

RARE

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

MA7

Book No.

891.23

N. L. 38.

H636V

MGIPC—81—98 LNL/80—14.9.01—50,000

मन्त्रालय प्रमुखों ने भी शाखायुक्त प्रमुखों से ।

RARE BOOK

मोनाग्रफ़ी सङ्ग्रहों पर पोषण (संघी) ।

या नैर्धन्ये कपसपकीशोष्ट धोतोपदेश ।

कोशुशरीने मेरेम संघर्षोत्तर ।

मधनाष्टे पाषाणं तर्जमा पञ्चमाष धोतीशाने मेम ।

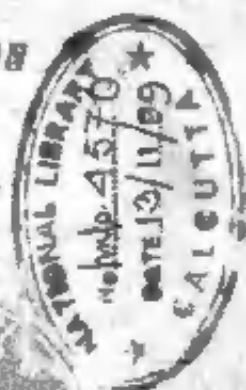
13/11/99
Bait

National Library Calcutta.
Rare Book Division.

RARE BOOK COLLECTION

मीनाग्रफ़ी ज्ञान शास्त्र ।

१८१८-१९

Mar 23
891.23
H 635 v. 1

B

College of Fort William
RARE

National Library, Calcutta
Rare Book Division
RARE BOOK COLLECTION

છોટોપ્પેશ !—

માર્ગે સંવદ !—

પુસ્તકને પાનને પીપ્પનાશાસાઈ પ્રવચન પ્રાપ્ત
માનુષ મંગલોચનના પ્રનીત થઈ !—

મંગેને જાણે ને જાણે ને જાણે ને જાણે
થઈ ત્યા મધ્યપાને અનુચિતે સાધુ મેળે સધા
મર્મ સોધે દેખે !—

વચનીમ જે છોટોપ્પેશ એ સંસ્કાર મોર્છોત્ત
વળી સર્વેન મોર્છોત્ત પૈનોત્ત વળી નીતી પીપ્પા પેરો !
શુદ્ધીત્ત મનુષ્ય વળત વળી વચનને વળા દેખે
પીપ્પા વળી જન જોના મનોહ વળાઈને ચમાને શોડી
જનજા થઈ ત્યા પ્રમાણે દેખેને જોનાવન મનોહ !
વળી વર્ષે પ્રમાણે પીપ્પાને અનુચિત પ્રપ્ત છે
પંડોત્તોઈ મ્હવડ થઈ ત્યા નોમોત્ત પીપ્પાને વર્ષે
મનુષ્યો જોનાઈ પ્રત્યેક વચનનોયસ વળી વર્ષોત્ત
વળી અનુચિત થઈ ! વળાઈને પીપ્પા જન નીત
મનુષ્યાસ્ દેવ તન તાન્ મનુષ્યાસ્ પુણ્ય તન્નાસ્

મોઝવીરો ગણો મોઝગામોમો મચો મનુષ્યમ્ પુણ્યપ્પ
 સહિદ્યાસ્ મોઝવીરો નાન્નાને સંગારો મોઝગામોમો
 પીચ્ચા ઉત્તમ્ માગ્ગ ઈપ્પીરો પીચ્ચા પીનચ્ચ ઇરો પીન
 ચાને પાલત્ત પાપ્પરો પાનટાઇન્ ઈન્ પાપ્પરો ધિના
 ઈન્ ધર્મ પાપ્પરો ધર્માઇન્ ઈઇ પાપ્પરો ! શલ
 પીચ્ચા ઘણો શાલપીચ્ચા ઇ લોચ્ચો પીચ્ચા પ્રતં, પ્પી
 ને પ્રનળ ઈરો મનન્તુ મલ્લ શાલપીચ્ચા પુધ્ધાપ્પરો
 ઇચ્ચાને સારો ઈરો શૂનનો શાલપીચ્ચા ઘપ્પે
 સમર્થ ઘપ્પનળોચ્ચ ઈરો !

પાળઈન્ ચ્ચા મોમોત્તમ નપે પાનાર્ મગ્ગેઠ્ઠે
 મોચ્ચ રો અટા નાઈ ચ્ચા મોમોત્તમ મપ્પાન્ન છેલ્લાને
 ઈન્નનાં પ્રનોરો નોરો ચા ચંપાર્ મલ્લ અટા અઈ !
 મોનમ્મ ઘણો મ્મલ્લમ્મલ્લ ઘણો પીયઇ ઘણો સંધી
 ચા નડિયલ્લમ્મ નોરો શાલ પંચરાંનાટુન્ ઘણો
 પાળઈન્ ચ્ચા યંધાઇન્ મધ્ધાઇન્ ઈઇ અટા અઈ !

મોરો નો પાળઇન્ન નામ્મ મગ્ગ અઈ રોષે
 ઘપ્પે નાલ્લુપ્પારમ્મ મ્મલ્લમ્મ નાલ્લુ નાલ્લ
 ઈરો ! ચ્ચા નાન્નાને ઇમે સમર્થો મોમોત્તમ

ધંવાયાને ટોન પ્રહોમ અથમોદેત્ શાન્તા અર્થ ય
 અનેમ સુંદેઘના નામમનજાન અણી અપ્રમદ્ધ વીચ
 શાન્તા અણપીજાન મે જાહ તો અપધ્યાન્તા ટોલ્લ ય
 ન્યાન્તા નાઈ . એ અધિલ્લ ! અણદેન્ ચોપન અણી
 ઘનસંપન્નો અણી પ્રમુદા અણી અપોપેમતા છે જાન
 છો પ્રમોમ અનર્પાન્વ મનજા ધેયેરા નંચે છે જાનો
 અસે રોષેઙ્ગય ઘેરા છે સ્થળ સમરા નાઈ ! છે અમ
 મૂન્ આ નામ્માને અભારાશાલ અણી સ્થૈપ વીમજ
 ગામી અપદે દેમ્મ જાલ અણાપાયાસાળે વીધ્યોમ
 જોન ઘેઝન્ જાન્તા મેહ ! એ દેમ વડોરા અણી ધર્મી
 મ નધ્યે આ દેમ્મને અપામાને અય પ્રયોજન પનોમ
 અનર્થ ઘેરા નહા મળે ટોલ્લાને મળે પ્રયોજન
 નાઈ પનોમ મળા ટોલ્લ મેપલ્લ યુઃપાન્તા મનજા
 અણી ન અમ્મ પા મેમ પા મૂઈ યધ્ મધ્ય પટેમ
 ટોન ઘના શેપઝેઙ્ગ ઘના નધ્યે આ નોમીજમ પટેમ
 ટોન અમદા યુઃપ ટેજાન્તા ઘેરા શેપઝેઙ્ગ ઉન
 પાસે પાચો યુઃપ ટેજાન ઘેરા અણી ગર્મપારાછે ઘન
 અણી ધામ્મને નપ્લ ન અણાછે ઘન અમ્મુન્ મનજાછે

ઘન જેમણે ઘન શાહદ ધોર. જેણે ઘન ગર્ભ
 ઠીક પૂરો ન જેણે ઘન ઘણી ચોગ્ર નુપન તપા
 જનાલ મૂર્છે હજ કંઈ નયે. ઘણો છે હજ કમ
 જાપન ધરા ઉઘરો પાને રોજ કના. નાઈ તન
 મલ્લ મનના ધર્મ પીશીદ મંસાનારૂ જોજ મનૂલ કન્યારૂ
 નાઈ. ઘણી મુખી મમૂલ મનનારૂક મયી ધાને
 ધર્મ જાના પડરા નાઈ જા જેમને માય જન હજ
 ધરો એકે જન સામ ધેરૂ પ્રશો છેરો. ઘણો જાન
 તપા તપલા ઘણો જૂનજ ઘણો પીચા ઘણો ધેનો
 જાનેનારૂ જાને જન જનૈદ છેરા નાઈ તો માએના
 પીદામાન. ઘણી મુખી હમ જેમલી ઘના શંખન
 મૂર્છે હજાનેઈ પ્રયોજન નાઈ હસા હમ ચંદ્રમા
 ચંદ્રન માશ મનરો ન સજસમૂલ કંઈ મરૂં સમરા
 નાઈ. ઘણો જા જેણે મનુષ્યાને હજ તો પીંડા
 જાન મઠેત તપલા મેહુ ઘટે જાના જેમ હાપથ
 ફલપન ઘણો ઘણોમ ઘણો પંડીત છેતો. ઘણો
 જાને પ્રજાને પંડીતાઈ મળદ ઘટે જો મોહ
 ઘણી જાને ઘણો જાનેમીશ ઘણી પ્રીયંબદીમી

વાપન મોઝા ઘાઈઝ વાપો પોનચો ડેમ વાપો વાપે
 મનો પીઘા છે સા સંસારનાં ઝૂંઘીલાવન ઘેરોત :
 વાપઈને મોખાને ઘનાને ડનચાસાઈ ને વાપો વા
 ઘનોઘન વાનેમ ડેમને ડેળ ક્રમ ઘેરોત પનંતી ડેમ
 નાનાપઢંધી હમ ડેમછે ઘના આઘાને ઘાપ નામાં
 મોરા ઘેરોત : વાપોમાનુ વાપાં છે મારે ડેમ ગુણ
 ઘરા મેઢે વાપેત : આ નીમીત્ત વાધન વાપો
 નાંછા વાપો મય વાપો મૈથુન સ વાપવા અપદન
 પડેના ચસા મનુષ્યાનાંછો તસા પનંતી પડે મેદા
 મનુષ્યાના વાધોમ ક્રમે ઘન પીરેન વાપોયાસ ક્રમે
 ઈને માણસ પડેને સમાન આ નીમીત્ત ક્રમે વાપો
 વાપે વાપો ક્રમ વાપો મોસ માણસે ક્રમછે આન
 વાઈ વાના જન્મ વાધને ગળ્યાને સુનાને વાસ
 વાપે : વાપઈનેછો મ્હવુ બરા વાપે વધુ
 વાપો મસે વાપો ક્રમ વાપો મીલ્યા વાપો મનમ છે
 પાંચ મર્મસ્ય વાપસેના નોવને સુધી ઘેરોત : વાપો
 વાપમ ઘેજાન પધાર્ય વાપે મોખ્યાનછો ઘેસ માના
 વાપારા નીમીત્તન નમપણ વાપો ઘનોનો મમસર્વ

સચ્ચા । ઘણો જે ઘણાંયને ચોક્ક મળ્યો તે ઘેળાન
 નાઈ જે ઘણાંયને ચોક્ક ઘણો ઘણાંય ઘેળાન ના
 ઈં થા પ્રજાનને ચોક્કાનુષ પીવનારાન પેવન દ્રવ
 મેઝમઝેઝ ઘાટ ચતા નાઈ ઘણોન ઘણન છેત ।
 જે સર્વોત્ક્રમ ઘેળો મનુષ્યાને ઘણાંયનો ગોણ ।
 મ્હા નોમોત્ક્રમ મ્હાં છેતે જામને નાંપ જાણતા નાઈ
 ઘણા ઉત્ક્રમનામનોનેમ છેવ સોચી છેત નાઈ
 પૂર્વ જમ્મો મેઝ ને મેઝ જાન નોંપ છેવ મ્હાંજ ચતા
 જા મનોત્ક્રાં ઘણસ જોડુમ્ ઉત્ક્રમનાને ચક્ક મનોજ ।
 ઘણાંયને પ્રજો ઉત્ક્રમો ઉત્ક્રમાન પાવેતો ઘણુકાને
 જેતો જે ઉત્ક્રમ મ્હાંજોતો ઘણોવાસ ઘણુકાન ઘણા
 જન મનુષ્ય પેવે જમ્મો પ્રજાને ઉત્ક્રમાને મન ચક્ક
 મેઝાપન જન મર્મ સોચી ન દોષ રાન મય ઘોષ ।
 મ્હા ઘણાંય ઘણન મનઈ મનુષ્યોને મ્હાં ઈચ્છા મન
 જો રોન મારોને ઈમ જોક્કાને મનજો ઘણો મનુષ્ય
 પેવે મેઝે મર્મોત્ક્રમ નાના પ્રજા પાવેતો । ઘણ
 ઈન સમીન મમતાજીયાને ઘણ ઘણુકાન પાવે
 નોધોમ પાકનુષ છેવ ઘણ ઘણુન છેત નાઈ

નનેહી પુરુષાર્થ આપેલા મનરો આ નોમોત્તમ ઊ
 જોગાને દ્વય આપય સૂચ્ય છેતા પ્રેરલ મનોવખાને
 ન છેતા નાઈ. કામી વીરજે ઊંઘને રોડીતુ જમ
 પ્રવેશ મનોતુ વાછીતુ. પડોતામજેમ તાલુત મ્હલ
 મેષ થઈ. આ વાર્ષ માથાને મ્હંમ જેમનૂ પાપીમ
 મેમ નાઈ. તે વાપ માય જનુ તાલુ જેમનૂ સર્વેત
 જોષા પાપતુ નાઈ. કસા ઇસા મધ્યે ઘમલ. નુ
 આળી થાપનાને સંપમ આળી મોઠે ઊઠેલોપ ને
 આપથે રોઠે વીરજે. જન મ્હાપાવન જોષા પાપત
 વાછીતુ. કસ પસ. જેનૂ પલંકાન પૂર. આળી આને
 ગુરુને સપલ આથયન મેષ નાઈ. આળી વપળછી
 જોષી જેનૂ નાઈ. તે સર્વેત જોષા પાપત નાઈ
 વાયમેને ઊપવતીને છેતા એ મર્મ રો કસ. છે
 વીતા મનૂ. આ ના આને સપા મનવીડ. તાલુતન
 નામાને મ્હલ આથે પડોતા માશી મોથ વયમ
 વસા મ્હળ. આથે એ વીકા ઊમાર્જી વાળી વાપીછોત
 શાલ મામે જેમ વસા જોગાલાને પુનર્જન મનમ

અસુ સમર્થ હોતો ! આ નોમોત્તમ મોઝાલે સંસારને
 કંનવ કરા પછાની વાત પાવરો ત્યાં પંડોરાને
 સહનવને મુઠેલી પ્રવોણસ જાણતો ! પંડોરાને
 પ્રતેમ તસ મ્હરુદ્ધ વાળે ! ઈન પ્રેમને સહોરા
 વસ પ્રેમને મરો છીના હોરો વળી વાપટે સમાન
 પ્રાણમાં સહોરા વસને મરો સમતાસ્ પાવરો વળી
 ઊત્તમ પ્રેમને સહોરા વસ પ્રેમને મરો ઊત્તમ
 તાસ્ પ્રાપ્ત હોરો ! યામ વે ધૃષ્ટકર્તા ઈન્ન
 વાપ વે નીતોશાલાન્નઃ પ્રાપ્તેલાતા પીક્ષુસાર્મા ના
 પ્રતે પંડોરાને મ્હરુદ્ધ વાળે પ્રધનત્ર સત્સુધિધ્રપ છે
 નાનજીમાન થા નોમોત્તમ પ્રાપ્તે પ્રનવ્યાને નીતોશાલ
 ચલણ પ્રનાયાસ્ સમર્થ હોતો ! આ નોમોત્તમ પ્રેમને
 પ્રતેમ વાપ્તવો પડવાન પલ્લવરો હોરા નાછો અસા
 જાનાપ્રમત્રન ચલાને તોવાલે વાસા ધમલ્લ પડવીમ
 અસા નાછો ! વળી થા મોચાત્ નીર્મુળ સંતાન
 સન્ધરા નાછો આ નોમોત્તમ વપ્તનાગ પ્રણીત્વ દ્વિપોર
 કંનવાને પ્રણીત્વ સન્ધ પ્રેટે થા પ્રનોતાં મોં સા મઘી
 પ્રાપ્ત તુલે ઉંલેત્ નીતોશાલાલ પ્રનોત્ ! નામ્માને

માત્રાગત પીનવર્ણન મ્હવડ જૂનને રાજવસાને મી
 ઠઠો સહોમને રાજવન નવરો ગણો સહોમને
 મદેમ સપ્રતો ઇ રા વાચન ઇ. ઇવસ પાવરો યણો
 નજો ડિવસાનવરસ પસુ મૂર્ધ સમોયમાને ઇમો
 પાવરો રાજા મસ્તકોધમાને એન પર્ણછો રાંધો પા
 વરો વા મીમોનમ છે મામે ટેમ્મસ્ નંટીશાલો ઇ
 માને સાર્વો ડિમ્મોન પ્રમાણ શાષ્ટે વ્યવ છે મ્હણન વા
 પોલુશર્માસ જાન સંમાનવર્ણન ટેમ્મસ્ સમર્પણ મેઘ !

રાજમનન ગાગલોવનરો સુધીને ઘસડે નામ
 ડુનાંને રામોન પ્રસ્તાવક્રમાને વા પંટીરાને મ્હવડ
 પ્રપ શાશાને વમેદાને પંટીરાના મ્હલેમ છેરો
 વસન વણો મીડા વણો પ્રદ્યને મૂર્ધના ડના
 મ્હલેમ છેરો વા પ્રર્નતા ડિમ્મને વામેદાને સાર્વો
 પીનોન મ્હવડા મ્હલેમની ગોદા મ્હણરો ! નામ
 ડુનાંને મ્હવડ રાગ ! પોલુશર્મા મ્હણરા વહે વ
 યમ નામડા સંપ્રતો મીનકમ પ્રસંગ પ્રનટો માને
 પહેરે ય પ્રોમ મ્હવડા વણો મ્હવડ વણો નમ વણો
 ડિવોન છે ડિવાનરો વાપન મ્હલેન મેડિન

દાંત્રી મેનજ યાજી પાછી યાજી તોમ યામધે ન
 યાજે યાજ દાંત્રી પટેટ ! તાજુત્તે તો પાછી તાજુ
 યાજે મળે છોડનાપૂત્તે યાજન યાજ પૂત્તે યાજ
 યાજ નાંધેમ ! આ સમયે જોનયેય નાંધેના પ્રયોગ
 નાજને પનીડનાસમયે યાજનાયન ઊડતી રોત પ્રયોગ
 યાજેબ્બારા તાજનકન પ્રયોગનાકને મળ્યાયન દાંત્રી
 યાજનાસ મ્હરુદ મેળવે પ્રયોગે યા નાંધેન યાજ
 તાજુબારે પ્રયોગના સંકપ રો નીચૂળ પ્રયોગ છે યાજ
 યાજના નાંધે યા તાજુબારે પ્રયોગે દાંત્રીને યાજ
 પ્રયોગ રામે યાજે કલા પ્રયોગનાં દાંત્રીને સુક્તન જો
 યાજનાં મળે યાજે યાજુત્તે તો મળતાને યાજને યાજુ
 મેન યાજે ! પ્રયોગનાં મ્હરુદ છે મળે ! પ્રયોગ
 નાજને મ્હરુદ ! —

આં છમે સમયે યાજનાનળનાં તાજુત્તે યાજે છમે
 યાજેને દાંત્રી છમે પૂછે યાજ નાજ યાજે યાજ
 યાજે યાજ મ્હરુદ યાજે યાજે યાજુત્તે છે યાજના
 યાજનાં છે ! તાજુત્તે દાંત્રી યાજે છમે યાજ
 યાજને યાજનાં મેન પ્રયોગનાં યાજે યાજે

પવંડી પ્રાણના સુરેષ્ઠ યા પૈયજો પ્રપૂજો ઊર્જિત
 નહીં । આ નં મોજમ । પનાશકેન્ હીંડ જાતારો
 મંગલ ઘેરા નાઈ । અસા આરા પાવા સંગમે ઘટે
 રો આશ્વરાધો મનાયાના ભનળ ઘેરો પવંડી સુર્વત
 ધોનોપાજેનાં પ્રપૂજી મંહેભનન ઘેરો । પંડો
 રાંછો તસ મ્હરૂ ઘટે સંશયાત્ અનોછા ન મનૂ
 મનુષ્ય મંગલ પાછર નાઈ । પવંડી સંશયાત્ અનોછ
 ણ મનૂ જન દંતે તન મંગલ પાછરો આશીયાત્ તે
 નોતૂપણ મનતો । પ્રવહરુ પ્રજાત મનૂ મ્હાળા ઘટે
 તસ મંમળા જાહે । અથ ઘેરા મંથ મનૂ ઘાછીપીત્
 ઘટે । આનંતન ઘરારુને મ્હરૂ તૂ ઘોલન તૂઆ
 પન જાળના પ્રજાને પીઆસ મનાત । અધાને મ્હરૂ
 ઘાછીપ્ર ને અરુ પૂર્વેભલો નવેરાનળે પળારૂ મો
 મોટા છુટુંન ઘેરો । ખાત ગાઈ અળી પ્રાણસાંત્ પધ
 મનાયાને માતે જેમ અળી ઘાછી મેઢે ઘટેત્ આશીયાત્
 વશછોન માંઢે ઘટે આ ઊપન મેળઈ ધર્મક્રમે પ્રમ
 મ્હરૂ ઘટે ને તૂ જાન ધર્મોછો અનનળ મન આન
 ઊપછેસાને ઘરા મો જાનશીઢ અળી ઘારા અળી મધ

સાચી રીતે સમુદાય અપેક્ષે ઘટનાંમાં અસાધ્ય કાળોતર
 અર્થો એ પ્રમુખ પત્રોમાં રાજ્યને આપી આપી પાનમાં
 ને અનાસુ ઘટનાં સમાન અર્થો અપેક્ષામાં અપેક્ષા
 હાનિ પાડતો રીતે પડેલા । તું મેળા ઘટના
 આ પ્રતીતિ ઉપર આપાત્ મોં સ્વેદ સામે ચાલે ।
 તત્કાલ પડેલાંને પ્રત્યેક સ્વરૂપ મેળા અર્થે કે અર્થે મુ
 લીધેન ઘટનાં મેળેમ પ્રતીપદ્ધતિ મન સમજનાસ
 મન ઘટનાંને તમ મેળોને ચોષધે પદ્ધતિ ઘટનાંને
 ચોષધને મન પ્રયોજન । અર્થો ઘટના ધીમધુક્ત
 કે અર્થો મનમાં તો પોં મેળાંનો સમયો અર્થોએ
 નાહો પાતો અનુપદ્ધતીસ એ જાન મનમાં કાલે જા
 નામ માતાને મળુન પડેલા કાળોતર અર્થોમાં
 આ મેળાંમાંનાં જાન મરુન સોનાને મનમાં પે । તાલ
 નાન કેધાં મેળાં જાન માતાંવન પીપ્પાસ મરુન
 માતાને જાન મનાયાને તારો પીપ્પાસો રીતે
 તોધાં મેળાં ને ઘટનાં પડેલાં પડેલાંમાં અનુપદ્ધતીસ ।
 એ ઘટના પડેલાં પડેલાંમાં પાતોને અર્થો
 અનુપદ્ધતીસ ને ઘટનાં પડેલાં અર્થો આપીયાત્ મોં

હોમ ડીક્કરોં છે સ્થળૂં છૂટ્તું- સ્વપ્ન સહીન્ થા
 ઘણામદેસ ધનમ અઢીન્ નોંતા મેંછ : છુના
 જ્ઞાન ધર્મશાસ્ત્રાન મહાન ઘણો પેધાઢીયન ધર્મોધતા
 ધર્માશાન પ્રનળ નછે પનંદ્રે માઈનિ પૂજે અપકાને
 ન કસ મોટ છેત તાસન સ્વજાપ ઘટોનોક છેત
 ઘણો જ્ઞાનન મન ઘણો છંદ્રોસ ઘણા જ્ઞાનનો
 જોયા ઇશ્વાને જ્ઞાનને ઘણો ઘણો ઘનાપડતો થા
 મનેને મગલને ઘણો ધર્મનુઢાનાવનૂં જ્ઞાન મેપક
 એજ ઘણે માસપ સ્મૃતિન મેજ નાઈ જ્ઞા પ્રનળો
 જ્ઞાનાક્રમ ધર્માપન પીન્ગસ મેજ ઘણે : જ્ઞાન પ્રમાણો
 પ્રંડેરા પ્રદેસ મ્હવેજ ઘણે : નછો ઘણો રસ
 મનો ઘણો મદો ઘણો મુંગો ઘણો ધામજો ઘણો
 માનવેજ યા ધર્માપન પીન્ગસ મતોંપ ચણે :
 ઘણો ધર્માપના સ્વજાપ ધર્માપ પનોદા મનોજ પૂ
 જ્ઞા મુળ પનોદા પ્રનળાન નાઈ જ્ઞા નીર્માજમ
 ધર્માપ ગુણાસ ઘટોક્રમ મનૂં સ્વજાપ કે.છંદા કસે
 ધર્માપને ધર્માપીઢનો ધર્મા નાજાનની સ્વજન નસો

ધનને જોતાં મૈથિલાનો ચંદ્રછો સૈવત્ પાશ્વરદેવ
ચક્ષુ દેતો યાજ્ઞપ મવાબીં જે કુદરત ઘટે તે કુંડલ
મનાયાસ્ જોન સમર્પે દેતો ? વળી ચૌતા મનોર
તો વલસક વચને મેદેમ યાજો કહેમ મામ કરી
યાસ્ મૌ મળતોં મંમળાઝે કહેને છે વપથ !

યા મનોરતાં સર્વેમળને ન પીચાન મનદેષ્ટ મર્મ
મર્ત્ય નયે ? આ નીમીચમ સુંદર મચ્છ વાસ યાજો
ઉમમ પંડીત જેમ યાજો કરીશય પદીશુતા સી
યાજો સુસેવિત નામ યાજો ચાંગજી ચૌતા મનુ
દોશન યાજો સુંદર પીચાન મનુ મનળ છે ઘડોરો
છીપસાનનનહો પીચાનમામ દેરા નાઈ ? છે મોઢા
ચયકલ્પ કોણી છમ મનોરતાને સર્વ મનુ મળે
યા છે કય મળતા યથેસ ? પીપનોવા મગમ
વામાપન મધરાને મનુષ્યાની મોઢા ચામ્પ દેરો
વળાઈન વામનહો પીચાનકર્મો ચામ્પ દેરો પનડી
પીચાન પીચર્મો ચામ્પ નયે ? આ નીમીચમ પૃથ્વી
મંદલાંત વપથ વાસ યાજો યાજો મનુષ્યો વામન મ
દેમ વામ વૈરા કોઠે મનુષ્યો મનાયાનો જોણા મળને

કાચન સોપન મનન પ્રારંભ ! તોત્ર પ્રજ્ઞન પંડોરા
 માર્દન મ્હલ્લ મેઘ વહે છે વૈષ્ણોશીટ વાળો ધૃત્વામુક્ત
 વળો વાસંતીટ વળો કુચી વળો સર્વેશ સર્ગમ વળ
 કોન પાનપ્રાન્ત આસોપનીવી છે સા કાળ છુઃછમાત્રો
 ઘેરોત્ર ! છે વ્યવહાર વપવે પાનવે આ સ્વામી
 ઘસરેત્ર આ નીમોત્રન પંડોરા મોત્ર- શાસ આજુમ
 એ વળો સંજય ધૂત પ્રનજાને ઘેડીનંછે મજ્જાત્ર
 પીમ ઘેડીન મેઘ પાપરોત્ર ! મજ્જાકૃત્ર નામ
 ઘેરો મજ્જાકૃત્રન પ્રમોષમ ઘેરો મજ્જાકૃત્રન પ્રોત્ર
 વળો નાશ ઘેરો મજ્જા પાપન મનન ! તર્કમનન
 વપવે જ્ઞાત્રાંત્ર વચ્ચે સારેત્ર ! તર્કમનન આને
 પ્રજ્ઞાને રો સ્વલ્લ વપવંદન મેઘ વહે આમ વપવે
 મનોત્ર મનુ મજ્જેત્ર ! આ મનજો ગળાને કુલે અર્ધ
 ને પ્રોત્રો મર્ચ સોધી સાચાપન વપધ્યાન સમાન પલ
 કમ મર્યાંત્ર પીમ ઘેચ તન પ્રધન પાપો લોચ
 આગ ઘેરો ત્રસ મ્હલ્લેટ્ર વહે ! વપવે છંદ્રીયાંત્ર
 ને ઇમન ન પ્રનજ તોત્ર પીપત્રીત્રો પ્રત્ર વળો નાઘંત્ર
 ને ઇમન પ્રનજ રો સંપર્ષત્રો પ્રત્ર આ પ્રત્રેંત્ર છંદ્રા

જ્ઞાન સમર્પીત પ્રવણ છે સા જોશ આગ પ્રતીક યત્રા
 છે પ્રવણ વાપરે છે પ્રવૃત્તિ એકીન બાલ છેકીન ઊડા !
 આ પ્રવણે ઊંચ પડુઆ છે સમૂહ તોણે પ્રવૃ
 સાધન છેતો સહા ઇનોરમાત્ર સાધાપન ગણત
 સમૂહનકેત્ર મન છેતો વચ્ચ છેતો ! સમગ્રોય
 ઊંચ પડુઆ છે સમૂહ પડુઆ મંગલદાયક છે
 તો યાત્રી સાતી પદ્ય તાંતુલ ગૂણને પીછીન સાધા
 પન ઇત્તન છેત માછો ! છે સૌચીન વાપરે પસી
 બાલ છેકીન વનતો ઊડેત ! તરુનન સા
 આધને જ્ઞાન જૂનુ બાલને વાપરે પ્રવણ
 વાલન માધે પ્રવણના છેકીન ચીંતા મેહ છે વાપરે
 જ્ઞાનને હન વન છેકીન પ્રાસ બલ હનન પ્રતીક
 વાલે પાત્રે છેકીન પ્રવણને પડતીક તેષાં પ્રાસ
 વસીકુલ છેતીક ! જ્ઞાનન સા પસાંછો આધને
 ટોલ્યાંજો પૂરે ઇતીકમણ પ્રવણને તો આધ ની
 પૂન સામ ! તરુનન આધને નોપૂન વાલન પ્રવે
 તાંછો મ્હલ પતાં પ્રવ પ્રવણ ઊંચેત વસે ! સૌ
 નયીનને મ્હલ પ્રાસ વાપર તપા સૌન છે તોય જા

100

100

[illegible]

સ્થળે વાંધેથી જ આમને પૂર્વજન્મને કોઈકે મમીત્વ પડે
 છે આત્મનું જ્ઞાને આ પ્રમાણે આ સમયે આ સ્થાનો
 નીતમ્ ટીકા મીઠા વાંધે પાષ્ટ મેરેરે જે મમી તે આપ
 ન મમી વાંધેનું જ્ઞાનવાને જ્ઞાન પ્રમાણે જ્ઞાન સમયે
 જ્ઞાન સ્થાનો ઈશ્વરે આપ્યું નીતમ્ માત્ર ધેતો !
 આપણે મેરે આપનાં પૃથ્વીસ્થાને છેલ્લેના જોમ જોમ
 પનોતાપ પંદ્રેન પસન છે પ્રભ ! જોઈને નીતમ્
 પંદ્રેન રૂપાયાસાથી કેમન કપડા કરા વધે ! જોઈને
 જોઈને તે જાતેનું સ્થળે વાંધે મીઠા આપ મનું નહીં
 પણ માત્રે આશીર્વાદ આ પાનખાંના પાશ રૂપ રોજી
 માત્ર જલ મગ દાખાઈ ! જોઈને જલને સ્થળે મી
 પોતા પાનખાંના પાશ માત્રે જાંતી કેમન પાસાનો
 સંધેન પંદ્રેન રૂપાયાસ પ્રમા સમયે દેઈને ! જાન
 માત્રે જાંત કેવલ ન હોયે તોપન તૂટા પાશ રૂપ
 મગ સંધેનથી પંદ્રેન નીતમ્ સમયે મીઠા દાખેન !
 નીતમ્ જોઈને સ્થળે છે દેઈને જાંતીને જાંતીને જાંતી
 જોઈને પંદ્રેન દાખ ! જોઈને જલને સ્થળે આપખાત
 જોઈને આશીર્વાદ જાંતીને નહીં મનના તે નીતીને

મન સમસ્ત નથી : આ બીજીજન પૈનંદ રાત્રાયાને
 સારીં જન નદણ મનોજ અજાણીન ઘનામે ધાયએસ
 સંનદણ મનોજ અજાણી અપમાત્ સહેપ ધાયએનેછો
 અજાણી ઘવાનેછો સંનદણ મનોજ : મહત્તમન ધર્મ
 અર્થે કમ માણાને સંસ્કારોને સારીં એ પ્રાણ આને
 પ્રાણાસ્ એ મનુષ્ય નાશ મનરો આને મનણીને કમ
 નાશ ધેરા નાછો : અજાણી પ્રાણાસ્ એ સંનદણ
 મનરો આને મનણીને કમ સંનદણ ધેરા નાછો :
 બીજીજનને મહત્ત અર્થે મોન બીજીજાન બાજ પ્રાણ
 વના એક મનંડી મોં માસે અજાણી એકંત છુટી
 એકંતીએ મનર્થો સોમુ સમસ્ત નાછો આજાણી એ
 મનર્થો : આ બીજીજન જન અજાણી પ્રાણ પ્રનામાને
 સારીં પંડીત એક આમ મનરોગ્ એકો પસુ માનના
 પીનાશ અપમાત્ ધેરા અજાણી સાધુ પ્રાણસાને
 સારીં પ્રાણાજેનઃ કામ ધના : અજાણીને એ
 અજાણીન કમન મારીં સહેરા વર્ધનો અજાણી
 જન અજાણી ધાજાનો કીમત રાત્ર માસે મનુષ્યન
 જન મારીં કમ ધેઈટ તે સાંગ : અજાણી એ પર્વત

મ્હણે તમ વાચ્યે વાચે ઈનખમ ઈમ્મો પ્રહામ ?
 વાચીયાસ્ મોંઘો મૂલ્ત સીમલે મીનતા ઈન્કા
 મનતો વા સાર્થો મમ મીનતોન્ અનુચ મનાયાસ
 યામ્ય છે ? છે વાચીન્ ઈનખમયો ઘીબોન્ નાઠન્
 ઘોડમ સેજ તૂં । વામે મ્હણે મોં ઇનખમ નાંધના
 મપલ્લા । ઈનખમ ઘંસૂન્ ઘોડમ મૂલ્ત સમીરા મો
 નસ મય ? આ મીમીનમ મોડેન્કા જે આવે ઈનખમ
 વાચે પંડોરા મેમ વાસ આવે સયોરા મેમપોરાઈ મો
 મોમ્મા તૂં મસમ વાચ્યાને મેમલા પ્રમને મીતો છેઈઈ ।
 વાળી આ મનજો નસ મસમલી ને મીતો તે પોષ
 મીન મનજા મંમો મેમ્મા પાશાન્ વાચી મમ મપલ્લા
 ને મનજોને નસોરા શામ । મપલ્લાને મ્હણે
 છે મમ । ઈનખમ મ્હણે વાચે ।

મમલે જેજાન્ મપલ્લાનો નાંધને તમ પન વાસે
 વાંદા ઈનોજ વાળી મપલ્લા જેજે વાંદા ઈપમ મોમે
 મંમલે વસ મનોન્ વાસેરા તો ઈનોજ વાચે ઈન્કેને
 મમમ મનોન્ ઇંદ ઉદાગ જેડીન્ મેમ્મો મેમ્મામમમ
 વાંદેમ મેમ વાસ વાંદાન્ મેમ્મામે નોંગા મેમ વા

દેવતા પ્રાપ્તિ છે તોગર પ્રકાર મોન કૃતિને મેં વહે
 પોષ્યમ્મ અન્નપૂં ઘે મનામશે પ્રત્યુત્તર બપલ્લ અગિન્ પોષ
 ન યથે મોન તૂમ પ્રમલ્લ ? મમપ્રત્યેમ મ્મગર મેમ દેવતા
 તા ? દેવતા મળતા વધે લુપ્તલુપ્તી નાખેના દેવતા
 મોં વા પનાત મેમ જનોનાને વસા ઘંધુધોન ઘેગિન્
 ખમ પ્રત્યેમ સંપ્રત્યેમ ઉમ મોન પાપૂન કનઃ સંપ્રત્યેમ
 ઘેગિન્ સગીપ મમ્મ વારા મોં સર્પેના તૂમા અનુવન
 દેવતા ? દેવતા મમપ્રત્યેમ મ્મગર મેમ છે વેલે ?
 તાગમલન પામલન પ્રત્યેમ માલ સૂચે મલોમેમ વામ
 મામાપન ઘનોનાને વસથાની તો ઘનોના વળો
 દેવતા મેમ તોપે વાપ્યાને મામાને વાલેપન ઘનોના
 ના ઘતોતા હોપસાને મોન લુપ્તલુપ્તી નાખેના મપ
 લા ખમ પ્રત્યેમ વસે ? ઘનોના વળો દેવતા મેમ પાલેન
 મપલ્લ વાલેમ મોન પૂમના દેવતા ઘ ? ઘનોના મ્મ
 વાતા વધે મ દેવતા મામે તોપેતા મોનલ પ્રત્યેમ
 ઘેગિન્ પ્રત્યેમ વાલે વધે ? મપલ્લ મળતા વધે
 મોન વામપ્રત્યેમ મેમલે સગીપ મેમતા ઉમોત
 વાલે ? છે શામપ્રત્યેમ મ્મગર વધે વાના

હાલ ઘણી સેવાય પીછોરા નહે કાંસ નાચસત
 હજા હેજા ઊપસુત નહે : આ કમળી માંજનાને
 હોવાને જનપ્રપ નાખેના મુદ્દ નાચ સમ : જન
 ઘણી સેવ્યાને રહણ પ્રય પ્રસન્ન થ : કમળા
 સ્થળતા થતે : ના પ્રસન્ન

ગમે મઠો મુદ્દમુદ્દ નાખેને પરીતાપન મોઢ હમ
 પરીતાપ જાડ થતે સાને પ્રેરનાં હોય પીપાસને
 નહ ઘણી ટાંચનાં હોય જનપ્રપ નાખેના હમ મુદ્દ
 નાચતા થતે : ના રાજનન સાને યંચાસને સારી
 આ મારાપનોહે પદો મુદ્દ પ્રસન્ન થપડે : થમ
 પાછુ નોડ : યિત્તુ નોડ થતેના થાપાને રોમ
 જનપ્રપ યંચતા થતે : રાજનન હમે છોપારી છોપે
 પ્રતે નાખેના પ્રોભન પદ્યાને ઘણાંમ હયામાર્ગો
 રાંધે થતે : ત્યારેતાન ત્યા પ્રોભનામ્ થેતા પાછુ ન પદ્યા
 ને પદ્યાંથી પદ્યાં થેતાં થેતાં પ્રેરનાં પ્રેર : તે થમ
 ઉત્ત જનપ્રપમર્દમ પ્રોભનાસ સ્થળ મેઢ થ પ્રેર
 મેઢ : છોધેપ્રમાને મુદ્દાસ પાછો ન તપાય થેતાં
 યિત્તુ પ્રેર સ્થળ પ્રી પીનાસ પ્રમે : આ નોમો

કામ કો કાપેતો કલ્પેતો યાજો તો કાપેતો। પચાઠ
 વીણ હિમયુક્ત જર્માત્ પચેઠ પાંચત્ પ્રનુધાસ કસ
 હિન્નોત પચે તે પ્રનંઃ ૧ । આ પ્રનળો પાતાં કપલ
 મહાયમ્ પસમર્પે તન કી મેળાત તે હોત પોત્પાસ
 વિચમ્ પ્રનૂન્ યાને કપલ કાળી છે પામનના પ્રનૂન્
 કપલ કાળીન્ પોટમ । યમે એક હીંમ મમ
 જ્ઞાન ખનતો । ગૃધ્રાને મ્લગ્દ રૂં મેળ । તો
 પોટમ મોં માંજન । ગૃધ્રાને મ્લગ્દ રૂં ન બન કાતા
 માછીંસ તન રૂં માસા પથ્ય હેશોઃ । માંજન પોટમ
 માસો માદ્ય વયોમ તાપનક્તન નન મોં પથ્ય હેયં તન
 પથ્ય પ્રતોષ । આ જ્ઞાનળો મોંઠે મેળછેછી મેળ કાતો
 માંજાને પથ્ય મોંજ પૂન્ન હેતો સપમન કાળૂન પથ્ય
 વાચન પૂન્ન હેતો । ગૃધ્ર મ્લગ્દા વાંછે સાંમ ક્રમ્યા
 સાર્ગે રૂં વાજ વાંછે । જ્ઞાને મ્લગ્દ મોં ચેષે મંગા
 મોનૌ નોયજાઓ નોનામોષમોળી ક્રમવાનો નાંદ્રાય
 જ પ્રત વાજનળ પ્રનોગ વાસ્તો । પોત્પાસ સૂમો
 પસી વાપચે માટે સમોન સર્પેજા શ્રેમં સ્થાવનતા હિ
 મ્લગ્દ મશંસા પ્રનરોગ વાતોયાત્ પોત્પા વળો મયા

ને પ્રગટાવે એ ઊંચી ઊંચા મણક જેમ વચન
 વાસાઈ એવે વાગે થઈ ! ઊંચી વહે જમણ
 એ મીં વરોષે મમ માનામાત્ ઊંચા મુઠ્ઠાવા
 ઘ જેમ હોય ! ધર્મ વચાસ વેચાવછી ઊંચ
 મુક્ત વલોધ્ય મનોહ ! વશીવાસ મપજાનાવે
 મપજીઃ સાવજીસ શાડ વપજનજ મનોરા નાઈં નન
 વ વન નસે તઈં મીંચ મમાવેછી વરોષે વપજ
 વૂમ્મ ઘેતો આ વીંમ્મનમ વસન વળો વળો વળો
 મીંચ મોઘ છે વપજ સાધુ માણસાંને ધર્મ મધે
 વપજા ઘેત નાઈં ! વળધીન સહોમ મોનું પ્રા
 વાપનછી વયા મનરોત્ વાસાઈં વંછ વંછાવ ધર્મ
 વરોત નાંવળો વપજનજ મનોરા નાઈં ! વળધીન
 વામળ દુનોય વેચાવા ગુરુ વળો વામળ દુનોય
 વેચ્ય ગુરુવા ગુરુ વામળ ! વામળના વામળ
 ગુરુ વપધે વળોત વરોષે ગુરુ વળો વરોષે
 નીંવાશ વેળીન્ આને વનજીન્ વનજીન્ વરોત રો
 વપજે વપ વાસ વેળીન્ વાન વળ વેળીન્ વરો વળે
 વક્રમ વળોઈ નન ઊંચમ વળોને ધર્મ વે રાન રો

વળી સ્વર્ણ પર્વાત ઊંચ સ્થાને ને શામ શાશ્વ
 નેથી પોત ખનત તન યા જલને પોતાસાથે એક
 પ્રાણપાત્ર મનતા : તો પ્રાણન આ પ્રાણને પોષણ
 ઊંચ સ્થાને માડાને એકનાંત નાછેત : તાત્રાન
 જાંઘાં પોષે મેળાપન પદોને વચ્ચાં સ્થાને
 જે એનાંત વળી પોષેત : આ પદોને
 વચ્ચાં સ્થાને તે જોત તો જોત નડત ઈંદ્રે તોમડે
 હસે મગડે : પ્રાણને તે વળી સ્થાને
 જોત નાછેત પદોને : આમંતર ઈંદ્રે તોમડે
 જોત તો વળી પદોને પદોને વચ્ચાં સ્થાને
 જોત : તાત્રાન શાશ્વને સ્થાને
 જોત પદોને પ્રાણને આમંતર સંતાન જે
 જે નોંધત પ્રાણને વળી પદોને મૂકે માનમ મેલ :
 વચ્ચાં સ્થાને વચ્ચાં સ્થાને વચ્ચાં સ્થાને
 જે જોત નાછેત : આ સ્થાને જે વચ્ચાં
 નાતપૂર્વે સ્થાને મગડે પદોને વચ્ચાં
 મૂકે વચ્ચાં સ્થાને વચ્ચાં સ્થાને

તૂટ્યા સાંભાલે ઊભરોમન વાનો મોરોનો વાંધોમ
 ઘેરા વહે ! વાળદેન વાંધોમ નેચે પંડોરા મનુષ્ય નાઈ
 તેચે વાળધુધી મનુષ્યઈ મશહોરા ઘેરો આ ઘેરાં
 માડ નાઈ આ ઘેરાં છનડાન માડછો માડ જો !
 વાળદેન ય વાંધોમ વાળો ય ખાનદા ઈ ગળના
 સુઝાંતામનજ મનુષ્યાંનો ઘેરો સજ્જનોન કાંઈ ન
 વાંધોને વાપધે પાસોન વાપડે કસા ય મન માસા
 સજ્જે તસો તુંછો માસા સજ્જે ! છનોળાને મચ્છ
 યા ઊભરનાને કાંઈ પ્રયોજન છન મન વાપધે મણયા
 મણાને કાંઈને નહ ! આ વોમોમન સ્થપાવતાં કોઈ
 કોઈના મોન નય્ય કોઈની કોઈના પેસોછો નહ
 મનહી વાપધનાને મોન વાળે મનુ ઘેરો સજ્જનન
 કાંઈનાને મહેમ મચ્છ મેઢ છેલ યેરે ! તમનન
 વાપધે વાપધે વાપધે વાપધેવોરા ઘેરાસ મેરે !
 કાંઈ વાપધો નોનાલ્યાં કાંઈ મચ્છતા વહે વાધે
 મોન મન યા વનાન છને પ્રાંતો શાલપૂર્ણ વપન વહે
 મોં ઊમ વાળે રા વાળેવોરા છે મચ્છન તેમજ
 વન છનોળ ઈશ્વોડ તેચે વાળે રાંતો રેરા વહે !

શેઠનનન પ્રપન પાછું ન પ્રપનાને સેવાપ્રતિમ કાચ
 સપડમેષ કાનરાન માધ્યામ મન ઘેડીન્ પાશાને
 શેઠી ઘેડીન્ બીરા મેછા મેછા મમ યમપાશાને અસે
 થા પાશને પાશપાશાન્ મોનાબંધૂન્ સોડપૂં સમરો ?
 શેઠનનન અઘ્યાને તેષે ઊપધોરા ઘેડીન્ બીરા
 મેછા ડાંત્રે ઊપધારા મારે મનાને અપધ્યાને મનોધમ
 કોઈકે શામ અપધ અજાન થા છનોજાન મારે નક્કા
 મેછા પાશા મો અપધ પાષેન કાષ્યાને નાંગરે મ
 મને પોતમ મેછા ? છનોજા પાશ પાછું ન પાસેછોરા
 મેછીન્ સ્થળા અઘે અને મોમ મેછા મારાં રાંધેન
 મેછા મોમ મમ બંધેપ ! આ નોમોમમ મેનાસ્
 પોતમોરા અજાનેન હેનાસ્ યુધ્ધોરા અજાનેન હે
 મોસ નરણાં અજા નીર્ધેન મારાપન ધાસરેસ અજા
 પાસનાં રાંધેપસ અઘે ? અજા ઊસપનાં
 મપા પાસનાં અજા કુમરનાં અજા હેશાપડ
 મારા અજા નાનધ્યાનો અજા અજાનાં અે પાસે રો
 મોન ? મેછ્યાને પાશ પાછું ન ડનડન બીરા મેછા
 હે રાંધેન અલમર મારા અઘે અજા સ્થળા અઘે

યાજ્ઞે મૌન ય વાશ રાહસ્યાને નચોત્યયે યા યજ્ઞને
 યાજ્ઞ વચ્ચેનાજનોં યેગ્યા પ્રજ્ઞને ય યોગને શેષીવ
 મૌન બન યોગામનજોત પ્રજ્ઞનાંતન ન માનેસ્ રાહ
 શું ને મ્હળજોડ પદ્યે તે માત્ર પ્રત્યેક રાહવનાં
 યા મપચ્ચાને સંધ્યામ્હલીં છનોગાત્ર ચત્રાં ન પાછા
 છંદે રોમડે લંડમૌત તો પ્રજ્ઞન યાજ્ઞન યોગમ
 મૌન છે યજ્ઞ । છનોગ યોગમ યાજ્ઞે મૌન મૌન
 જોદોને કપચ્ચાન પ્રલ છે । પંડીતમદેશ તે
 મ્હળજોડ પદ્યે છોતામૌનથી મૌનથી જોદ્ય છે યજ્ઞ
 પ્રત નાઈ યાજ્ઞે યોગમ જ્ઞાન કપચ્ચ વળી તેમ
 જુષ્ય રાહુનાં યજ્ઞક્રમ । મપચ્ચા મ્હળજોડ પદ્યે
 શો પંડનામનજોગનાં મેટે પદ્યે । છનોગને મ્હળજોડ તે
 માત્ર માત્ર યજ્ઞમાત્રો યાજ્ઞ સ્થાનો પદ્યે । મપચ્ચા
 મ્હળજોડ પદ્યે માત્ર મૌન મ્હળજોડ પદ્યે માત્ર કપચ્ચા
 જોદ્ય છે યોગમાત્ર યજ્ઞન નચે યા નીમૌનમ છે
 જાજ્ઞન ગુણવનાંધ્યે પદ્યે । યજ્ઞદોન યાજ્ઞ
 મૌનમાત્ર માત્ર શેષ યોગમાત્રા પ્રત મપચ્ચા નાઈ
 યજ્ઞે યજ્ઞ મનુષ્યાનો મૌનધ્યે યજ્ઞમાત્ર નાઈ

ઘણો ઘાસવેલો બાળેન, નસત બાલોં પપરા બાઈતો
 ઘણી ઘસમસા દર્યેનાશત્ર ઘણી સમોન મોચવછે
 ઘસે મોનાસ્-આમ મનોઈ કસા છુદે તોંડાપન વીચ
 પૂનોરા ધાગન કામ મનોઈ । રાછમનન દાપ
 આને પોઈ નીઆસ સોરુનુ મ્હરુ ઘને પંચમ દાપ
 આ રૂં પાપે મય મટ ઘટે આ નીમીનમ મોદુ સોષ્ટો
 ને બાવળ પ્રેમને બે મનુષ્ય ઘણી રુમે ઊપજાનાને
 પાસોછરા બે મનુષ્ય ઘણીરીર વજામુક્ત રાખા બે
 આમુક્ત બે ચાનમ વધેસ બે પંચના મનણ તે દાદ
 ઘણી ઊપજનો તથા પીચ્ચાસુમ ઘણે નોમ્બાંગ
 મનણ બે મનુષ્ય આપન બે મનુષ્ય બધેમ પંચનજ
 મનરો ઘમ જગપરી પૂછો મોજાપરીસંધો સામન
 આસુ મોજાપા મનને ધનજ મનોરા પૂછસા ઘણી
 છુદ મનુષ્યાને સલીરા મોજાપામનને ઘણો મીરો
 મનને ને મંધો નબરા ઘંગાના ઘરા અબરો ઘણો
 મામ દોલ્લસા ઘરા દાલે મનરો । ઘોંપ છુર્નનાં
 ઘન સ્થાપ પટેર પાંચ પટરો માથે પાઠીન મોસ
 ઘેરો છુદુ- દાનાર્ વધેમ મોદ રામ મનરો મન

છોડી મીઠાણા મનૂન મોઃમોઃ ઘેઠીનું વાપરતું પ્રયેષું
 મનતી કુચુરી યા પ્રાણને ઈલાલ વાપર મનોન મ
 કિંતુ મનશે વાળે યુગેન વાપર પ્રીયપત્તા યાસા
 મુઘ પીશ્વાસાયા સ્થાન વધે ગ્તા મનતી બીધ્ય મો
 મધુ વાળો છૂંટયો પીધ વાળ ! તાઇનનન પ્રારાઃમ્મી
 વપનાના ઘણી મઠી ઘરાં વેઠીનું કા સ્થાન સરા
 વધે છે સ્વપ્નાને વાળે મોઃ ! વપનાને ઘણાસ
 પાલેનું વપનાને મ્મરુદ વાળે મીન મ્મરુદ ઈમ્મી
 મ્મરુદ વંધ મનૂન મોઃ મુઘપૂન વાળ વાપર સ્થાન
 મનૂન વાપનાસ મ્મરુદ મનોનાને વાળ વાળેપૂન વાળ
 મોઃ તૂલા ડોલા સુનાને ઠામનાપીન નેઘાં મોઃ શક
 મનોન સેઘાંતો ઈઠું મેમન વલશોઃ ! વપનાને
 મનોને મોઃ મોઃ મોઃ ! તાઇનનન વાળ
 મનોન મનોનાને વપનાના ઘણો વાળે વાળ
 મનોને મ્મરુદ વાળે વાળ વાળ મેમ વાળે છે મ્મ
 મનોન મનોને મનોનાને મનોના મનોના મનોના
 મનોન તાઇનનન ઈનોન મનોનાના મનો વાળે
 મનોને ઈઠું વાળે ! તાઇનનન વપનાને સ્થામો

મતેમ જગાને પીછેગાપન જાગ્રહ તે કાઠો કાઠ્યા
 ને કોટ મેઢા પંડીતાઈ તેન મ્હરૂ પછે પાસા
 ડીઝન ને પાપ ઘણો ડુણ કામે થા છેડંગત તોન
 ધોપસાત્ મોંવ લોચ પદાર્થ મોંવ રોન મઠોચાર્
 મોંવ રોચ પંચીત્ પલ્લ ભોગ યેરો :

પદાર્થવાસ મોં મ્હરોતો જીવ ઘણો જીવન્યો ને મો
 તો તે પીપ્પોન કાનળા ઇધુપરાન નાખને કપકાને
 માલુવાન મ્હરૂ રૂં માસામતેમ કીટા મેષાપનછી
 સામા કાલોક્ષમ યજ્ઞન યેણાન નાઈરૂં નોનચોખને
 ઘણી નીચાપ રૂં વનમાનેન મોં વનેવ ઘણો ઊંચમ
 મોંવે સાકુ રામાપલ નીમોંમમ ડુણકા રોચેમો
 માંવાછી પોમ્પાસ ખરેમ મેમ પછે કસા કસા ઘણે
 નોનચોખના : ઘણે સાકુ મમમ નાન કનકા
 પન કાન મન પીપ્પનસ માસ યેરો માસ નાન
 ગાને પોમ્પાને સહીકાન પાણો ડીઝ મતે સમસ
 નાઈ : ડોનળસ મ્હરૂ પછે રૂં વનલ વન
 કાને સહીરા મોટી કોટાઈ મમનાને મનેપ નયે :
 ૧૫ પંડીતાઈ છે મ્હરૂ પછે માંન ઘણે વૈસ વસે :

[illegible]

મનેન ! અજાણેન અમીન ત્રાસોને જાગીને જા
 નીજી પુત્રીન મનુષ્ય હૃદયે મોડમ અગો પુત્રીવેલી
 મોઝપીમ અગા નાઈ સેજાને વાગમીને જાનીજી હ
 ર્મ પુત્રીને મોડમ અગો હૃદયે મોઝપીમ અગો !
 અગો અપરે રોજી પાનાને ગઢણવળ નોમીનમ અગો
 રજા રજા પક્ષાંને દેજી મનગ નોમીનમ અગો
 મુદીને જમ અગો મજન નોમીનમ અગો ઊમત મનુ
 જાને હારીન નોમીનમ મોઝળ દેત અગો જીનમ મા
 જાસં નાનેઝાને પક્ષાંને વાસે અગો જોગલ માછરા વાઈ
 અગો જાગસં જોનીને પક્ષાંને વાસે વાછેનન દેગલ
 અગો મઠીના અજાણેન સાધુ મેઝને ધંતોના વી
 જીવ સાધાવનએ મુળ વીઝનમાત્ર દેત નાઈ !
 આ નોમીનમ અજાણેન ઊઠવાનેછી રૂઝા જોઈ
 ઊમજાગ વાપોઈમ વાજ અગો ઊઝીસ ગજા
 જામજીટરા અગો જૂનસ રજા હૃદયે અગો પુત્રીને
 સમાજગા અગો નોડગરા ગજા અનુનમો અગો સજી
 ગા અ અપથા મોજાના મુળ વા અપરે મુળાંને મુજ

[illegible]

ઘણે જાણ માણ મળતા એવસના મીચ મોન
 જાણે મંચત નાણના ઇસવ ઇસ મનોરે । આ
 મોરોમન ઘણે એવાં છુસનાને ઘણેજાને પાડોણ
 જેતા મનની જેમના ઘણુજાને એવી સમસાને
 જેતા ઘણુજાને તે ઇસમ જોજનાને માણી સંપર્કના
 મનોરે । ઇસમને મળે રાત મીંચે નાજાને ઇસ
 મનોરે । આ મોરોમન આ જેજાને સમજાવ નાણે માણી
 પુણી નાણે પુણી ઇસવ નાણે પાણી પીણા નાણે
 તે જાણે જેડોર પાણી મળુજાને જેજા જાણે પાણી
 પાણી જાણે નીજાજા આણે જાણસોજાને
 જાણે આ જેજાને નાણે આ જેજાને ઇસ મનોરે ।
 પાણી ઘણે મોન આ સ્થાની ઇસ મનોરે ને જેજાને
 જેજાને પાણી નીજાજાને પાણી જાણા પાણી સમજા
 નાણે જે જાણ નાણે માણપ મળાજાને તેજા જેજાને
 રાજાજાને ઇસમ આ મીજાને સજીરા નાવામળાને
 જાણે મળા મનોરે । જાણે આ મનોપનાને જાણ
 મળે । રાજાજાને મંચનાને પૂજાને પાણીને જાણનાને
 જાણે પાણીને મળે જાણેને જાણેને જાણેને ।

આ જનને જેમકે મોંઘે મંગલના મોંઘે મનનના
 મન ધર્મો જે રાત જાતના સમાવ મનોદ મોંઘે વપધે
 પળોત વરોષો મુક ૧ વળો વ્યોવરોના વળો
 મુક ૧ વપધે વળોના જાણક મુક ૧ વાધર્મના
 વાધર્મ મુક ૧ - વપધે વળોના વરોષો મુક ૧
 વળો વીનમ વરોષો વનો મન મોંઘે વરોષો જે રાત
 વાધર્મો જે મનોદ મનોદ આ મોંઘે વરોષો વપધે
 વેપરોસનુ ૧ - વપધે મોંઘે વપધે મોંઘે
 મંચન વાધર્મ મુક વેપરોસનુ મન આ મોંઘે વરોષો
 વપધે વળોના મોંઘે વેપરો વળો વળોના સળોત મોંઘે
 વળો વળોના વેપરોના વળો મુળોના મુળો રૂપો
 ના નામ વળોના વેપરો વળોના મોંઘે વેપરો મન મળો
 વેપરો મળો સમે જે મળોના મોંઘે વળોના વળોના
 મોંઘે ૧ મંચનને વળોના મોંઘે મળોના સમાવ
 મળોના મળો રૂપો વળોના વળોના વળોના વળોના
 વળોના વળોના મળોના મળોના વળોના ૧ વળો
 વળોના મળોના વળોના મળોના વળોના વળોના ૧
 વળોના વળોના મળોના મળોના વળોના વળોના ૧

લા ઠાંઈ વડામણી મોખની સંભારી યસે તેા જોમિ
 માપવીજ પોતામણિ સંહિરા વીસાપેમિ મામણીરાં
 ઠેપૂજી બીજા યસે મો વગરૂન ટોન કમ્મ જોજાડ
 હેરા યસે રાઇમંજાન યાંની ગ્રીમ ગ્રીમ પોળામણી મો
 કંન્કા સંભારી હમે એપસોં વચ્ચે થાને સંહિરા જોજા
 મંજાંરાં ઘસૂન માટે કમ્મણીરાં મંજાં પંચ હેરા
 મો ખૂમો મોઠરા યસે । " તેવ્યાં પોળામણીને મ્હવડ
 કહે મોન કિલ્લ માટે મોજીને હોમ્મ મોન યાંસે
 મોને શૂ વાળમંજાં હોત યાંસે । વડામણીને મ્હવડ
 મોન મો હોમ્મ નચ્ચે મ્હવડ નચ્ચે યાં હોમ્મ મામા
 કોજાની યાંસે સંહિરા હોમ્મો મોનિ મોનિસીરાં પોતામ
 હોત । પોળામણીને મામણીરાં મોજીને મ્હવડ મોજા
 મોનને કમ્મ પોળામણીને હોમ્મો હોમ્મો હોમ્મો માનુ
 હોતો યાંસે મોજા મોજી મોનને યાંસે । પંડોરા
 હો તે મ્હવડ યાંસે મોજામણી યાંસે મોજાને યાંસે
 યાંસે વાળમણી મોજીને યાંસે મોજા મોજા મોજા
 હોમ્મ મોજાપેન યાંસે મોનને યાંસે । વડામણી
 વડામણી યાંસે છે મોજા । પોળામણી મોજા યાંસે ।

મેડ-પેસારા લેખાંધો, માખંતો કમ મગનો વધે-કાંલ
 નંદનજાસ નાખંતો મોઢાં પેનજન ઇમ બળો પસ મ
 નીસ વામે । આ વખતે સમગ્રાતપણાં સનમનમ
 નીસેનમ મનપેડોરા એળિનું છામપરમે નાખંતો
 સખાને જેમોસ પછાડ મેડ । તે છામપરમે સંસર્પેલો
 મનપરામ વાળો યોવનધીસીયા-જાણ । તેો મન
 રાના છાણ તીજે સંસોવાને મનીરા ન મુલ્લ । આ
 તીમોમમ છીમારો એમનું નંદમોનજાને-મસ મન સં
 કીડ છેત નાછો વળો, પમોતે એમનું મુલ્લ તીનજાને
 મસ મન સંકીડ છેત નાછો મરજી મનજાને તમામોમે
 મુપરી વાપમનું મન સંકીડ છેત નાછો । વધુછીજ
 ઉરવાન માંસાળી મુલ્લે પછેજાવેન મનપર
 પોષય મન આ મનજો વામનના-કી વા ઉરવાન
 વૈષમને વનાધન બળો । તેો મનજાના જાણ રો
 વાંસ વાંચરા વાનુનમી-સામના । આ મોમીમ
 મામ્મતી વનામ વાળી તીપીતાસામપેડાં મપેવિતા
 મેળી છેતે મનજાનાની વામીતાળી-વામી માળા
 મેળાછો મેળી છેતે । વળો મનજાના મુલ્લ

પીરયોજ્જ્વલત અન્નમહત્તમ વાછોં વળી સોડુંછી સમત
 વાછોં અહાં ઇંતરછેરા ઉદ્ધવ જોઈને મેપછ વાછો
 નાછતો ! ~~સોડું~~ તછનનન તેવ કમપતો યોપન
 મહાને ઉદ્ધવનાન અતીકામ મનૂં દેહછો વાળાને
 ફેંલ સાંગતે અનુનામેજી સાહ ! આ નોમોમમ
 મહંદ વળોં વાળાને થનોં નાછજ વળોં ચાલોં ઉદ્ધવ
 યેલ અજ વળોં વાછતુ ડરુવાને જવલ્લ વસ વળોં
 વીંછેશાંગ વસ વળોં મદા લેનેસછેરા નાછજ વળોં
 અનરે પુત્રોનો અનંતન હારો વળોં જાહ્યાન મય
 જાનવજ વળોં જાહ્યાનો ઈર્ષો વળોં જાહ્યાનો મં
 અસ છે અવચ વાચકોને વાહ્યાનાં મનન ! વળોં
 મહમ કુલ વેળ વળોં હુર્મન સંસન વળોં ચપચાના
 વીનછ વળોં મેંચ ઈંદ્રા તેંચે અજ વળોં નોમજ
 વળોં હુસ્વાને થનોં નાછજ છે સાવાચકને વૃષજ !
 વળોં નોનાનો અગ નાછરા વાછોં વળોં અવધન
 મોમ્મત વાછોં વળોં પ્રાર્થના મનજાના મનુષ્ય નાછરા
 વાછોં અરે વાનજ યા મનોતાં વાચકને સરોસ
 છેરા વળોં વાચકના અમોચ કોળો વાછોં મોંચછે

કોઈની નાઠી નથી માસ વપરે પનારૂં નવલ ગવત
 માર્યેના મનરો જાન પ્રમાણે નવેલ પ્રરુપાસ માર્યે
 ના મનરો । યજ્ઞો જાગે મોંઝ ડનારૂં કુંચને
 પાકીન્ જોઈ મોંઝમુન્ક છેતો વચે જાનરૂં છે ગાધ
 કુનોલ વચે । યજ્ઞો ધાયમે રૂપાને જાનનોને વાલી
 કચરે વંગામ્બને સમાન પ્રરુપ ના મનોરો શાછી
 મુખ્ય રૂપ જાગે પોરો છમન ન કેમેર । ધાય
 મંન સરોસ ધાયાન મનજ ઇન્મા નચે પોનોરો
 રા નચે મંનેરૂપ મચે જોરૂતા મચે મનરો મેપર
 માર્યેના વાપાપન મનજ । યજ્ઞો રૂંજીનખ્યારૂ
 ધાય નરૂજ મનરો યોપનાપરૂંજ યાજ્ઞા સંનરૂજ
 મનરો પુધીપરૂંજ ડનારૂં નરૂરો ના મોમોન
 ધાયમે જાગેપનારૂં જોગ મચે । છમ યોપરૂં
 વાસમૂઠીનોર ધાનેપન જાન મખ્યાને રૂંજી
 સરૂંજ મોય જાવજાને કુંજીને વસરૂંજ જાન રૂંજ
 રોને વખરૂંજા ડિપરૂંજા ના યાજ્ઞારૂં જાકીન્ વ
 વચર ડીકૂન્ રોસાને જોછડૂન્ નોર્જન વચરૂંજ મનરૂ

સુધન પ્રેર સાત વાપસનાં જીવંતો પચાસ ! આ
 શોયાસ પંડોશાઈ સ્થગ્ય પછે ટીકાનાચે ને જાલ
 જળોરો વળો છૂછપતો ને જાલ જળોરો રંગ
 જાલ લંગે ધુળીંગ સ્પષ્ટપ્રસુત્તન પ્રાં કોરો યેરા
 યો પ્રસુત્તન યજ્ઞન પાલન કપલે ॥ ઉત્તરોને જોરા
 વાપસના ઈંદે યાસ વાલંગન પ્રેર ! જાલંગન જા
 ઉત્તરોને જાલ જનન જળૂન કુમપતો મેપનાં
 ઈંદ મેર !

વાપોયાસ મોં સ્થગતો નવીરાનજી શાયસે પ્રા
 રાને જાલયાસ વાપસના મોખન વાજેવ પ્રસૂત્ત પ્રેર
 જનૂન સુપન પ્રેર યાંગ જનન વાસે ॥ ઈંદન મજ
 પાલન પચાને ઘસમ પછે વાપોયાસ યાંગ ને પછો
 જનન વાસે ॥ જોડેમ સમય જોરાનું પનં પ્રાલંગને
 સ્થગ્ય યાંગ જનન પુષ્કલ ઈન વાસે ॥ જા નોમો
 જમ પ્રાલંગ સર્પન સર્પણ વાપછે જનન મનુષ્ય
 વાલંગ જનનો નામંજી પ્રસુત્ત વાલંગલંગ યેરા !
 રાવનન જા સંજાસોને ઈંદો વેજીન્ ઘાંલ ઈંદુ
 પ્રાસે પાલંગ જાલંગ સંજોરા ઈંદ વેરા રોધો પાસુ

વળે જાતોને ધન વળે ડિલ્લાઈનછોર ઘેઝેન્
 કરાનને ઇચ્છુ મગ્ન મનોર વપ્પ વાચનરે મંજ
 ધવાર વાજાઈ શાંતે છે નુગ્મજાને પાછેડ! રાજન
 ન જાને મ્હવડ મનુષ્ય જીવને ઘઠવન ઘેરો જીવને
 ન મંરોરો ઘેરો થા પાથેડ ડિંછીનાસ મજ વળા
 વળે કરાને રાજાનેસ પાપમ । વળે જીવને
 નર્મતા નુપુષ્પી પુરુષાની વચ્ચી કોયા નાગ ઘેરો
 જાતો પિલાલ્બારા વર્ષી નછો વાજા પાળીનરો
 ઘેઝેન્ નાગ ઘેરો । વળે જાન જીવ વળે જાને
 વપ્પવ મનુષ્ય મોન જાન જીવ વળે જાને વપ્પવે ઘેર
 જાન જાન જીવ વળે ઘેરો રોન પુરુષ જાન
 જીવ વળે રોન મંડોરો । વળે વળાઈને પુનનરો
 ન વળા ડિલ્લા મોનનછીતાવ જીવ જાન મૂઠાંની
 વપ્પવે જીશ જાન જાન મૂર્ખજા વળે જીવે જીવો
 થ વળાવા મેજ જાત નાઈ તેન જીવે, થ ને નાંવ
 વળાવા મેજ જાત નાઈ તેન નાંવ જા ગુધીન મ
 રોવારા મેજ જાત નાઈ તેન જીવે જા મોથેના
 મરોવારા મેજ જાત નાઈ તેન મોથ ને મનુષ્ય જ

કેઈ વન ઘસતો વાપવ પનોત મેઝાપૂવ પડતો ! આ
 મહાનો જે માન્યેને શાસ ઠેપજ તે વાંચતા નોંધીત
 આ જનને જીવછોડ મનુષ્યાત પોલેદાત માત્ર છેજછી
 જન ઊપવાનછીન વાપવ મનુષ્યાનો માર્ગના ઘનો
 વચ્ચે ! વળી ઘનોઘટા મનીતાં ઇશ્વરા પાપતો
 ઇશ્વરા પાપમ મનુષ્ય ઘચ્છાતીન્ પુરા, યેતો વાક
 નછીત મનુષ્ય પનાપૂરા ઘેતો પનાપદતીન્ વાચાત
 ઘેતો વાચાતો મનુષ્ય શોમ પાપતો શોમ, પાપજેમ
 મનુષ્ય ઘુચ્છીતીન્ જીવ ઘેતો ! ઘુચ્છીજીવ મનુષ્ય
 પીનાશ ઘેતો વાંચીયાત્ પદ્ય જીવ વાચ્યં છાનોઘ
 વાપવે પીપમીના વાચ્ય વળી ઘનોમ મૌન મરા મ
 નોઠ તાપાતો ઇશ્વરા મોખા મળૂં ને ! ઇશ્વરાત
 મોંઘસમવાછી જન પનાલી મમન જન વચ્ચે ! જામ
 જામછો જન ઇશ્વરામૌતા કાનો ઘનો વચ્ચે ! ખોસા
 મનૂં જીવછી જન પનાપાને જીવાત વાચાતવડી
 જન વચ્ચે જન નોમજછી જન એક છુટ પુવમ ઘના
 વચ્ચે ! વેળા વાઈજીછી જનો વેળાલી પીનચનછી
 તા જનો વચ્ચે પનોત પ્રમદી જના વાચાતો નામ્નાને

જાણનારો બસ ઘના મળે ! પ્રાણ સોડણથી ઘર્ષ
 કીનારે અપલ અણ ઘન મળે ! ઘણાંછીંચ બસી
 સેવ અક્ષા માન ઇચ્છા મનરો ઘણો બસી નાંછણો
 અંધન ઇચ્છો બસ પ્રચ્છાનપણ જનતાનાં મંત્રો
 ઇચ્છો ઘણો બસી પીછાનો ઘણો શાંખનો મોહ પાપ
 નાશ મનરો તથાંન બસના શંખન ગુણ ઇચ્છા મ
 નરો ! છે ચીંતૂન પ્રથમ મોં અપચાસ પનપીડાને
 પાષણ મનોન્ ઘણો અધે તેલી પ્રથમ છૂમના પ્રથમ
 નોઠા ન્યા મીમી મમ પહુપચાછે પાંડોચ ઘણો ઇચ્છો
 છેડિન્ લોમંસમે ઘણો પનાશીન પોલન છે તાંન મનુ
 જ્ઞાની પીડિયા ! ઘણો નોશો પત્તો ઘણો જોન
 પ્રથમ પ્રજાનો ઘણો પનાશીનોક્તા ઘણો પનાપાનો
 ઘર્ષ મીનપાના ઘર્ષને એ પેચણ તેન મનણ મનણ
 તેન ઘર્ષના પીશાંખ ! છે પીપેચના મનુચ્છો પ્રથમને
 પ્રાપ્તિમાન ઇન સંયદ મનાયાને સાચો હાન મેદ !
 મંડીતાંને તે સ્થગ્ધ અથે મદ્યને છુધી નનલ છેતો
 મદ્ય તજ્જા ઈચ્છા મનરો તજ્જાપીડેત મદ્ય યા
 મેમો ઘણો પનમેમો છુધી પાવેત તજ્જનન ઇચ્છા

મગ્ન મનોર થા પીઠામળોમલેમ મળેન ધસાને ઊંચ
 જાને યમદેમ મેઊન નોંતા મેહ મશનો યળો યપનો
 ઊંદ મનુષ્ય યપન્ય યજ્ઞચારો દેતો । તે મ્હવડ યથે
 નમન મન મનોઊંદ યાનો યપચેન સંપત્તે મતા
 મોધ્યાને જામદેમ પાંચ મ્યાના કાને સર્વન્ય મતા
 જાને જામદેમ પનંતી પૃથ્વી મતાજાને જામદેહ
 મથે । યળી મનોરોધનૂપ યમગાને જમ યપન્ય
 જાતાતામનજ મેમનંત ને મ્હવે તે મ્હવે ઈમદે જામદે
 મંપરોત ને સનમેમો જ્ઞાધંસ મેઢે યપોત તે મ્હવે
 જ્ઞાધંસ દેતા નાઈ યળો તેા મ્હમ થઇ જાને
 યમમોડ યથે જાને યમન મેઢ યથે જે મનુષ્ય યમેન
 માથે યામૂન નોનાજાસ યપદંપન મનરો । યળી
 મેળઈ મનુષ્યાન જીવન જન્મ જાને મદંમ જીવાધા
 ને જ્ઞાન સંપીરા દેતા નાઈ યળી પીનઇ જુઠી
 પાછેઢ જરા નાઈ યળી મહંમદમ્હમ મ્હવડ જરા
 નાઈ । આ વૈમોચન જીવ જન્માને જીવોતન
 જંમન જોતનછો જુન મથે । ઊંદાને યરાતેઢ
 યેનાપનછો યજન નાઈ । જ્ઞાન જનહે યજે

જોઈએ પીપલુનાં મનં મનજાન ઊભર ! પંડોતોઈ
 છે મ્હવડ પાછે સંસારાંશ પ્રાણેના ફેરં દ્રવ્ય થાન
 પ્રજાપન ઊભર અપચે પ્રજાપન રુમા ! સુઠે
 મય થા પ્રજાપન ઊભર સર્વજા અનાગોશા લેઢ
 દ્રવ્ય થા પ્રજાપન ઊભર સુદ્રાપ ! પાંડોઈ
 મનં થા પ્રજાપન ઊભર સુદ્રાપાંવેના ! જા
 ઠગાઈં તે મ્હવડ પાછે પીપલુજોઈ છે જન બ
 જીંઈ પીપલુના રાંબ પાંડોઈ જન બાઈગાંને પીપાન
 લીંઈતાસ પંછોઈ પીપાં ! ૧ પાણીમેન ઊભર
 સંજોઈ છે બળાસ કામ મનોડ ગાંડે સારો ઉભર
 કામ મનોડ છેજાંને સારો માંડેસ કામ મનોડ અપના
 સારો પૂરો કામ મનોડ ! અણો અનાયાસ માં
 માણોંને અણો અચાર્મજાન સ્વાછોઈ કુદરત બ નોચક
 સોનાન મનૂન પાછરા પાછે રાંબ સુઠે સારા મીપાંઈ !
 અ પનામસે મનૂન મોં નોર્મેન પનાં પાંને સ્મા બન
 જો બચ અણો મોંવે ઠકો સેવીતા અનથ અણી નાંજ
 રાંડ અચક થન પોમડ પ્રજા અણે પાણે જીવંછે થન
 અપતપન મોંજાઈ થન રાંડાંને થામડ પનોમનજો

ઘન ધર્મીય મિત્રમધે જીવનછોરાવે જીવન ઘન
 રહ્યે ! રાષ્ટ્રનવનછે શામે પ્રજાદલા વીરોત્તમ
 યા મોનમતેમ વીર્યાસને અનુવચીત શામે વર્ધે
 આતાં પ્રજાદલાને પ્રજા વીરોત્તમ તૂટા અગત
 સમૈન મમ માત્ર શામ ! જાત વીરોત્તમ સંતાપનુ
 યોગ પુતાન નસાલ કલ્લ હોત જામનુ અગત
 નસાલ અસાધન હમ આળી સુમળાને સહોત
 જોત્ય હમ ! મંચનાને મચ્છુ હમ પાંચાને પૂર્યેને
 અસ આળી યોપન પર્યાને મહીને તોડાને અસ
 આળી પાખાવા ધોતુ મસા વચ્ચે રાસન અસીત
 અનુષ આળી જોપન પેંતાને અસ છે અનુષ અગત
 મુચ્છી સમૈને અગતીવા ડીપડાન એ જીર્ણ હામે
 મનોરા નાછો હાં મનુષ્ય મમ મચ્છાનમળ અગત
 તાપોરા દોડીત જોમનુષ પોસોરા મચ્છો ? હાં
 અગત સંનય મેમ દોરા આપા હોત અગત ?
 નમમયાને મચ્છોડ આળીને અગતીને અગત માળી
 અગત દોરા રાસન અગતીસ જીનાને અગતીસ જીના

મહાજામગમ નાંવને ગાંડેરા સૈન્ય માર્ગમાં
 પાશ્વર અસે તો ભ્રમે સોપસો જમ સોડમોરા પાંચા
 ઠપોસ મેમ : ૭ તચનનન ભને સનોજાસ માનુહ
 સોળન જાતા મેતા કા મધિ સમ જમાવમ મનોન
 ડૂમનાંસ પાછેઃ ૧. ૧૨ તચનનન કા પાશ્વરે સની
 જાસ જુહીવન ઠેપુન ઘાજાને કા ડૂમનાંસ માનઃ ૧
 ડૂમનાંનેછો જાન મર્મૂવ પાશ્વરે જાંડાવન માનઃ ૧
 પાશ્વરે જાંડાને જાસ જુહીવન વડુત મેમ
 જાન જાનજો માજો મ્રોવ જાંચો મ્રોવ વીવ મ્રોવ
 જાસ મ્રોવ જુધ મ્રોવ નેગ મ્રોવ પરંતાવરુન પડજ
 જીજાઈ જાત્રોંવેરા નીમોમ પાપુ જોવ માજ જાસ
 મનતા : ૧ તચનનન ડૂમન યાજો પાશ્વરે જાંડ
 પગમયાને જામ સર્પેલો મેમ : ૧ જાનંતાન ઓંચેવાવ
 નાંવને જોધ્યાને જામનાને સારો જોનરા મેજેઃ જા
 ન જાન યાજો પાશ્વરે જાજો સર્પે જાજો ડૂમનાંસ પાછેઃ
 જાજો વીંટાઃ જાસ જાસર્પે જાન મેર જાસ જાસ
 ઓપરુરો જાસ મ્રોવ માળ્યાંન જુહી વીંટોરા ન જા
 જાનેલો જાસ મેરા તમ જાંચો માનતા માળ્યાંને

નોંડાઈ પીળે ઘેળે ને લાગે નીમોનમ વાંચે મીઠ
 હીસી નોંડાન ઈસ્તાઈએ વાંચે આ નીમોનમનાસ
 વાંચેમ મનુષ્યો મુઠે ઘેરો ! એ ડુરુષ મરે
 મનતાં તોન પંડોત કસ છનોંડોત વૈશ્વ નીપમન
 વનોમ મનોત નાઈ ! અળો ઈસ્તાઈનહોતન
 શાસત્તાન વાંચેમ મુળ મનોત નાઈ વાંચેમને
 મગાપનોછાઈ એ બ મય વાંચેમ મમમ મન
 તે ! આ મનએ મેંએ વાંચે મીઠ વાંચેમનોંડો
 શાંતો મર્તપ મુ ઘેંએ વાંચેમ મન મનુ અળુ મને
 આ નીમોનમ નામ અળો ઈસ્તાઈ અળો શાસત્તાન વાંચે
 મનો અળો મનુષ્ય અળો છાંત અળો મેસ અળો મનુષ્ય
 અળો નઈ છે વાંચે સ્વાનમુગ શાસત્તાન શાસા વા
 પતા નાઈતા ! એ અળુષ મુઠીમન મનુષ્યને અળુ
 અળા સોડુ ને છે અળુષાન વમ ! આ નીમોનમ
 હીંઈ અળો મનુષ્ય અળો છતો છે સ્વાન સોડુ વા
 તેમ શાસત્તાન વાંચેમ અળો અળુષ અળો મન
 છે મનશે ! પંડોતારો તે મનુષ્ય વાંચે પીનાન
 અળો પંડોતાના મય સ્વેગ અળે વૈશ્વ આ

એનાં પાંચ મનરો જાણે એનાં પાંચ વસ્ત્રો
જય મનરો ! એનાં વળો નંદી વળી મૂંડ છે

અર્પણ થઈ મ્હાં ઈંદ્રજ તો મ્હાં પત્નીત જાતો જાં
તજ નહ ઇન્દ્રજીવને નક્કાને વપર શયન થોડ

પોતો વળી જશો પેંડેડાંને અર્પણે વડાંત જો
વળી જશે પ્રાસોને પ્રમૂળો નહણીં મજાશ્યાંસુ વડોત

તજોત અર્પણે સંપન્નો વપર યેડીન્ ઈન્દ્રજો મુ
શ્યાસ પ્રાસ યેતો ! વળી વાટે જીવનો સેવ પ્રતોડ

વળી વાટે યુઃધીનો સેવ પ્રતોડ મ્હાં નોમોત્ર વાડો
વળી જીવનો વડો જોતો ! વળી ઈન્દ્રજો

તજાવળો નક્કીય વળી પ્રમોદાત વળી મ્હાંનાં
વડાંત વળી પોત વળી છુટાલ વળી વડોતોત

મોત વડો ડરવાંસ જીવો વપર જસ પ્રતોડ સા
જાં પ્રાસ યેતો ! પોતો મડૂલ મૂંડ પુરુષ થીના

વડોત ઈન્દ્રજો સમ્માનને ઈન્દ્રજ વાડો ! જી
વળ પ્રમુખ પ્રમુખ ઈન્દ્રજો વડોત વાડો વાડો

જીવોત રુપાવને ઈન્દ્રજ વપર મુળમુખને પ્રાસ
ત જીવોત વડો જોતો છે જીવ જીવોત સોજાવો

માંના પદ્મવદનો પાવતો । ઘણી સિંધપક્ષા
 પ્રયુક્ત એ અર્થમન રા । પ્રય મરાપીસ્ય એજીવ્હો
 પીપાતાસ પાવતો અર્પેરા પીપક્ષ દેહો ને પ્રમી મનુ
 મ્યાન પડળ ઘણી ઊઠણ ઘરાંગીઠ નેડૂને વાસ ।
 ઘણી મધાન્તી સાપછ તાપા ઈલાન્તી પ્રાંતો ઘણો
 અપ હેરા ઘણો ભો ઘણો ચોપનાવશ્વા ઘણો જીવ છે
 વાહ્ય મોંબીઆલ ઊપસોગાને પીપચ લેવેરા । ઘણો
 કીનાને શર્ણો વાહ્યંત ઊચ્ચોગ પ્રસ ને મ્યા મં. પ્રીમન
 પીધાનાને રો મૂલ્યો પ્રેક્ષ વાછે । પ્રાંતો મર્ષાકન
 ભોપ ભવ્યપાવનન પ્ર ચેલે હાન્તો ઝજાસુન વૃક્ષ
 પડરા । ઘણી વાલે મોન માને ઇંદાસ પાંડન
 પ્રેક્ષ વાછે ઘણી ઈંદ્ર પદ્મીસ ઇંદ્રવર્ણ પ્રેક્ષ વાછે
 ઘણો મ્હાને મોનાસ નોમોટ પ્રેક્ષ વાછે રો તુરૂતી
 પૃષ્ઠો પીધન પ્રનોટ । ઘણાઈને વાલે મોન
 ઊચ્ચ મેહન નઠલ વાચન વાચ ઊપાર્જનાને
 ગુરુ ઊચ્ચ દેરા ઘણી નાશાને તાપ ઊચ્ચ દેરા
 ઘણો સંજ્ઞાને પ્રોષ ઊચ્ચ દેરો તન કીન મેળવ્યા
 પ્રજને સ્થિતિચયન દેરો । ઘણી પ્રમોંનુધાનાને

સાળી આનો જનનેષ થાનો નીચેરો ધનો નહી
 નીચોત્ર નીચેરો આપેલા ધન ધસૂન ન જો
 ધન ધન ! આ નીચોત્ર જસે પદો અલભારો
 અમોજ ભાગન ધનરો અમો બધાથી વધારો અમો
 ઉત્તરોનાથી માખારો ભાગન ધનરો તસે સર્વજન કોમ
 જનપન અમો નાઆત્રન અમોને ખર્ચાત્ર અમો
 પીસોત્રન અમો જોનાત્રન અમો પીસાત્રનથી બન
 ધનાત્ર સર્વેષ જસ જસ યમાત્રન સર્વેષ માખારો
 જસ ! અમો ધુઃખીસમૂહ સંસારી ધાનરો
 ધુઃખી બધે આપાને ઈશ્વાનુનૂપ સંબતો ધેરા નાથી
 અમો આપાને ઈશ્વારો નીપૃથ્વે ધેરા શાણી
 અમે જાણે અમોનેથી અમોને ધન ધરો ધુઃખ
 જન શોભાખાને મદ્યધૂમ વસણ ધેરા અમો માપદ
 જનાના નામ જલુસમાન ત્યા જનપો જન નોરા
 મનુ ને ! જનાપીથર્થો લક્ષ્મી સાહજાને જન ધનોટ
 જોજ જનપન જન લક્ષ્મી સ્થાન છે રાન ધાલ ટોઈ
 ધન ધન ! અમો પીથમાસ શોભો બસના
 જની રોમોને બસના મપૂત ધેરો પીથમાસ શાખા

[illegible]

અર્થે ઘેરા નાઈં યજો યજાઈને. ઘાણ પંચનોત્રી
 તે ધનુષ્યાને યેઠેમ ઘેઊન્ ગમમ્ ચતો ચ ઘાણ
 બોધવાનુપ ધનુષ્યાને યેઠેમ ઘેઊન્ ગમમ્ ચતો
 યજો યજાઈને. ઘાણ મનાપાપેતો બઝિન્ સુર
 ઘાણ ઘાણી મનાપાપેતો રઝિન્ સુરસો. યજો
 યજાઈને. ઘાણાન્ બાનાપજાન્ રસ કસ મા
 ઘાણાન્ ડોહ્યાન્ પાપજાન્ નંદ પર્ણ પદ. યજો
 તે પ્રવણપટાંછો આને પદ્યચાને સમવાપાસૂન્ મમ
 ઘાણાને પ્રધનાને, સર્વજોતાંશઃમનજ કૈઊન્ રાષેન્સ
 બીન્ના સ્થા. મંડીરાઈં ■ મ્હરૂદ યહે ધાય
 મના અપ્રાંચ દેણી નાઈં પ્રોચછી દેણી નાઈં
 મજી ગાય પર્વાત નપ. મપરા સુરૈપ અસોમ્મ
 મનરો આન્ પ્રમને ધાયમે સર્વેછા નવ. ઉરૂન્
 ઈન્દ્રા મનરો. રાછનન્નન પ્રવણપટાંને છૂટાંઓ
 મેઘ અયઊન્ મ્હરૂદ મો. પ્રોમટા દેણા
 મમને ય બર્મૈન્ આગનુપ આ ગપ મર્મૈરા પ્રધુન્
 ઘેઊન્ આ નોમોન્નને ધાયમે પન દર્વૈરા મંપુન્
 તેન્ ઘાઈં ને ઘાઈં પ્રનપટો તેન્ પક્ષો ને ધાયમે

જાનોનો પ્રીયા તેવ ઘાઈડે બે ઘાઈડે સાધ્નો તેવ ઘા
 ઈંદ ! આપન સ્વામી ઈંદ ઘેત માછો તે ઘાઈંદવ
 મેઝમે ઘાછા બોનેપનતો સંઘીદ ઘેતો અપવે હેવ
 સોઆપનતો સંઘીદ વાસેત ! ઘાછા આ વાચલેવા
 મુલાવ વળો જમીનો મશંસા મનતો તેવ ઘામખા
 આ નોતેનમ પીસેને મપલ મામમયોછા ઘાછા
 ઘાઈંદવ નદમ ! આ મનતો માસા માજનાથલે
 ઘાછા મનતો તેવ પીપેવના મ મનૂન મનરી ! છૂતીને
 મ્લછ છે મૌલ્ય જ્ઞાન ઈની ! અપખપતીમે મ્લછ
 છે વપ્ર નીશ્વય સપ ! તપેનજન છૂતીને અડિન
 તે અપેથ ઈનંગલ્યને સપ્રાન સાગોર ! તે
 અપડિન ઈનંગલ્યને મ્લછ ઘાછા વળાન સમવેળ
 મનીંદ છે મેળજા મપને ઘેઈંદ ! વાગળોને મ્લછ
 ઈનય મના ! તે ખડેતાઈો મ્લછ થઈ મા નોમો
 નમ ઈપાથાને બે મનાયા સપ્રા થતા તે ઘલ્લને
 મનાયા સમયે ઘેત માછો દામો ને ઈમયે વેતે
 આરા મેઝ્યાને છૂતી માસ જામ ! નાવડુવાને
 મ્લછ છે મસ ! વાગળો મ્લજા થઈ !

પુત્રાનપ્તારા પ્રપૂનતોઽમ વાપેન્ના ભમ ઇત્યે વ્યસે
 કાસ્ પાલીન્ વપચ દેશ્યાઈર્ જોતઃ કન ય કેશ્વરે
 ઊપચારે મને ગત ચાને ગતોનામે વામને વૌ પ્રશે
 કાન્ન દેવાન્ન દેવ વાપન્ ભમ મધરાતે દેશ્યાને
 પ્રત્યક્ષા મુદ્ધ મૌ પુષ્પોને પ્રજાપદને વાન્ન મનઃ સા
 ક્ષેન । રાઇનક્તન વા પંચમને પ્રપૂનતોઽમને કપલ
 વાળેન્ વાપાં નમસ્કાન મન્નુ મ્લગ્ધ વામે મમ
 વાજ દુષ્ઠે પ્રસન્ન મના । ઇત્યે મ્લગ્ધ વામે દેવ
 તૂ મૈત્રુન વામસ્ । હાને મ્લગ્ધ મૌ દેશ્ય પન્
 વાલી વાપચે પટ્ટેઈર્ મંજૂમ્ વામસ્ કપલ પાઠપીઠ
 વામે ને નામ્માર્ચન્નમ્ હસ મનજ વાનુપમુક્ત વાસાર્થો
 પન્નનાજ્ઞાપન્ વાપચેમ મનાયા મન્નતાં વાપચે
 વામ્લગ્ધાને મુક્ત ઊમ્મ્લાસ્ નૌનૂપણ મેઢ વામે
 આ મનજો વૈશ્વજ્ઞાનાને વાતોમ્પીન વાળો વામ્લગ્ધ
 વાળો વૈશ્વોઈ વાળો હાની તો વામ્લો પુષ્પોર્તા ના
 મ્માને ઊમ્મુક્ત વાળોઈને પદ્ય મ્લગ્ધે નામ્માસ્ વામ્લ
 મનોઈ મમ વામ્માસ્ પેછીઈ રાઇનક્તન હસ વામ્લ
 મનોઈ મ્મા મા પુષ્પોર્તા વામ્લ ન મ્માને મેઢે વામ્મા

नृपण भनोत्तु यत्ते । तेनैव छिन्नगच्छा का मुपसीत्
 न शीपून् छूनुन् पल राया नम एणोः सुमं ह प्रम
 एणो मंथने प्रभु भनून् नल्लसस् छेजिन् पाठपून्
 येन यत्ते । राचनान्न एणवाने प्रमने ते पात्तन्
 पीप्सास मन्न् दम मेकाने एण्डवन्नेन छेजिन्
 एण्डा धाधी छमपरीस् पाणून् समपेण मेम । का
 छिन्नगच्छाने अंताःभनणान्नी श्रीया का दधण्यपरीस्
 पात्तन् मोभेन एण्डमन मन्न् प्रभुदुमेवव छेजिन्
 पट्टशापन तोच्चा रुछीत् पीप्सास मेम । ते पात्तन्
 प्रतीप्पप्रतीप्पात् एपीपेवम एण्नीन्ना दैम नीकछ
 छट्टे पुट्टवन्ने एसा रुक्क छेजिन् प्रान पीप्सास माडा ।

एभोचास् मीं म्छणतोः एण्णान्ना दैम एण्डे घाय
 देवे मांति नाकडुममट्टम नेळ्ळेट्टे पत्तम् दुःखी
 शाम रासा नू छेगीड । ४ मंथन ते छीरा गाच्छ
 एण्डा मन्न् मेठे जवाने छीम छेजिन् ते राळ्ळ
 दुप्प्प्वाडम । ते छीनप्यम एण्णी दधुपरायम एण्णी
 नोमांगळी लोचमनीरा एममममम मन्न् मंथ
 नाने माध मेडेट् । राचनान्न मातीपन एरा

કોશા એ મંથન તો અનર્થાત્ પ્રોત્તરુ દોષથી પાકે
 મહિમ માત્ર મ્હામ । આત્ પાપૂન જનુજ ઊનદૂન
 ક્રિત્તુર્થાત્ પાંચીન્ પ્રમણ મનીરુ અમાને જુમ અળી
 તમનેને પાલિકલ દોઢીન્ અપટે ધનામડે નાહમ ।
 આનંદાન ઇતીળ અળી દ્વપલ્લા અળી ઊંછીન જ્ઞાન
 વીમર્ષ દોઢીન્ આને માથે મેંટરુ । તાપનનાન
 ઇતિધ્યમ વીમ્મપ મરૂ મગમ સતીકાને પાનો અળા
 અસ અસાધ્ય તત્ત્વ છમે છુઃશ્વિન રોપલ ન ઘેરા
 માત્ ઘૂસન છુઃશ્વ ઊપસ્થોત ઘેરા દ્વંમી છીંછ ઊપ
 સ્થોત શાસ્ત્રાપન અનંત અમંગલ ઘેરા શાસ્ત્રાવીમ
 એ મીત તો પાગ્યાનેન મીલતો આ મીમોત્તમ તો
 અશ્વનીમ્ મોતરા વીપત્તાલ્લોછો અરા નાઈ । આ
 આવીમ્ મોત્રાપન મનુષ્યાન્દા બીઠા વીમ્મસ ઘેરો
 રોત્તમ વીમ્મસ મત્તમેપનછો ઘેરા નાઈ અળી ઘામટે
 પનછો ઘેરા નાઈ અળી સદ્દેષનાપનછો ઘેરા નાઈ
 અળી અવધાપનછો ઘેરા નાઈ । એ વનંધન
 ખોંટૂમ્ સ્વરૂપ છુરૂપ અય અચર્ય આ વીમોત્તમ
 અપટે મત્તે પજાને હમયોત્તમો ઘેરા એ ઘન દહીં

જાગૃતિની સાથે વસ્તુ વપરે પ્રમાણે પણ પ્રયુક્ત
 અપસ્થાન થા મેલેલું માટે પ્રદેશ પદ્યાર્થ અર્થ,
 જાનીત વસ્તુ નહીં અર્થાર્થ જાનીત મળેલ મેલ્યા
 પત્ર અપસ્થાન નહીં ઘરો ! અર્થાર્થ સંપત્તિની પીપ
 મોત્ર સ્થાન અર્થાર્થ સંપત્તિ સ્થાનને અપસ્થાન પીપત્તી
 છેતો અર્થાર્થ સંપત્તિના સમાગમને અર્થાર્થ અર્થાર્થ
 સ્થાન સંપત્તિ સ્થાનને અપસ્થાન નાશ ઘરો થા પ્રમાણે
 થાપત્તી ઊંચા પત્ર અપસ્થાન નશ્વર ! માત્રાન પીપ
 નના મનુષ્ય ઘોષમ સોમ અર્થાર્થ જાનુ મયાને નસાવાન
 અર્થાર્થ મોટીના પીપસપાન નસાવન મોત્ર છે સોન
 અર્થાર્થ મેલ્યાપ્રદેશ મૂલ્ય માર્થ અર્થાર્થ અર્થાર્થ છે
 મોટી ઊંચાને પ્રાચીન નસાવા સ્થાન અર્થાર્થ મનાના
 અર્થાર્થ ઊંચાપત્ર અર્થાર્થ ઊંચી પીપના પાત્ર તો મોત્ર
 ઊંચા ! અર્થાર્થ મેલ્યાપ્રદેશ મોત્ર તો સંપત્તિને
 સમયો સર્વેન પ્રાપ્ત છેતો અર્થાર્થ અર્થાર્થ અર્થાર્થ
 અર્થાર્થ પીપત્તીને પ્રસૈદ્ધિને અર્થાર્થ અર્થાર્થ ! થા
 પ્રમાણે પ્રાપ્ત નહીં છીનવ્યને નીજામ અર્થાર્થ ઇચ્છા
 નસાવ અર્થાર્થ છે પાવેતો અર્થાર્થ પાવેતો નીજે

तोपचेतो मंधनास् सोडपनास् यत्न मना का सोमै
 म्मानि म्मळुष्ट शीघ्र पनामसै सांग १. ; छोनण्या
 म्मळुष्ट यत्ने नीनीन पाळ्याने म्पळ म्पळिन् का
 भास् मेवा सानीन् छोछोमे । म्पळ म्पळिन् पनामे
 वेवावे पछोडो रोव्यां नीन्य म्पळ का त्यालो
 म्मसमस ठेपुन् म्म म्मसने साधो हसन । म्पळिन् ।
 राछननन मी म्पनाय छंछिन् म्पळ । म्पळ म्पळ
 कापन छीम्यो छोछे म्पळ पळ । राछननन
 नीनीन म्पळो छुपनामने म्मस म्पळिन् म्मस मे
 म्पळ का म्मळीने म्म छोछिन् पाणी पोछिन्
 साडावे म्मळी घसुन् काय म्मने म्मस पाछे ।
 राछननन छाप छोछिन् म्पळुष्ट म्पळ छोछिन् छनी
 पावे म्पळ म्पळ । या म्पळुष्टा छोनण्याने
 छोछिन् म्पनाय छंछिन् म्पळ । तो म्मस म्मस
 पाळ्यात नीनन । तो छोनण्या का म्पळ
 म्पळ वेतां पाळीन् छोछिन् पळाम । म्मळी वेव्यां
 पनाम् साडावे यत्न रोव्यां म्मसमस व पाळीन्
 नीन म्पळ । छन म्पळ पोपेवना व म्मस म्मस

મનનો જે હો તે માફ છે ઉપયુક્ત્ય એવું । ત્યાંથીએ
 ખસ જે મનુષ્ય નીચોત પીવવાસ્ પનીયાગ મનુજ
 ધનનીચોત પીવવામ્ ઊડમોતો આના નીચોત
 પીવવ પીવાસ્ એતો ॥ ધનનીચોત પીવવ નાશ શામ
 અહીં ॥ આનન્દન તે આશિ વસસ્થાનો મેઝ ॥ ધનની
 આસ ધુર્ગમ પનામ્ઓ મોજ મનાપ પદ્ય આશિમર્દમ
 અધ્ય મસપ મેઝ ઊંચોતમર્દમ માનીત મામ મંચન
 મનુગીમ આપ્તે પીવરુનીર્ણ મેઝિન્ અપટે સ્થાનો
 અહીન્ હાસને નાછેડેત ॥

રાજનનાન નાનડીમાન અનંતનૈનાને તે અપધ
 અપમ્દેડ તે અપધે હાછો માટેત ના મનોતાં અમન
 ધનનીચોત સંપૂર્ણ માફ ॥ પીંછરામોને મ્લકડ
 યા પ્રસંગને ઊમન વેચ્છોત સીધી માફ ધૂમનાઓ
 છે છેને ॥ અધે માનુમાણસં ઉમ્લો મોનાસ્
 નામ્ અણાદીન અપધે મનુષ્ય સંપત્તીમ પ્રાપ્ત છે
 વેત ॥ ધનની નામ્ અપધે અર્જીન્ અપટે
 અર્જીન્ અસૂન્ પૃથ્વીસ્ પનીયાગમ્ મનોત ધનની
 વધોહા નામ્ અર્જી ઉરુવાને મનને સુતોવાને

४२

हाही घेतो राशोन नोरीपीच्या सक्तुसुवाने जी चाने
बनंछान भवण घेले । पणो सागजन चौप
छपचे झेलंन मंगळ भनोरा !

छियो भीनमभ गोद्य समाप्त । —

૫૫ સ્વર્ધ્મક :—

તત્ત્વજ્ઞાન નાશકનાંઈ સ્વર્ધ્મ કાંધે ગુરુ પામી
મૌનમય અમમૌન સંપ્રતો સ્વર્ધ્મક અમમસ ધર્મ
મનોત પાદે : પોક્કુમમૌને સ્વર્ધ્મ લીમ્મો સ્વર્ધ્મ
ધર્મક પામન :

સ્થાને પછેડે ક્ષોભના અર્થ મ્મ : અનર્થાંત મદ્મો
અપન કુલ ક્ષોભામદ્મ લીંઈ આળો પૌમન પર્ધ્મ
મમોડ અમોમમ મેમ મમોડ મ્મ : નાજીત
માનાંઈ સ્વર્ધ્મ છે મ્મ : પોક્કુમમૌ સ્થળાત પછે :

સ્વર્ધ્મકેને અર્થે સ્વર્ધ્મકાતો માંડેનો સ્વર્ધ્મ મમનો
અર્થે કાંત પર્ધ્માત માંડેના સ્વર્ધ્મ અળો મ્મ મનોત
અર્થે આનો અર્થે સંપત્તો કરનાંઈ અર્થે મ્મ
સ્વર્ધ્મકેને અર્થે મ્મ પામન મ્મ : ક્ષેત્ર અર્થે
મમોડ છે સ્વર્ધ્મો મ્મ આ નીમોત્તમ અર્થે મ્મ
મમોડ પામન ક્ષોભાત મ્મ મ્મ ન અર્થે આળો અર્થે
મ્મ મોટે મમોડ પામન અર્થે મમોડેને અર્થે
મ્મ છે : આળો આત અર્થે મ્મ અર્થે મો મમો

અપ્રાપ્ત જાણાવનથી પૂરતીય છેતો ! વંદાને
 સમાન વંદા જાણાવન છનોછ મનુષ્ય વાપરાનીય
 છેતો ! યાળી મુપતો લે મરી મધરાને ધાલ્યાસ
 મરણ મનાયાસ પસના મનીત નાઈ મહાત્મ વાપ
 પસાયો યાળી વાલ્લહો યાળી હૈપનામળ યાળી
 સાચસનછોટા ઉરુવામ્ સંપત્તી સંચલ મનાયાસ
 ઈલ્લા મનોર નાઈ ! યાળી વાલ્લહ યાળી સૌસેવ
 યાળી રુમ્મતા યાળી મન્નસદાનાના શ્રેષ્ઠ યાળી વની
 તોષ યાળી વારીસમ પમ છે સા મરણાને મરી
 ઇલ્લમ ! મ્માનીમીનમ લે મનુષ્ય વાલ્લહ સંપત્તોને
 વાપર્યામ્ રુલ્લ મનૂન્ માવતો વાલ્લાને મો છે સમ
 મરો લે પીધતા વાપર્યામ્ પરાલ્લલ ઇળમ્ વાનો
 સંપત્તો વાલ્લહોન્ વલ્લવીર નાઈ ! યાળી ઊલ્લાલ
 નછોટા યાળી વનંદનછોટા યાળી પનાકમનછોટા યાળી
 હાનુમલાના વનંદનમ વાસે હેમ્લ મેળી વાયમે
 ઊલ્લમ ન મનો ! શાલ્લમ્માર્તેમ રો મ્મલ્લ વાઈ
 વમામ ને ઇન રો વાલયાના ઊલ્લામ મનોડ મામ

પુર્યો છેતો ! ઘન વણી સોશાધનૂસ શ્યાન્ના
 છીપસ ઘાપષા અતો તો મેમનાને જાતાંને ઘસા
 શ્યાસ વાસાંએ જોપંડા નચે ! છે જોતા મનૂન્
 નંદ્રમ સંજોપમ નાધને ઘોર ચેમસુ સુગડારાં ચેટાન્
 નાનામ્મન દુષ્પાને સુગડ પનોપૂર્ણ મનૂન્ આપાન
 મનાયાસુ મુક્તિને ઘેસામ્ મેમ ! વણી સાચેના
 નાસ વણી બેઠૂના સંભવ પાતેન્ ઘાન વણી પાજ
 વણી વણીઆધો મર્મોન્ છીપસ નીનર્થમ મનજાન
 નાધો ! આનીમોમમ ઘડ્યાશ્યાવ ઘેસ મય વણી
 પાપાનોન્ ઘૂન મય મુળવનાના પીછેસ કમ મીય
 આવીના પાનદર મેળ ! તથનનન સુધુર્મ નાધને
 મધનજ્યાંત અત શ્યાન્ના સંજોપમ પાય મોટૂન્ પડમ
 વાસુ પાતેન્ પર્ધમાનાને જોતા મેઠ ! નીતાંધુ
 મનુષ્ય ઈમડે તોમડે પાપાન મનો પનોડી ચાન્ ફલ
 ડનઃ તેન્ છેરા ભે ઈશ્વનાને ઈશ્વંત કલ્લ ! પણ
 ઘાપધે મર્મોન્ પીમ્ ભે પીમ્મય છે સર્વ મ્મને શ્યાન્ના
 શ્યામનળે પીમ્મયાસુ સોટૂન્ સાધ્ય મર્મોન્ સોધ્યો
 પીધન મના ! છે જોતાં સંજોપમસ કાશ્યાનો

સોડુન્ પછીમામ પુનઃ યજ્ઞા ધ્રુવેન નામને શઠ
 નાર્ અગિન્ મોઘે શર્માનના અણખીન છત્ર ધોર
 યજ્ઞુન્ યેસ્તુ યેગિન્ નાદમ્ । તાદનનન સંભોષમ
 યો ભેજી પ્રમ્તવાને તો ઈનાપન યેસ્તુ યેગિન્
 યિઠમ્ । આશોમોત્તમ ઉચ્ચાલ પાખ્યાન્ ધુડરેમ અળો
 મંદ્યડાપનન પડરેમ અળો તાદમને આપરેમ યર્ધ
 યે મંમોસ યાદુચ્ચે સંવદણ મનતો । ૩ યંતનન
 જાને પીધ્યે માર્યાપનયો માળો આમમ્ મનતા
 નાઈ । મ્લમ્પ્રામ સાખ્યાસ્તુ જ્ઞાયાને શોપખા
 પનઈ યંતરતા નાઈ । આશોયમર્દન અનહોરા
 અક્ષીયો યેપનહોરા શાખ્યાને નાઈ । આશોય
 મર્દન નામજે પ્રમ્તને નદાદમ અક્ષીયો યેપરતા મા
 આને નામ યેતો । પનાર્ સોઠરેમ અનાપ
 અક્ષીયો યંતરતા ધર્મો યદ મેઝાપનયો યંતરતા નાઈ ।
 તાદનનન મીરોમ યોપસ મેઝાપન સંજે, પમ્તને અપરે
 ઈચ્છેને અધન પીધન મનૂન્ નાળાન્ અમળ મનતા ।
 યુદ યુદ યેગિન્ નામ મેમ્ । સામ પનાર્
 પોગલ નામના છત્ર યેગિ અપરે ધાક્ષણ્યાને યિષા

જોતા નાજી હાથેનુપ પત્રીત પસ મનેત થયે ।
 તે જોવા પંડોતામહેન મ્હણુ વહે મ્હ ઊંચવા
 વખીયેમ પ્રતીત નાઈત સંજાતએ મનાંત નાઈત
 પતંડી વપણવ પનાતમાર્જીત નાજીવા મ્હમંદ
 ઘેરો । તોવ ઊંઠ છે છોપસીં તાલમેમ ઘેડીન્
 પાળો પાયાસાઈં ઘડીનેવે મંઠોં મેમ । ત્યા
 ઊંચને વાસ્થાની મેધાને મર્જાયાને વસા મંજીપમ
 ના રાહ વચમીંદ । તો વચડીન્ પાળી ન પંડીન્
 સમય ઘેડીન્ મનરાન્ વપડે વગ્યાસ્ ઘડીન્ છે મય
 છે પૌનાતોત ઊગા નાઈમ । યાના મંજીડન
 મનવમ ઇમનમ ઇન દેહાને ઊંચર નામમને
 પાછેડ । આસ્ નામમને પાતંન્ ઇમનમને મન
 રામસ્ મ્હણુ વહે મીન મનવમ છે પાળો
 પાયાસાઈં નાજી મં પાળો ન પંડીન્ પાછેમ ઘેડીન્
 ઇલુ- ઇસરા વહે । મનવમ મ્હણા વહે મીન ઇમ
 નમ માસે મરાંત યાત્રી મેમ મેહુ અરા નાઈં જન
 તે દેવ તન યા રુપાને શેધ નીનપણાંત વમ
 મય પ્રયોજન ન્હાનોમોનમ યા નામમમહેમ વપના

એમનેન વામ્ણો ઊન્ધીપ્રતા ઘણો ઘણા ચીપસ
 જ્ઞાન છુટી માપટે થાલે ! ઘણાંદોનછો પદ્ય
 નામન સેવ્રધ્યાના ઈનેશ્વ મનોરા એ મનરોરા તે પદ્ય
 શનીનામ કે સ્વાતંત્ર્ય તેછો મૂર્છાતર્કમ ઇનમ્મ કાત
 ઘણો પનામ્ણો મનુષ્ય મોટા ઘણો બના ઘણો ઊ
 જ્ઞાને એ પ્રેશ સોસરો મુર્ચ્છાજ્ઞાન મનુષ્ય જ્ઞાને
 ઇમ્મર્ગોછે સપસા મનુન્હાઈ છેરોરા ઘણો પનામાન્હ
 ઘણોનાર્ધવુન્ કે જોવીમ્મ છેન્હ નવાન્હ સાજ્ઞાન કે
 પનાધીનલાસ્ પ્રાપ્ત સાહે ઘણેરા તે બન ધન્વરોરા
 તન જ્ઞેણ મેમ્મ ઘણે ! ઘણો ચા જ પડા ઊઠા
 મોમાપદ્ધવન મના ચા મમ્મને જ્ઞાનપૂ થવને થસ
 ચાન્હાન્હ સર્ગેરા ધનધન કોટા મનરોરા ! ઘણો
 મલ્લધંતીજ બશી દન પાલયાન્હ સાર્ગી પેશ મનુષ્ય
 ઘણે શનીનામ્ પનામાન્હા ઊપમ્મનમ્મ મનરોરા જ્ઞાન્હ
 મૂઠ મનુષ્ય દનજ્ઞેશ્વને સાર્ગી પેશ મનુષ્ય ઘણે
 શનીનામ્ પનામાન્હા ઊપમ્મનમ્મ મનરોરા ! ઘણો
 ઘણવીનાર્ગો પડરોરા સપાપરા ચન્હાન્હ કે સ્વા
 મન્હ છૂટી માપટેછો નામન મોઘો મનુન્ માન

રોગ ! વાળી સેબ દર્મ વાળરા છુલેય ચોથી
 સ્વનાવછો વધોધ્ધ જામી બન મોનાને નાછે રાન
 વાસ્ મૂર્છી મ્થળરોગ બન વમપ્પલી દેય રાન
 વાસ્ પેસા મ્થળરોગ મોંબ મોંબ રોગમડ મ્થળરોગ
 બન ઊગા વાસે રાન વાસ્ ખેંમડ મ્થળરોગ બન ધંધો
 ન સેસે રાન વાસ્ માય વાળખીંચરા મ્થળરોગ
 બન વપ્પલ વાસે રાન વાસ્ ધોઈ મ્થળરોગ બન છૂન
 વાસે રાન વાસ્ મ્થુ મ્થળરોગ ! વીજેવી મે.રા
 મ્થાવાલે સારો નરા દોરો મીપનાને સારો માણ સો
 ડતો સુધેવે સારો છુલો દોરો વાળીયામ્ વામના
 મેસા છૂસના મૂર્છી વાળીએન મેળ ! વમનમ
 મ્થળરા વાલે વાલે મીન મેળસેછો મમનાને છે
 મનાંરા વાળા ઊલોરા નાપે આનીમીમમ ને સંકીટ
 મામાવન પોટે છંપસાંત્વ મનોધય પૂર્ણ મનરોગ
 વાસે ને ધનપન મનુષ્ય તે મનાને કં સેષ નાપેરા ?
 વાળીએછો વધ સેવનદેરાન વપ્પનાંને ઊછીરા
 સંપદ મેટે ! વાળી ઊછીંડ વાળી સ્વેશ છન વાળો
 પોટે વાળો ઠસો વાળી સૈશ મેટે ! મનમમ મ્થળરા

અછે તાછીં અઠાગ યા મર્યાત્ મર્ય સ્વયંજન ગ્યા
 મનસો યા મર્યાત્ મર્ય સર્વમ્મનને આલ્લ ! પ્ય
 એ મનુષ્ય અમાપાનંત્ર પાપાન મનાયાત્ ઈચ્છા
 મનસો તેા ઈએલ ઊપડદે પનનાને અસા નાસ
 સેડીન્ બુદ્ધોપન્ નીજસો ! ઇમનન ડસત્ અછે
 છે મસ ! ૬ મનગમ સ્થળત પછે !

મગધ છેજાત્ ધર્મજાણાને અપલ પૂછપોત્ સીધ
 ઇન નાકુંને મયસ્થાને મેહનુછ મનાયાને સાગો
 ધનંત્ર મેન ઘેરા ! જાત્ અનોને નીનજાન રમે જીંજા
 ને પ્રીતેમ પાવેતો ઇન ઊપડે જાદે ધેરેત્રા આ
 ઇંછો ઊપજાને મધ્ય પડયાને રમ ઈએલ માનુન્
 કેપછ ઘેરો આપ્યાને પંડનાના મુંડ કોડા મનોરા
 ઘેરેત્રા ! ૭ રમ પંડન જલ્લાને ખાટપીજાને અસા
 તેન ઈએલ ઇંછો અરાન ઘનુન્ ઘસમ આપોત્રી
 મંમડાત્ જાન ઇંછો અંડ મંઘ ધેડીન્ પડમ ઘેરા !
 રાજનજન જાને સખાવે મૂન નંબલીત મનોરાં
 મેરે પ્રયાસાને તે ઈએલ પેછડછ ઈએલ પેછડમાનં
 રાન ઇંછો અંડ જાવુન્ મેન !

માસાઈ મો મ્હજરોં કો મનુષ્ય વાપ્પાકાનાને વાપાન
 મનાવાસ્ છીંહા મનરો છીંહાકો ! એ ઉમનમ હોટા
 વછે તાવાથો સ્વામોનો છીંહા મોનુપણ નામનાસ
 વાપમ્પ મરંપ ! મનઉમ મ્હજરો વછે વાપથો
 મરંપન મોમુક્ત કો વીંમ્પ મનો રોન મનો આ
 મોમ્પ નામનાસ્ પનાશોમન નર્ના ક્ષેણરોછો મ્હમ
 નાને મરંપ મધ્યે મધ્ય કો મનુષ્ય પ્રજુને છોરોષ્વેને
 મનાશોમન નર્ના મનરો રો વીંમ્પ ઘેરો વહા
 વડાવાને શાઉપ ઘંમ મગમ ઘેરા ! ઉમનમ પ્રસત
 વછે છે મસ ! મનઉમ મ્હજરો વછે !

માસાઈ પ્રપૂનપુમ નાજના હમ પનહો નાહરા
 વહે રોનવીરાવળી વામહેને સ્હીંગ નરોક્તેવા
 મનુ મોમ્પ વછંમમ મનુ મોમો મેમ વછે ! તાઉ
 નન આને પનાનો વસુ વાપથો મોનો મનામાસાઈ
 મોન મોનમ વછે ! આને અંમધાઈ હમ ગાઉપ
 વાધમ વહે હમ ઉમનહો વસુ નાહરા વહે ! તાઉ
 મનાન માહમને વીરાવાસ્ મ્હજરો વને મોન રાસ છે

મારું હૈય તવ તૂં બં મોલે શરણે પ્રભુસ્ શરણીત
 નાઈસ્ ! ૧૧૭ ઉદ્ધાન સ્થળત પછે પછે મોન માશે
 મર્યાબો નર્તી હીમ પ્રનશ ઈન્દોરા વચ્ચે રૂં દ્રવ્ય
 છે અણત્ નાઈસ્ કામદને નાનોદોપસ આન
 વન સંનદાલ પ્રનતો ! ૧૧૮ આનોમોનમ નોનદાલ
 મોપુત ઘે મનુષ્ય મારી ઈપદોનોરા અણત્ નાઈ
 આસાઈ અતાં મમ કૈયાસ્ હેણાત્ અમાછન શામ
 પછે ! આનોમોનમ પૈમરપ ઈનાઈનનૂ નામ
 માવન કૈયાના ઈના પછન હેરો ! ૧૧૯
 સ્થળત પછે અપોમ ને ધર્મન મર્યાબઈં હે પ્રનતો
 નો દ્રવ્ય આમન અણઈં નો ન મોનવ દ્રવ્ય પછા
 મોઆપાઈનનૂં હે મનુષ્ય ધૂસનાવ મર્યાબ દ્રવ્ય
 હી પ્રનતો રોન મોન ! ૧૨૦ ઉદ્ધાન સ્થળત પછે
 દ્રવ્યઈં હે મનુષ્ય આમનાસ્ પ્રસતો નો દ્રવ્ય
 કૈયી ! આમનને પંચોરાસ્ માલ્યયાત્ અણો
 કૈયાને સેવત્ અપી હુણનુકનાત્ અપી સંતાવ
 ઈશ્વર પ્રનતો પ્રતોધીધી નાઈ ! ૧૨૧
 માલ્યમેવાગ ખનૂં સ્થળત અને ધુઈંધી રૂં માનોહ

આમનગે પીપર્ણીઁ ઇન્દ્રાને પ્રધાનો વાપેશા મિત્ર
 વાસુ આપ્રમને કાળો ખગે રો માર્શ મરોપ । આ
 યનગે પાઠોને સૂર્યાસ્ સેષ મનોઃ પોગાને ધીસોસ્
 સેષ મનોઃ વાપણા પ્રમને કાળાસ્ સેષ મનોઃ
 પ્રાધાનયોગ પળાને બનમેમ્સ સેષ મનોઃ । છે
 મ્થળૂન્ મોળાને જોત્તાન શઠ મેષ । શઠન
 માન વાપનઠોને જાત્વીત્માન શઠાને જગૂન્ સેષ
 મોડાગાને નાગાને ઊટૂન્ હૈં પ્રાને ગાલ્પસ માનઃ
 જાપ્તાને રો ગાલ્પ મેષ । ચાસાઠો મોં મ્થળરો
 પનાધીમન નર્તી મરોપા મલ્લે ઈલાધી ।

- પદ્ય પટ્ટેસ છૂસના પીપય છંડનોળન્ પસ
 મીચેગ સંપ્રતી સ્વનીચાગાન્દો નર્તી મન પનંછી ય્મ
 જાન્યેનેયો પ્રયોક્ત માર્ગો ઇંદ્રો ય્મને ઇંદ્રાન્દા
 મુક્તાપશૌદ ય્મન સુછાલ્લ વછે । ઇન્દ્રાને નામ
 પનૂન્ મ્થળઃ રૂં મ્થ મેપલ્લ વ્યજનાને સાર્ગોં ના
 આન્દો સેષ મનરોસ્ છે રાં બુપસુક્ત મ્થળઃ આ
 ઇનજોં ઇંદ્રુ મ્થને ઇપમનાસાર્ગોં વાળો જાનુનેયો
 ઇંદ્રાને સાર્ગોં નામ્નાન્દા વામય પંડોરા વામોદય

મનરોગ પેપલ ધણૂ પેઠ ડોળ મનરૂ નાઈ જ્ઞાને
 વંન્નાગને જ્ઞાપ્ત યાળી મોન યાળી ઘાંધિય વંન્નરોગ
 જ્ઞાન જોવન સાર્યમ અપચા મનોરાં મોળ નાઈ
 વંન્નરૂ ! યાળી જો વંન્નજ્ઞાને યાનેમ વંન્નરોગ તેવ
 વંન્નો નાઈ રાન મપચાઈ દ્રવ વંન્નાને યાળૂ
 ધણૂ પેઠ મનરૂ નાઈ ! પદ દોળી મનુષ્ય
 માંન મધપણને જાસસ પાપરો યોધુક્ દોળી
 રૂપ મધપણને જાસસ પાપરો દોળી : મનુષ્ય
 રૂપ મધપણને જો મીઠરૂ નાઈ ! યાળી સમાન
 જો મનુષ્ય અરો યોરૂ જાસસ જ્ઞાન નીંચોરા તારૂં
 જો મધન નચે તે જ્ઞાન વંન્નજ્ઞાનધે મજબોર !
 મંડીરામદેવ તે સ્વરૂપે યાં જોજાન યાળી યત્નોન
 યાળી મેજંડાન તપા મેજંડ યાળી માપન યાળી
 પસાન યાળી ધાયમે તપા ડરૂન યાળી માળાન જે
 યાંતન તે જ્ઞાન યાંતન ! યાળી યાંતર પોડ
 જો યાંતરોક્ત જોરા યાંતર નાડો યાળી મેજ યાં
 શોટ મજન માંસતજોરા યાંતરોઈ પાપૂન યાંતર
 રૂપે જ્ઞાન પાપરો જ્ઞાને જ્ઞાને મોપૂનોને સાર્યો

દેશ નાછોં । બીંધ કોડાંત્ર પ્રાપ્ત મેઘધાસુએ
 જાગ મનુજ્ઞ ઇસ્રોસ્ નાશ મનરો અપધે પ્રાણી પ્રદ
 વાપભાપનછો અપધે ઊપયુક્ત પ્રજા પ્રસુતા મન
 રોત્ । અળો સેષ રાધા સેવમનન કંઠાન વદ્ય ઉત્થાન
 શાસ મનોમીરા અગ્રજાજ્ઞાને અપજ્ઞ મુંસ પ્રજાપીરો
 અળો મંયાં કિદરો મડરો અળો જૂમીપન મદુજ્ઞ રોડ
 અળો પોત મારો નાગમ છત્તો છત્તુડ મારો
 છત્તુડ કિરો । અળો મનુષ્યમર્દેમ પીઠાશા ઘેળીન્
 પોતાન અળો મનાનમ અળો મીર્જીત્ વામશમાવ
 હમ ક્ષણથી એ બંન્નરો કંડોટાંછોં જાસુન લીપીરા
 મ્હરજ અધે અપજ્ઞાછો ઘલ્લત્ ડીપસ બંન્નરો ઘલ્લો
 છો કિરો । અળો એ અપમ ઊપદેશ મનજાના
 નચ્ચે અળો હાસ પગોપન હયા નાછોં મનોત્ અળો
 છતોછ મનુષ્યાપન હયા મનોત્ નાછોં મનુષ્ય
 મેઘંત્ જ્ઞાને બંન્નાયાને પ્રવ પ્રજા અપજ્ઞાછો ઘલ્લત
 ડીપસ બંન્નરો ઘલ્લોછો કિરો । અળો પેદોન્ક
 મનાનાને નછોટ અળો અનેમ મેઘમર્દેમ જલોટ
 મારેમ અળો મેપજ્ઞ વોટ મનામન્ના અપ્પોમથો

ઘણો હવે પ્રદીપનો પીવેલેલો નહોતો તો મનમાં શો
 હરખપટ્ટી જાગ્યા ઘણાંને ઘૂસમે પટ્ટીના પેશ
 ભય : મનઘમ મળતો ઘણે ઘણી ઘેલે ઘમઘમ
 રાત્રીમાં યાત્રીવાનાત્ ભય પ્રયોજન : ઘમઘમ
 મળતા ઘણે મંત્રી મીઠી ઘેપણો પ્રાથમ મૌન
 ઘમઘમ પાપરો : આમનને સ્વાધને
 મેળે મેળાનાઈ ઘણેમરા ઘેરા નાઈ ઘણી
 ઘેરા નાઈ ઘણે મેળેમરા મનુષ્યામ મહત્ત મૌન
 દુઃખ પ્રાપ્ત મનપીરો : ઘણેને નસ મહાપત્ર
 ઘણેમરા મયાસને નાપત્ર ઘણેરો ઘણત્ત સમયાત્
 ન નોંચવાનો ઘમરો તત્ત્વ ગુણ ઘણી ઘેલાને
 ઘણા : ઘણેવાના નસા મેળે ઘણો ઘણી
 નાઈ ઘણાના નસા ઘણેપત્ર ઘણો ઘણ પ્રમાણે
 મનુષ્ય ઘણે મેળેવાનાને નીનોઈ ઘણો રાષા ઘી
 નોપત્ર ઘણો : તે નાઈ ઘણવાના ઘણા ઘણે
 પ્રયાસોત્ ઘણત્ર : મનઘમ મળતા ઘણે ઘણ
 નત્ર રૂં ભય મળતોત્ : ઘણે મળે ઘ નાઈ
 મર્યાદા ભયાત્ સંભવ મેળે પત્રાત્ ઘણત્ર ઘણે :

મનઃમ મ્હળતા અંદે તૂં મન આધાર્યે અંતરોત્ ?
 ઇમનમ મ્હળતા અંદે થાતુ ન અનમ મન અંદે ?
 જાણવાને મ્હજેજ અંદે મ્હજે વીધવ પડીછો સમ
 રોતો અંદેજ વાપમાપન થેડે અંતે યસને વહતિર
 થડીત મનુષ્ય વાપમાપન રામાપનછો વીરાત મન
 રોતુ આત્મીયોત્તમ મુચ્છી મુચ્છવાના ઈશાના અજ
 પાની ઘેરો ? ઈ અમનને વાળો ઈશાનાને વાળો
 વામનને વાળો લેણને વાળો મ્હજવાને વાળો ટોલે
 રાજા ટોટાને પીમનને મન વીરામનવાના વીધવ
 અંતરો ? આ અમ પ્રસંગને મુચ્છીને પ્રસંગને
 મોં યાનામ્માસ્ વાસોય મનીન્ ? આત્મીયોત્તમ
 પ્રસંગને ઈશ વાળો મ્હજવાને ઈશ પ્રીત
 વાળો વાળે જાતોઈશ કોઈ ને અંતરો રોત
 થડીત ? મનઃમ મ્હળતા અંદે અંદે મોં ન તૂં
 સેવ ન અંતરોના વદ્ય ને વામવવાવેનૂં અવલ
 કરો વાળો હસમ મેઘાવેનૂં જાત વાંટતો વાળો
 અવજાસ્ નામના પ્રીત મ્હજેનૂં અંતરો તો મનુષ્ય
 મૂંછે ? ઇમનમ મ્હળતા અંદે વીધે મોં ને મોં સેવ

૧ આશ્રણના પદ્ય સ્વભાવને કુંચન મૌલિ વધરિ
 કમ અંધે આપન આંત્રી રુનો ઘેરો રોલ જાન
 કુંચન ઘેરો । આમનનો જાનવાલ કોલ આપ
 જાનવાલ આપને જામનુઆસ્ પ્રપેશ મનપૂર્વ સુધી
 માન મનુષ્ય અક્ષપશ મનોરૂ । ૧ ॥ આળો યેધે દ્રોણ
 છે પ્રસન્નપન મોં આક્રમ છે સ્થળાપ અળી વાલા
 મના છે સ્થળાપ આળો શક્તો પ્રમાણે નાજાલા ટંપમ
 મનુ ને આળો અન્ધાનસો આળો શૈર્ષ્યમ નજાજા
 મનુષ્ય સાપકને હસા સર્પેણ અનુમતા નાચીરૂ
 વાલા મોજાઆપન વાલા બેઠકું ને રો મનુષ્ય નાજ
 સ્થાની બસ મનરો । મનરમ સ્થળાગ અંધે ય
 સમર્થો પ્રપેશાને સાર્થો જાળો નાજ રૂલા અપમાજ
 મનો । જાને સ્થળે છે ઘેરે ગયાપી સ્વામીચો
 જોગ નામનાજ અવજ પ્રતીપ । જાનોમોખમ
 જોજાને જયાને જો કમીઆ અનમ ન મનજ તે જ
 પ્રજાજાન પ્રજા । અને જાહી અર્જીયોને જામને
 દ્રોણ અપચીર જોગમ પનોજાગ મનરો । ૨ ॥ પદ્ય
 મોગુજ અળી અર્જીયોને આળો અર્જીયન વ અપચીરો

મનુષ્યાપન નામ અનુચિત મનસો સંપ્રી પ્રાપ્તઃ
 નામ અણો ઘાયમ અણો વેદ અપઘ્યા નપઘ્ને
 ધસ મનસો કાસ્વેદન મનસોત્ ! મનઘમ સ્થળતા
 અઘે તઘનનન તેષે અઘીન્ તૂં ઇસ સ્થળશોદ !
 કાને સ્થળ્ અધોમ પ્રાપ્તપન પ્રભુ અમુનક્ત મોંમ
 પીનક્ત ઇ અઘેન્ ! મનઘમ સ્થળતા અઘે તે
 અજાયાન વીંક મમ ! ઇમનમ સ્થળતા અઘે
 અધોમ ઇનૂન્ પાછળ અણો ઇસળ અણો ડસા
 યામે ઇતોશય અઘન અણો પ્રાપ્તછી મુળાન્ધે પ્રસં
 સા અણો નાંગઠ પસ્તુ પ્રાપ્તમાને અઘવળ મનળ
 અણો સેવ ને મનોત્ નાઘોં વાર્ઘો અમુનક્તો અણો
 પ્રીય અમાને સઘોત્ કાન અણો ઇતાર્ઘો મુળ
 ઘેળ અનુનક્તોત્ ઇ અપઘ વીંક ! અણો
 પ્રકાશાન્ સમય લેપ મનળ અણો મલ્લનઘેત ધલ
 પીળ વુધ્ધોમાન્ મનુષ્ય ઇ અપઘ પીનક્ત નામાન્
 વીંક અઘેઠ ઇ અણૂન્ આમમને ઇ પ્રાપ્તે વશીકૂત
 ઘેત તે મનોન્ આમનળે અણમ પ્રાપ્તયાને ઇતદ્

ઘેરો તે પીપ્પો યાનો ઊપાય કરીનાને યિદ્દર ઘેરો
 ને સંપત્તી આમ્ પ્રેમથી શ્રાણસં ભોરોશાલધ્યાના
 પુઠે પ્રદ્વગમાનાને ઘસ માછરોત્ । મનઘમ મ્થળતા
 યાહે તાઈ પ્રસંગ ઊપસ્વીરા મોખાખંનૂન્ ઘોમયાસ્
 ચોમ્ય ઘેગાન નાઈ । આનોમોમમ ઘુછસ્પરોયો
 ઘપ્રાસંગેમ ઘમ્મ મ્થળતા નોંધુધીરા યાનો ઘલ્લ
 ઘલ્લ ઘાપમ ઘાપાદ પાપરો । ઘમનમ મ્થળતા
 યાહે ઘધે મીન પોઈ નધ્મ મો ઘપ્રાસંગેમ ગાધ
 ઘોદનાન નાઈ । આનોમોમમ પીપ્પાલ્લો
 યાનો ઘઠ સોડૂન્ ઘયાને સમર્ગી યાનો અર્થ પ્રલ્લાન
 ઘરોક્રમ શાખાપન ઘમ્મ મેમ્મખંનૂન્ ઘોતામ્દો
 ઘાસ ઘમેઈ મો ઘપમ્મશ મલ્લ પાપૂન્ઘી મન મંજળા
 ન મ્થળે તાન માશ્ મંત્રીસાઈ પાછરા ઘેરા આ
 નોમોમમ આગુણાને નીપીન ઘેરો યાનો આગુણા
 ને પૂછ્યોત્ પંડોરા પ્રજાસા મનરોત્ આન મનલે
 ગુણે મનુષ્ય રો ગુણ સંનરણ મનોઈ યાનો ઘઠવીઈ
 માસાઈ ઘધે અઢ મમ ઘાલા છે પ્રસ્થાન મનો ।
 મનઘમ મ્થળતા યાહે મંગલ ઘેધે ઘરેત્ મૂમ મંગલ

દોલે કે ઝંછીરા તે મન ? રાઘવનન તો પીર
 ચાપલાને લોસા પોંગલનને કપલ ગેમ ? રાઘવનન
 ઘુનૂનન યાઘનપૂર્ણ નામગર્હન પ્રવેશીરા દેઊન
 સાધંગ નમસ્કાન મનુષ્યસમ ? નામ્માને મ્લગ્દ ઘણ
 તા યોપસાનંતાન લેલ્ય શાહ ? ઇમનમ મ્લગ્દા
 યાદે ચઘ્યમે માં નામનાને શ્રીયુક્ત મચનામ્માને
 પંચાંત્ર દ્વેષી પ્રચોક્ત નાઈ રાણામે સેપમ સમય
 પોશેવો યાપમ્લ લેલ્ય મનોદ યાસાઈ મો યમે ?
 યાળો યાદે મચનામ છાંત પોસાળાને યાળો દ્વેષ
 શ્રેનપોળાને ગપતાનેછી નામ્માંત્ર દ્વેષ પડત રાન
 હાંત જમ્લ દ્વેષપોશીદ મનુષ્યાને કે દ્વેષ પડત તે
 દ્વેષ મ્લગ્દેન ચઘ્યમે ઘણ્ણલ્લ યોપ પાદમર્દન યાપ
 દ્વેષા માશી યુધ્ધીનમ્માની શંક દેતે તે શંકછી
 મરોપ નયે ? ન્માનીમોન યાપદ્વેષા શામ્માપનયે
 દ્વેષપૂર્ણો મેલ્લની પૂર્ણીમારા શંકનોય નયે દ્વેષ
 પોસ્તો દ્વેષે મેલ્લ ગેષ્ઠાનંતાનછી શીશ મલ્લો દ્વેષે યા
 નાઈ યાદે મચનામ યામનોર્ગા સર્પમ્લને નામ
 પોશેવદ્વેષાતા લેઈ ન્માનીમોન નામ્માને યાળો મેલ્લ

અથવા અળો ડોઈપન ઈન્દ્ર બનજા પ્રેમ અથવા તે આ
 પ્રાપ્તને થયે ॥ આત્મ પ્રાપ્તનેવ વાસ્તે કે પ્રાપ્ત તે પ્રાપ્ત
 ન વાસ્તે કે પ્રાપ્ત તે પ્રાપ્તને વાસ્તે ॥ અળો નાથ
 ભર્યા પીરોષ સ્થાનનછીશ દોઈન વાપરે પ્રાપ્તોપન
 સપ્તનનૂર્ણ નાછતો તેછાં સમર્થે સત્પદ્માને દુષ્ટી
 છોડે ઊચ્છેત્રાગ ચેતો અળછીન્ ઊત્સાહ નાથ દેતો ॥
 અળછીન્ વાદે પ્રાપ્તનાથ ઊત્તમ પ્રથમ અર્થમ તો
 પ્રાપ્તન પુરુષ દેતોશ તોન પ્રાપ્તન પ્રધીન્ થા તો
 પ્રાપ્તને પુરુષાસ્ નોયોગ પ્રતોડ પ્રાપ્તને નામન
 અળો નગ ઊપમુક્ત સ્થાનને નોયોગ પ્રતોડ પ્રાપ્તો
 પાંચાંત્ર નૂંપ્રાપ્તો દેત નાછોશ નૂંપ્રાપ્ત ડોઈપન દેત
 નાછોશ ॥ અળો સ્વર્ણાટ્પ્રાપ્તને ઈન્દ્રો પ્રનાથને
 ઊપમુક્ત પ્રાપ્તો બન શીખાપન નડે રાત તે પ્રાપ્તો
 નડત નાછો શોખાત્ર પાપત્ર નાછો પનંકો ચોક્કના
 પ્રાપ્તનાથને નોયતો દેતો અળો ઊત્તેરાત્ર નડક
 પ્રાપ્ત અળો પાંચાંત્ર નગાત્ર નડક પ્રાપ્તો ચારા પ્રાપ્તોના
 છોષ નથે પનંકો સાધુ પાપોની અપીછેત્રા
 પદ્ય અપાપો પુષ્ટીપ્રાપ્ત વાચન વાનુનક મ પાપો

શૂન ચાલેલ સય શામીએને નામનાન ઘન યદી
 પીએનવામરો નામ નામનાને પનોપૂર્ણ છેતો :
 તે પંડોરાંઈ મ્હરૂઠ યદે પોડ યાળા શલ યાળો
 શાલ યાળો પીળા યાળો યમ્મ યાળો ડરુવ યાળો સ્થે
 છે મનુષ્ય પીશેવાસ પાપૂન યોગ્ય યાળો યોગ્ય
 યેતેત : યાળો યાશ્ન યાનુવન્ત કૃષ્ણાને યમ
 મયોગ્ય યાપમનમ સમર્થ કૃષ્ણાને ય મય મયોગ્ય
 યદે મયનાન પાત્ક યાપન સમર્થ મમ યાપલા મના
 યાસ યોગ્યો યોગ્ય છેત નાઈત : મ્હાનોમોતમ
 પીસ પનોબન મનુષ્ય યાપલાને નોર્ધુધી છેતો
 રાછનન્તન રોન મયમાને ભવલ પંડોરા યેમ નાછત
 નાઈત : પંડોરામર્દેમ નાજ્મ સોડયાપન નોરો
 ગુણપરો છેત નાઈત : નોરો નાજ શાખાપન
 યાપલા ભગત પીશ્મ છેતો : યાળો નાજાનુમીરા
 મનુષ્યાસ છેશસ્થ યાપધી માણસેન યીપાસના મનરોત
 યાળો નાજામર્દેમ યાપલારા એ મનુષ્ય તો યાપધે
 મનુષ્યાને યાપમાનોરા છેતો : યાળો ઈમનૂલન
 એ નાજા મોહ્ય પંડોરાને મયમ મનાપી મંત્રો આ

હેશાંત સૂર્ય નાઈ કાછેશાંતજ્ઞય હંખાના પ્રજ્ઞન
 નાઈ ! પૌગલ્લ ઘોઝલ ઘન હમનમ છે જ્ઞય તું
 માસે પ્રજ્ઞન પ્રજીન્વા જેમ હીએ છીપસ પાપેતો પ્રેણછી
 હીલ્લને મોઢેને યમ નાઈમ્ ચતાં નશી ઈક્ષા તે
 સંગ ! હમનમ મ્હળતા વહે વહે પ્રજ્ઞનાન પુસરોં
 મૌર્જીત્ સંગ નમ્હરોં પ્રજ્ઞનાન પાળો ન બેઠીન્
 મ્હં પીસ્યયાપજ્ઞાને વસે નાછેજે વદ્ય ! પૌગલ્લને
 મ્હલ્લ તાં નાંગલ્લ મ્હલ્લ વહે પનંહી છે નહલ
 સંગયાસાઈ સેણછી પૌસ્થાસ સ્થાન નાઈ તાજાજે
 હમ્હા પ્રજ્ઞન મ્હળતોં વચીપ્ર ચતાં છે નાળા હપૂર્વ
 પ્રાણને અધીહીત મ્હલ વહે વર્ગાયાસ્ વમન કાન્ત
 યા પ્રજોતાં પીસ્યયાપજ્ઞ મ્હામે વહે વળો મોંછી
 મોઢા અશ્વર્ય જશ્વ અયમોમ વહે જશ્વ પ્રજાળો યા
 પ્રાણને મોઢ હલ્લ વહેજ ! હમનમ મ્હળતા વહે
 વહે પ્રજ્ઞનાન છે મોઢે જયાન પ્રજ્ઞા ધ્રેય તો જશ્વ
 અમ્હોછી વચમોમ વહે પનંહી તો જ્ઞય પ્રજો વેવેજે
 ન સ્થાન જાગ મગ યુદ્ધ ઊપદેશ પ્રજો વળો યા
 પ્રજાને સંછેઘને નામનાંબી ઊપયોગીયા અજોજ !

આમનને મીઠાં વળે સ્વે વળે આમનાં વળે
 શુદ્ધીને વળે પલ્લાને વળે શરીરનાં શાનસ વીધ
 મોટું મસૈલોને મનુષ્ય વળે : ઊંઠ મળતા
 વધે મહા મમ મોલો શંભ ધેરા વધે : ઉમનમને
 મનાંત હમઃ મળે વમ માખાંવમ્ નાશ મળે
 સોડૂન્ સ્વાનાંતર્નો અધાને સારો મશો ખાધણ
 મનોત વધે : ઉમનમ સ્વદ મનુન્ મળતા વધે
 વધે મમનાંત એ વાવેતો મોં વંચમ વધે તો વાવેતો
 ખમ મર્ગાંત વધે પનંતી મનમ મનુતીમનમથી પનો
 શાં આ આનોમીમન વાવેતો પ્રતીમનાંતે સમયો
 હરુષમમૂલ મોલણ વુર્ષમ : રાજનનાંતે તોલ
 ઉમનમ મનમ નામમર્તેમ સર્પસ્થાને સમ્માનીરા
 વેળિન્ પમાન્ પ્રતીમન મનાયાન્ પ્રતીલા મનુન્
 વાદમ : મનમને વતાન્ ઉમનમન્ મળે વધે
 મોલ પમાન્ મનમ મન પ્રતીમનાંતે મોલ મોલ
 પ્રતીમનાંતે વાવેતો છે ન વળુન્ પમાન્ શરીરો મના
 વાન્ પ્રતીલા મનુન્ મેળવ્યા મનને ધ મોલ શોનો
 વાવ વેરામ આનોમીન ઉપમન મેળાંવોળ મેળે

બોલે સૌમારા પેઠું જે પીણેને મહૂન્ નામ્યાને ! પછ
 નામ્યાને પ્રસન્નગેને પૃથ્વી ઘેતે ધણી પનામ્યાને
 અથ ઘેતો ધણી ક્રોધને મહુ ઘેતો વાણીમાસ તેન
 મેળાડુંમ ! તેન અમ દેવર નામ્યાસ્ મ મનુષ્ય
 છે મહુન કાપણા ન મનાયો ! મનાવીમીતમ
 છે મોઢી છેપતા મનુષ્યનું કલે ! ઇમનમને
 મેતૂન મહુષ્ય કાધે મીન ઝિમે નામ્યા મના અવાન
 મનજ અણ અથે ! ઇંડીયા છેમના તથ તે
 છે અમના પાણીય મો ડનઃ પીંમના ! મન
 તમ મહુન યાં મન કન રાન મનુષ્ય અથ મન
 કાન સ્થાનો મનાયસ અથ મોડમ નાઈ ! ઇમનમ
 મહુન યાં મન નામ્યાન અથ કાન અમ્યાન
 અથ રાન મેળામ પ્રમને ઘ મોઢી મોનાપપ મીઠે !
 ધણી નામનામલમ અથમ મીઠો નીનપેશ પ્રતપ
 નયે ! અથાસ્ નીનપેશ મનુ નામન છી
 મનાવે વસા ઘેતો ! મનમ હસતા અથે છેમસ !
 ઇમનમ મહુન યાં

ઇમનને મોઢી વાળુમીઠી નામને મપેરાવન

મધ્યમનાક્રમો છુટીતા નાખેના છત્ર ઊંચ નાઘરા વાસે
 પર્વતમધ્યનાંતર નીકળેતા ક્ષાન્તા પ્રેશનાય છત્ર ઊંચેન
 છોલોડ ખસેતા વાસે ! તાલનન્તન પ્રેશનાય અપદ્મ
 થાકેન્ નાગ જનૂન્ મડછેતા ઊંચેનાસ્ ન થાપૂન્
 ચોગે મગડા કો ડચન જનુ વાસે પનાકમાને ધનમ
 અત્ર નાઈ ક્ષાસ નાશ મનાયાજ્ઞાઈ વાસે ઊંચ
 સેના મનોડ ! ઠે પીનાનૂન્ છાઈંધને માર્ધતા
 અડિન્ પીશ્વાસ મનૂન્ છોમર્જાં નાખે માંજનાસ્
 ચક્ષુપૂર્વેમ થાળૂન્ માંસાધન છેડીન અપદ્મ મધ્યનાંતર
 ઠેપડ ! તાલનન્તન વાસે જમાને ઊંચીનછો ઘોલ
 ઠેન્ નીધરા નમે ! વ્યામનજા રોન્ ઊંચ અક્ષીન્
 પ્રેશન ઘેડિન્ ઊંચેને રોંધો કરા વાસે ! જેર્ષાં
 ઊંચીનાન્કા શઠ અવગ્રતા વાસે રોર્ષાં માંસ પોજને
 ઘાના વ્યામનનાન્કો સંપર્ધના મનોડ વાસે ! તાલન
 નન્તન અમે છોપસો રોન્ ઊંચેન જૂમેમ ઘેડિન્
 વાજેન નન્ડ માંજનામર્તેમ પ્રાપ્ત ઘેડિન્ પ્રેમ ! આ
 નન્તન રોન્ ઊંચ ઘજેરા છોપસ પાપેસો ઊંચીનાસ્

ન. સામ્ય વહે વાળી વાના શાકથી અપમીટા નહીં ?
 તેણી સાચા અનુપમાંગેશા મનનાં મંદનામ્ શ્રી
 આચાર્ય અભ્યાસન શામ । તાચનનન વાચાચન
 એકીમ્ ધૃષ્ટીમ્ ધૃષ્ટીમ્ એકીમ્ અપમ્ શામ । ચા
 સારી મોં મળાતો પ્રમુખ નીતપેદા પ્રમુખ છીંકાથી ।
 તાચનનન ઇમનમ્ અળી મનરમ્ મંત્રપદ્મને તપલ
 મેદેશ ? તેણે મનરમ્ શાકાદિયે મોગ પ્રતાપ
 અપમ્ અપમ્ । ઇમનમ્ મંત્રપદ્મને તપલ
 અળી મળે અને શ્રી ય મોં મોંગમ્ નામમ્
 અનુસાણને સારી નીચુક્ત મનરમ્ નામના સૈમ્
 શ્રીમ્ અળી મનીશ્વર અળી મેમ્ યે મારી તાન યા
 પનામ્ અળી મારી તાન શુ મળે મળે વાપ
 શ્રીમ્ મય અળી મનુનામ્ અનુ મય મનરમ્ ।
 તે અમરમ્ મંત્રપદ્મને તપલ નામના અળી વોમ્
 આમનામ્ અનામ્ અમરમ્ વેમ્ વામરમ્
 આમનામ્ નેમ્ પદ્મ । તાચનનન વેમ્નાનાવીરમ્
 મંત્રપદ્મને મળે તપલ અળી મનરમ્ મંત્રપદ્મ
 નમસ્તાન મેમ્ । મંત્રપદ્મ તે મળે

ઘણાંને કાંઈ પુછ્યો ન મોઢી મ્હાને ન કાઢાને ઠલેનો
 છે અપર્યા ! તરમનન સંભીપમ સંભીપ ધેડીન ધોડમ
 કાંધે મેનામરી માસ મ્હમ મરીપ રો સમી ! મનમ
 મ્હમતા યે છે અને પૂષમ કાપનાર ના છે અમને નો
 મ્હાને નનણાનપોંછાસ્ નમસ્તાન મન ! સંભીપમ
 મ્હમતા યે છે અમમમમ મમ છે તેમના અઈન !
 મનમ મ્હમતા યે છે અમમ ને પૂષ છે રાંમ પૂષ
 ગમમાન વધી નામીસ્ મમુસન ન છેડીન વ્યક્ત
 મેષાને અમા શાહ મમ નાનીમોતમ પીંછ મેષમાનો
 ધોછ ધોડમ નાઈ ! સપોમમન મોનામે મમ
 અમા મેપલે મપરાસ્ અમા ઊપડીસ્ માઈ જાન
 ઊંચ મોડાસ્ અપૂમ રામરો મ્હમો મોટા મુખ
 મોટે મુખમાપનરો મનામમ મનરો ! તરમ
 નન રો સંભીપમસ્ પાંડે છત કેપૂન પોંછમને
 પમલ મેષ્ટેર તાપુપનાર નામમાને વામસ્ અમનપૂર્વ
 પાંડે ! રો નમસ્તાન મનુ ધસ્ટેર ! નામ
 ધોડમ રો રાં પાંડેમ યે છે ! અમમને મ્હમ મમ
 મમ માંડેમ યે છે મમ મમનામાને ને અપાંડે યે છે રો

જાણનાર જાણ મોઢે મહાનામ્યાસ જાણ્યાસ ઈશ્વર
 મનસે બનંછી જા કરીશય ઘણધન ઘણીકાસ
 સસજ્જુ ઈશ્વર ઘણુ પછ મેપણ શકાયેન તે પાવ
 મનું નમ્ર : સાચણામર્ત્ય તે મ્હણે જેઠ વહે
 કયાન મનણ ન અણુ મેપણ શકીએ પાવ મર્ત્ય
 નમ્ર : મહાન નોમીન અણુ ઉઠણીને ગોત્રે
 પાપમ ધોરા : નામ્માને જુસુ છે મમ : ઇમનમ
 મ્હણાગ વહે :

શ્રીપરંપરાને મધ્યે જુમડન મારંવાસ રન વાસે
 જાને શીશીવાને ઇત્રી મડ ઘંઠામળી નાવેલા રમ
 નાકસ મમ મનોર વાસે જા મનનપ વાધનયાગ
 મેરો : રમે શીપરી ઘંઠા ઘેઠીમ પઢણાના મેળે
 જોન વધાને પહોરા શામ જાને જરાને મડછ
 ઘંઠા ઘંઠનાંછી પાપછ ઘંઠન રો ઘંઠા મર્પણી
 વ્રજપીરા વાસે : જાનંરાન નમનસ્વ મનુષ્યાંછી
 જામનુષ્યાસ પહોરા વાહેઃ વાળી મર્પેય ઘંઠાનપ
 છો વાધમીર વાસે : રાજનલન ઘંઠામળી રૂઢ ઘેઠીન
 વપધે મનુષ્યાસ મેરા વાસે ઘંઠાછી વ્રજપીરોર : ઠે

મળૂં અપધે મનુષ્ય શઠનાશન પઢાડેત્ । તત્ત્વ
 નાન પ્રનામ નાનને ઠીકણેને પ્રનામશી મનૂં સર્પદામી
 છે ધંત્રા યનતો રાન કમ્ય યંચન ધંત્રા મનપીતોત્ । છે
 અપણ અળૂં નાનાસ અળપીછ અથે મંચનાન મન
 પોડ ધન ધર્મ પ્રના રાન મીં માર્ગગમણીસ સાધી
 નામનો । આમંરાન નાનામં રીમ ધન ધીછ ।
 ઠીકણેને મંડલ ઠીકણ ગળેશાધીકને પૂત્રેન પ્રાન
 ધાલેન ધાધીપૂન અપણ ધંચનાન પ્રીય પ્રમ ધેડીસ
 પનાર્ અડીન ફલ અપધ ઠીકણ ધીછ । તત્ત્વ
 મનન ધંચન ધંત્રા ઠામૂં ફલસમ્પ શાડેત્ । ઠીક
 ધી ધંત્રા ધેડીન શઠનાર્ ધેડીન અપધે મનુષ્યાની
 મામ્પ શાહ । ધાસીયાસ મીં મળારીં અમાન
 મનણ મ અળૂં મેપલ શઠાનેન અય પ્રતીપ મથે ।

તત્ત્વમનન સંતોષમ્પ અળૂં મેધ્ય મનપીહ મન
 ધાન સ્થાનિં અધોત ધેડીન પનસ્પન અધાર પ્રોતીને
 પ્રાન ધીપસ પ્રસ પ્રનોર્ અસે । તત્ત્વમનન ધમે
 સમયો ધાન ઠીંધવા નાઠી સુદીમણી નાધવા
 ઠીંધ વમ । ધાન ધાસીધ્ય મનૂં ધાસૂં ધીંધમ્

મનસી સુખી થયે પ્રધનન દીગ્દેશમયી ઉત્તર
 કચ મુઠે ઘેરા પ્રીય ચનીય ઘેરા પ્રીય ઊચ્ચ
 ઘેરા શ્યામ, મોજમ રોન મેનો સર્પણ ઘના જે મીન
 ગડિ મેરુ છો બઠપીતા ! ૩ : ઊજનવીના ઊજનના
 પ્રાણ નાગના પ્રાણ પ્રાણ નચે ! યાગે યાગ
 ધીન્ ધીગ્દેશનાને ઉત્તર માન ઘેરા નારી પ્રમો
 ને, શેન માગ્દેશ્ અમલ્લ ઘાઈદેશી ન્યામ મનસે પાનમ્
 ઘન ! નાગના દા મોગા છોષ ઘનાઈમના
 યાદીમ ધીન્ યાગે ન મલ્લ યાગે યાદીમને સંનમ
 યાગે યાદીમ ઘન યાગે ધૂન ઠેપણ છે યાદમ પં
 ડાનાન યમન ! : મ્યામનને પ્રાપ્તે ન પાત્તે
 યવદે ધીગ્દેશને શીવ ધીન્ મેશ્માને ધીગ્દેશને સમાન
 ઘનમનછો ઘન ઘેરા ! સુદેશમે સ્થળ
 યાદે યાદીમ જાડે છે ધમનમ મનમ્લ ઘાઈતા ઘાઈ
 સાને યાદીમ સંધી પીચછ સમીપન વીચુક્ત ઘનાઈ
 મનાપન મેમળુમ મનમ્લ ઊંચેરા નચે ! યાગ
 ધીન્ નોયોમાને પ્રસંગાપન આ ને યાદીમ યાદે મે
 મો સ્થળોં ગ્રામળ સમીપ ઘાઈપ છે યાદીમના

પ્રાણન મળેલનું શ્રાવણ સાધકન મદ પૂર્વેમણ
 હેતુ નાઈ : રત્નોય દેનાપન નીચુક્ત શાખાને
 કાપવ્ય થાલ જાણીયોતો : વંધુ દ્વારોપાધને સર્વસ
 વ્યક્તમણ મનૂન શામ્ મનરો ! ઘડેરાયું સંપ
 શાખા ઘાસ નંચુક્ત ઘેડીન્ કાપનાધેરાછો રત્નોય
 હેતો મનુક્ત કાપવ્યના મનૂન ચપેદાનના મનરો :
 ઊપલનામ પાક્તો ઘડેરાયું ઘડીન્ કાપવ્ય ઘડેરાયું
 પ્રાણન નાઈ ઊપલનાસ ઘડીને મનૂન કાપવ્ય
 રૂપીયો : રત્નોય દેનાપન પનામરો મનપાના મનો
 કાપવ્ય પાન્યાને વસ્ત્રા પાનામ મનરો રો મનુક્ત
 સંપ પનામરો નોચય કાપવ્ય મનરો : - ઘડેરા
 મનરો છુદ રત્નોય મનુક્ત નોચય પાનર્પણના
 ઘડેરાયું નામ ચાંચુ છુદેરાયું રત્નોય પાનો મનપાના :
 પાનાસ સંપ સાધ્ય નચ્યે મનો કાપવ્ય દેનાપન
 હેતો મનામરો સોચ્યે પ્રાણનાં છે વાંસા વાંસે ને
 હેતુ નોચાને પીલનાસ મનરો : પ્રાણ દેનાપના
 સંપક વાનો પ્રમાણના ઘડેરાયું વાનો ઊપનામ વાનો
 રૂપેદા વાનો નીચુંછોરાયું વાનો ઊપનામ છે કાપવ્ય

સુશ્રીના ધોવ । શ્રીયુક્ત મનુષ્યાને અવલૂકુ રૂપ આ
 થતી ઊભાય યાળી નાનકડુવાનો નોસ પનોહા યાળ
 ઈશ પ્રતીપત્તી મનપીણ યાળી અધોમનનામ પનોપત્તે
 છે અપચ છુટ કોડ ભસા અતીસય છુટી રાખ્યા
 અન ઘંટાનસ્થ પૂમ્મપુતીદ્દસ્ ઊધ્ધાન મનતો રાસેન
 અધે મદનના અધોમનસ્થ મેમ અતીસય પોડોત
 શાખાપન ઘંટાનસ્થ પસ્તુસ્ મદ્યડતીર્ । અધ
 મદનના નીયુક્ત મેમ્મસ્ ધનંધન સમશેષ ! ઇમ
 આ પીઠાપાને રુચ આનપલ શીષ પાળી આગ
 મનર્ । ઇ અપચ સમયાનુરૂપ અપૂર્વ અપદ્યન
 મતીપ ! ઈંઈ મળાત અંઈ અતન દેવ પનોઈ
 ઇ ઇષે મળ સર્વષેપ માત્રી ગોદ્ય મનળાને નચ્છેર્ ।
 સત્કમળ મળાત અંઈ ઇ અપચ અક્ષત્રા મનને
 અનુપયુક્ત ન્યામનળી અલેન્ના પૂષન મનળાને અપદે
 ઉર્જાદ્યે નાચ સમા ન મનો । નાન્નાન અર્ગા
 મનળાસ્થ અનુનામ પીથેષ રુચ સત્કે અન્નાન શશ
 મન્ન યેર્ અતીદ મળાસાંચે મોનર્ગા કાશ મને ।

છાત્રોતે પ્રીયાના વાક્ય નામ છેતો કનપનામ
 જાત્રીના કર્મ નામ છેતો પસની મનુષ્યાનો પીછા
 નામ છેતો કુલળ મનુષ્યાને હાથ નામ છેતો આ
 નાનાના મંત્રો પ્રમત્ત છેતો જ્ઞાન નામ નામ છેતો
 આથી નોનાકાંત્રુ ગામો મોયોમો પુરુષાકાંત્રુ આથી
 એવરાકાંત્રુ આથી નાનાને મોય મનુષ્યાકાંત્રુ આથી
 અમટે કાકાકાંત્રુ નામ ધારાને આસા પ્રથમ સંનંદામ
 પ્રયોગ આથી પાણી સૂર્ય પ્રમત્તે માત્રી ગાદ્ય મન
 વાત્રી અપદ્યનછો મેમ પછે । ઇ સંકીપમ હોમ
 શ્રેષ્ઠતા આપીશીમનાપન સાસ મોયુક્ત મન । આ
 મોહીને તે મેજાનંદાન મમત્ત આદિપ વનીશામ
 મનુજ્ઞ ઘરોશામ કોધને પૌમકમ સંકોપકના સમય
 રત્ન પછે । શરમત્તન હાત્રાનેઈ આદ્યનનાનાર્
 સૌષ્ઠ્ય પદ્યમાને ઇમનમ આથી મનગમને મનસ્વન
 મીતા મત્રીકા ઇમનમને મનગમસ તે મ્હલ્લ આથી
 મોલ કમ મત્રીકા અપમ મેમ આ હોમ અપમ હોમ
 મેજામન પેષ મનમ કાનુચીત । તે પંડીતા
 મો મ્હલ્લ આથી મો સમનેશ્વર મીપુન આથી ઘટો

રાત્રી તે સુઈને સૂઈતા સુઈઈરાત્રી માણાં યેડીને પડે
 આ શાકા આનંદાન તીલે રોઈએ ગુણાને યેઈડમ
 આઈને આંછાં રાંને માલે ઊડી ધારા ડાઠાઈનન
 હમ રાણી મગનાં ૫, પૂન સોઆંને ધાઈડાં રાણી
 ધામેપન ઘસડેછા પીઆઈનીને સંખ્યાના માણા
 માર્ગે પાછેછા મેછા ૧ રોનેછો મમ ધૂન પાછે
 સુઈ સુ પાછે પૂન ધરનપૂર્વે કાવળ મેઠા ૨ રોનો
 સુઈ માટેમલેમ ડસછા મેઆપન ધાંડા ધાંડે
 માલે પીઆઈને સ્વપ્નાપોની નદામંત્રી માલે
 રૂંમ છે ઈના નોયમ ધાં છે મનુષ્ય યેડીને ધાં
 ડેઆને મનમનુષ્યાસુ પાછે રોન પીઆને ધાં
 મસાઈ મમ પનમડ મનોઈ યેન મવાની મનોઈ
 માલનને ઈમ માંધે પીનમને રૂં સુઈમન મન ૩
 રાઈનન માંધે પીનમ શાખાપન રોઆ સૂઈતા
 જોડા મનોતા આન અમાં મોં નાઈતા કસે ૪ તા
 મનન છે રાંપસો નોનાઆં રોને મ્હાં ધાં
 આમો ધાં છે ઈએ છે ધાંપ કોમ મન પન
 બેગીતા મારપાંને માલે પીઆઈનીસુ મધાપી

તોય મનુષ્ય ક્રોધે ! તાસને મેઘાપન આગ્યાઆને
 આગુ મ્હરૂં સંપ્રતી યમ માપાલ લીધે ડિવરતીને
 મપલ્લ લેતો ! તાસનના મેઘાં ઈને પ્લેઈંછો મ્હરૂં
 મારીં રોચાં ગ્વામ્મ રુદ્ધ છેડીન્ બંધનનામે માસે મોદે
 પન ડિસનછે ઇંછા મારીં છે ઘોડુન્ નામને આને
 સૂતી છેડીન્ ઈંચા મામ્મ મપલ્લ રો મનુષ્ય મામ્મનામ નો
 લૂન્ રોંપો મેલ ! તાસનના ગ્વાલ્લીઓને સંજીન્ છૂતોસ્
 ઇંચા મમાનાન મય ! છૂતોને મ્હરૂં મમ્મ પછે રોડન
 પૂતીરા મ્હળાલ પછે ! ચાલંતન આગ્યાઆને
 તાસને મનુષ્ય આપ્યામ્ ઘાલૂન્ નાછીક ! તે છૂતો રો
 મપલ્લ મામ્મ છેડીન્ આપછે મનોં મપેશ મનુષ્ય નાછીક !
 તાસનના માતામ્મલોંને આનાઆને આપછે ઘામ્મ
 સૂત્યાઓ વંચવી માંગોરામાનનાન થમ્મ સૂતા ઇંછા !
 તાસનના આપપો વંચવી ન પાપૂન્ આતોદ છેડીન્
 આનાડીને રો સૂતા છૂતુન્ થનાન્ ઘામ્મ ઇંછા !
 તાસનના છૂતોને આતોસન મનુષ્ય મામ્મનાને આપ
 મામ્મનાન્ માસ મામ્મ મપલ્લ છે મ્હળૂન્ મોદોદી
 નીંને મપલ્લ માસ આપાડ ! તે ગ્વાલ્લી આગ્યાઆ

સત્ત્વેષ્ઠ ઉસકલ્લ અગ્નિન્ દોષકલ્લ અને ગ્વામ મોઘે
 સુતો મમ દોષ નોનૂપણ મનૂં સમરો મ્રામા નોમ્વાવ
 વપચન વદ ઈમ્પાદ અણતોર ન્તામ્વનજો સૂચે નંદ્ર
 વ્યુ કાનો સ્વર્ગે વૃદ્ધો વાળી વાંતમ્વનજા મમ છેવસ
 વાનો દોષી સંધ્યા થમ્ છે મનુષ્યાન ન્વનોન અણ
 તોર કઈ મોં વનમ સુતો યેયં હિમ આમ મનૂં છુ
 સ્વાસ્ત્ર ન અણ છુસને ઉરુવાસ્ સ્વપ્નાસ્ જાનના વ
 મનો રાત્ર વાન ઉપ્પાને મામ્ દ્રવ્ય નામ ન દ્રવ્ય
 દેવે મોં હિમ જન્મ મનૂં સમરો વનકો ગૂં છાહા
 મેમ જયા મનોરાં ઉવેદા મનરો વદ માસ તોડિ ।
 આમ્વતન લેધ્યાં ગ્વામ્વ છોવ મપૂન્ તોન્વ તોડ
 વાંછતો લેધ્યાં રૂંગવાતીમ તોડ વાજન્ તોન્વે જાંધાં
 વડમ મોં થમ્ આનો વાઈદિ કાતો વનમસરો । છે
 વર્તમામ વાયકીન્ આનાન્વાને વાઈતોસ્ વળો
 ગ્વામ્વોજોસ્ ગર્વર્તોન્ મદ્વટૂન્ ઈછ નાહી થનો
 મેમ । ઇ ઈ સંજ્ઞાસી વાંછે થાના પુષ્પારાછો મ્વજરો
 ઇ વપદે થનાકમ્ નીધૂન્ થાના વધોર મ્વજર્વાન
 વપદ્મ્ વાપ્તોસ્ વાપમ વાંછે વાસ્થાવો મ્વજર્વો

જોનમન પ્રેમ ભક્ત સમાન અગ્યાસ્યો ઊંચ નોંડ
 પાછીપીરોત રાતે કરીશય ઊંચ માળસ મોઘ્યાસ્યો
 સંઘ મનૂં પાછીપીરોત : ઘણો જ્યે ઊપસ્યોત
 સંજ્ઞાપન શ્વાન્નો ઘુધી જિંઘ ઘેરા નાછોં તો મનુષ્ય
 વાપધે પીપ્પીત્તન તનરો નશો ગ્વાલ્લીજ છોન ઊપ
 રો મનૂંછો પીપ્પીત્તન ઊધ્યાન માછ ઘેરી :
 મનુષ્યન હસત પછે છે પ્રસ : અમનમ મ્થળતા પછે :

ધ્યાનાપરો શાવરે હુનોત્ ક્ષેણો ગ્વાલ્લીજ
 ઘાઈઃ ઘેરી તે જીવાલ ઘેરી જાનરે ક્ષેણવમને
 ઘણો શાને ઉંજલે સચેરા જાંડા મનોત્ વાસે : પંડો
 રાંછો તે મ્થલ્ પછે પ્રમદાને પીસેા તત્ર ઘેરા નાછોં
 નર્જને સક્ષિત્ર તત્ર ઘેરા નાછોં વાપધે પ્રાણ્યનિધે
 યમ તત્ર ઘેરા નાછોં હરુજાને વાયાને તત્ર ઘેરા
 નાછોં ઘણો વાયાને જાનાને ઊંદ ઘેરા નાછોં
 ઘણો સમ્માનનિ ઊંદ ઘેરા નાછોં ઘણો સાનબ્ધાને
 ઊંદ ઘેરા નાછોં ઘણો સેવનિ ઊંદ ઘેરા નાછોં ઘણો
 શક્ષાને પશીખૂતા ઘેરા નાછોં ઘણો શાસનને પશી

મૂળા ઘેરા નાછો આવીશો નમ ધાર્યોનો અરો
 અવગા પ્રાપ્તને પીષમ । રાહનનન હમે ઘોપસોં મેરા
 વમને પુનાને સહોરા કીડા મનોરુ અસે રાહન
 નન મેરાવડછો કીડા મનાયાસાળો અસ્યાની ખન
 આસુ ઘેરા પાકનુ આને રૂંદસુ મેચબ્બારુ ઠામૂન
 મેરાવમને સહોરા આન પ્રમને કીડા મનીરુ અહે ।
 રાહનનન રોના છાછા મ્વામ ગોઠાકનુ વમ આસુ
 પાકનુ મ્વાછાળોને મ્હવડુ આને મેરાવડરૂં પેડા પેડીન
 નામ છાછીપૂનુ મેમન અ । મેરાવમને રાસન મેષાપન
 મ્વામ પનારુ ચેડીનુ યામડેસુ પુસડ મ્વાસાળોં મેરા
 વડ યેપે વમ ઘેરા રો મ્હળરા અહે ય મનુષ્ય મેછો
 મર્યને સારો રૂંમને પનરો નામ મનમ અહે । તે
 રૂંમછો ધમમપડમ ઘેડીનુ ચેપે ચેડીનુ પ્રવીટ મામ
 અહે આં આસુ મેચબ્બારુ ઠામૂન રેપડ અહે આને
 ધાપાન કંડમૂનુ સોધ પાપમ નાછો યાસાળોં ય નામ
 મનૂનુ કરા અહે । રાહનનન રોને મેરાવમને
 રૂંમસુ મેચબ્બાકનુ મચડૂનુ છાછીપોડ । તે પંડી
 રોને મ્હવડુ મેડ અહે ધામનના ધોગુણ અમન આ

દાંતો ઘુલ્મી બહિર્ગુણ વ્યવસાય સામુળ જાત વાટ
ગુણ વાજીવામ્ મોં મ્લજતોં જાતે ઊપસ્યોત શાખા
પત્ર ન્યાતો ઘુલ્મી નાશ થેત નાઈં ઈંદાઈં !

મનઠમ મ્લજતો વાટે વાસત્તે છેવે ચાનંગન પત્ર
સ્થન સ્વકામને ઊપસ્યત પ્રાન મોગ સેઇ મેળવ્યા
મમતે વાંચન પાડપૂં સમયો ! પંડોરાંઈં તો મ્લજ
વાટે ઊપસ્યતે બે સમય થેત વીજ્રમાને તો મનું શમ
થેત નાઈં ! ત્તસ પ્રપચ્ચીને સોભાવે સૂતાને જાલ
સર્પાત્ નાશ મેઝ થેત ! મનઠમ હસત છે મસ !
વમનમ મ્લજતો વાટે !

મેળઈં માડાપત્ર ઇમ કોડા પ્રપચ્ચા વસ પ્રતીત
વસે માડાવે મેઠનાંત્ કાઠવે વાલે વાપટે પ્રપચ્ચ
તર્પે થેત વાસે ! તાઇનનન પ્રપચ્ચી માડ્યાન
મર્ધાનગો છેડીન્ પ્રપચ્ચાસ્ પોડછ વાલે સ્વામો
હે માડ સોડ માડાપત્ર નાઇએમ જાલસમે
સર્પાત્ વમને સંરાનાસ થેતો ! ન્યાનોમોમમ
મદા સો જીલ મોન પ્રપચ્ચન છેળાન ન્યામન વાળો
સર્પાવે સહીત નાઇજાને થનાંત વસ છે વાપર

મનુષ્યનુપ ચાલ સંજોઈ માર્યો ! મનપણા મળાતા
 થયે ત્યજ પ્રોયે નવ મરતેમ નયે બનંબન મીં
 ચાના અસોશય અપનાઈ સોસમ થયે સંમરો વળ
 ઈન્ સમા મરતેમ નયે ! મનપણેને મળવ મળાતા
 મળને ચાપલનવાને સચોટી તું મુઠ્ઠી મનાવાસ
 સમાઈ વેળીરૂ ! મનપણા મળાતા થયે છે જાંમ
 પુષા મામનને માંબો મુઠ્ઠી માંબ ઘલનીમુઠ્ઠી
 ઘલ મેઠે પછ જામમલેમ મળોમાન ઈંછ પીના
 જોત સામ ! મનપણેને મળવ છે મસ ! મનપણા
 મળાતા થયે !

મંદન નાખે પર્ણાવન છુઈંતા નાખેના હમ
 ઈંછ નાછતા અમે તો અઈંડ પટ્ટીંસ પધ મનોર
 અમે રાછનન અપચે પટ્ટીંછો મોઝૂન આઈંમસ
 પોનંતો મેઝા અધે ઈંછ મળાસાઈં હમછાંત પટ્ટી
 પધ મનોર નન અનુમછ એય રાન અમીન ઈમને
 અચનાંતે સાઈં ઈંછાંડ હમ પટ્ટી સોમાતા ઈંછ !
 રાછનન ઈંછને મળવ ઈમના નન મન મનોમ
 અમે રાન રાન એમે મેઝાં પાસૂન તો સોઈં હમ પટ્ટી

મોગરા જેવા થયે ! રાહનનન છમ મધરાને શશમની
 માલો છમ ઘીપસ થઇ જાને નોંતા મેહુ પંચાયાકે
 વાશા પ્રધુમ્લ પાયા મનીર્ગા મીની મનરોર્ કન મને
 તન ઊંઘને મોનોર્ ભાસ્ કન્ય પ્રયોજન માસાર્ગો
 ઇહુ-કર્તો ! રાહનનન ઊંઘમે કૂમેમ ઘેડીન્
 નાગાને જાસ્ સ્થર્ગ કન્યાસાર્ગો મું ઊગોન મનુન્
 યેરા થયેસ્ ! શશમને સ્થર્ગ મયનાન મો વપનાધો
 નધે પહેર્ યેતાં મો છૂસને ઊંઘપ્રલેમ જનમ મેમે
 ઘેતો ન્યાને સમોન પુનઃ કયાને જાર્ગ વળ ઘેડીન્
 પ્રધુસ્ પીનંતો મનાયાસ્ મેમે થઈ ! ઊંઘ નાગ મનુન્
 શોકમમૈમન અડીન્ ઘાઘોપ રો છુશાસા મેમે થાસો !
 રાહનનન શશમ જાસ્ ઘેડીન્ છમ ક્ષેષ થડ ઘાઘ
 પ્રયાસાર્ગો મેમ રોથે અડીન્ પ્રધુ વપળ પાઘ છે
 સ્થળુન્ જાઘડાને માર્ગોર્ ઊંઘને વાજ પ્રતોઘોઘ
 થાયેમ ! રાહનનન રો ઊંઘ નાગાને મપેરા ઘેડીન્
 વાઘમનાને વાઘમન પ્રુપમ જાનેપનરો વપખાસ્
 ગમુન્ મેમ ! વાજોયાસ્ મો સ્થળારો જાનો પુજી
 જાન ઘન ઈવાણી !

મનુષ્ય હસમ ન ગેઘાપનછો મંગલ યમો સ્થળાગ્ર

વળી નાચ ખોગાન્વા પાન મંગાન્વા પાન પાન નહો

નાનમર્મનારામ મંત્રી છોપાને કામ ધેરો ? તેમમ

મંગાન્વા ઘન કમ પ્રાણ સોડખછો ઘન ડોઈન

મવણછો ઘન સ્વામીન મજુલ ધાપણનૂ પાતમમ

છિલ્લા મનતો એ મનુષ્ય જાતો ઠીપેલા મનમ ઘન

નથે ? પોમલમને વણન મનૂન સ્થગ્ર યાનરાન

મૂં મય સ્થળાયાસ્ છિલ્લા મનોત્ વછેત ? ઇમમ

સ્થળા ઘછે મલનાલ સંતોપમસ્ ઈમ્લાપનતો વનુ

વયુક્ત વવછનીને વસા પાછત્ વછે વળી વમને

સમસા કીયુરા મલનામ્લાને મનળાના પ્રતાપ

ઠીલ્લાઇ મનનૂ શક્તો મોઈની નોંછા મનૂન નાનસ

ખલ્લા મનોત્ વછે ? છે વચલીન પોમલમ નોંજીન

વમમ્લાન માનૂન ઠીમ લેજીન નાછેમ । ઇમમ

માલ્લાન્ ઘોલમ વછે મસા વાચે મંગાન્ સોડૂન

ઇમલ વાસંતોપમસ્ જે ઈલ્લો સર્વપ્રોલનો પ્રેરે વચ

મેલ છો ? નાચ વળી મંત્રી વાલુકુરો શાખા

વન સંવત્તો છોઈ પાયાન્ વવછન મનૂન વલે ?

તે સંપત્તિ ધાવણને સ્વભાવજાગી વોરે ન સોઈ મહુ
 થાને ઘોઘાને મથે વાનતનાસ્ સોડતો ? ઘણો
 નાક જેઘાં છત્રે મંજીસ્ નામમસોપન મસાણ મન
 રોત્ રોઘાં મોઘ મનોતાં ઉઘંમન કાસ્ વાઘ
 મનરો રોન મંજી ઉઘંમનને ઘેરો કો વઘસ કાંત
 મોર્જીઘ ઘેરો રોનમોર્જીઘ મંજીને વંતામનળાંત
 મટિસ મનાયાને ઈંજીને વ્રુ મનરો ? રાઘમનન
 મટિસ મનાયાને ઈંજીને મનજો રોન વાઘ
 નાકાને માણાસ્ નાક મનાયાસ્ ઈંજી મનરો ?
 ઘણો વોવ મંજીપીડ વાઘ ઘણો જહુરા ઘંત ઘણો
 છુટ વાઘાસ યાઘપધાન મૂલ ઈંજીપાન હુઈ ?
 ઘણો કો નાક સંપત્તીસ્ મંજીને વાઘીન મનરો કાઠી
 વોપમી સાઘાપન રો નાક વંજીઘાને વાઘ સંવા
 નમ્મર્જીઘ વાપસઘ ઘેરો વોજીવે મડૂન્ વાઘાસ
 મર્જી સાંધ નયે મંજી વાપધે વાઘાસન જીમખ ઘે
 રોત્ વાઘમોજીમ સાધુ મંજીનો ઘે વાસા ને ઘે
 વંતામનળાંત વોમન મનરો વાપધે મર્જીત્ વાઘ
 ઈંજીને મપૂમ ઘેરો વાંત મંજીનામન મસાણ ?

રીઝી છે. પનાખાને. જાણનામને પનાખાને. જેડ મનુને
 વાપણ પોણેરા છેડેનું જાણીદ મોંન સમ્માન મનીડ.
 તે મંડોરામંદી મ્હવડ પહે વાંઠનનમયુક્ત સર્વને
 તોડાપન મરા છેગ નસ વાપડે નાશાન મનનક ઘેરા
 મ્હવન ગુણ છેવ નીચવ ન મનુન વાનુમદ મનન
 વાપડે નાશાન મનન ઘેરા. રુચ્છ મ્હવરા પહે
 રાન સંભવમસ મનય વાણા મનીન. વમનમને
 સંભવમસ મ્હવડ વાંધે મમનાન વાસ નધેડ.
 સામમને સંભવેડ મેરો. તે મ્હવડેડ પહે મ્હ
 મમને જાણવેડી ફેડ ન ઘેય જાન મમને હે મંન
 નુમ મેલ માપનાને નવણ મનીડ. મનો તે ઘેવ
 વેગન. સામમન કેમ ઘેરા નાઈ. વાળો મ્હવે
 વેધ્યા સર્વેગ વાળુરા શામપનઘે નસ પનાખાનુ.
 જેડ શંભવમુક્ત મેરો સમય સુધીસ્યની નાઈ
 સમય નાઈ સામમને. પત્ર સર્વેગ વાળુરા શામપન
 ઘે પાનમાળાન જેડ શંભવમુક્ત મેરો ઘેવસ
 વાળો સમય નાઈ. મોંન છે મનુન વૈરેવોન
 સામપનઘે વેવાળાન વૈવેન મનુન સંભો મનોન

મ્હવડ સહીદ મય પ્રમ્મ મીઝઇ પ્રનોગી. જેહીનાને
 ઘંસૂન્ મ્હવડ વાઝે સ્વામી તૂસારા વળી સહીદારા
 જાન લંચન ! જેહીનાને મ્હવડ બેમનુષ્ય અણત
 નાઈ અપારા આસ દુધી નાઈ તો ધુઃધના પતી
 વેચ મનુસરત નાઈ વળી આત્મી દુધી વાઝે
 તો પ્રધારાઈ અપસન્ન ઘેલનાઈ ! અહુનરા
 દય્યાના અનંત વળી સ્વનાસઠારા ધીનાઈ વળી
 ઘંઘાઘા સંગારે અસ્પર્ધી વળી ધાયમના ચીખાસ
 ઇનાની અહુને ધ્યાન ! તાઇમનન ઠાહ્યને
 શાધે પ્રનોગી તે કાન્ત સ્થાનો પાહુ ! છે અપધ
 વાયલિન્ સહીદાનેછો કાન્ત સામધ્ય અણામ પ્રનો
 ગી તે ડોંખ અન્ન અપઠનન મેઝ ! તાઇમનન
 ધીઝીસો શોભડીના ઘેઝિન્ ઠાહ્યમા ધોઝઝ વાઝે
 પ્રાણનાથ દુઃદિ ડિપ્પ્યારા શાઝ મમ્મ તે અપધ
 ડોંખ નાશ શાઝ ! જેહીનાને મ્હવડ વાઝ પ્રંયે ખીલિ
 નમ્મે છે મ્હવડ પહાંતો મેઝ મનુ પહાંતો પ્રધન
 મનુડાને અપલ મેઝ ! તેયે અઝિન્ જેહીનાને
 અપધા પૂર્નાત ખમધન મનુડાને પુઠે નીપેધન મેઝ

હવે પ્રભા વચ્ચે થતાં નાછેડેમ મોં વાપનાથપંચુ
 સુપીપ્રમદેમ નીમૂછીરા શામી વાંછે ॥ તાત્તનમન
 કાન્ય ખમ્મ વચ્ચેહમ્ મૂંદો સ્થોતો મજ્જયામા દ્વનન
 કમલમ નાનામળ પ્રભુ પીલાપંચ એહિન સુપીપ્રાસ
 ડોંખ ધ્યાયાસાગે વાલા મેહ ॥ તાત્તનમન સુપીપ્રાસ
 કમલમનાં વાલા શીનિધર્મ મનુન્ તે ડોંખ વપચ
 રેડીપામ્ સમર્પણ મેહ ॥ ૧ ॥ અશોચાસ્ મોં મ્હળતો
 વર્મામો સાપ ના અગૂન્ ઈશ્વારી ॥

નમ્મોને મ્હળ ॥ અ ઈશ્વર છે ક્ષેત્રના પ્રમનાને
 વાળે ॥ ૧ ॥ અમનમ મ્હળતા વાંછે લેખાં રોન્ય સંજી
 વમ મર્પીત એહિન કુંગારનૂપ વાલાકોપીત એહિન
 મેહીટ રોબાં વાળા અગાડ ॥ ૨ ॥ માન પ્રમને
 મ્હળુન્ સંજીવનને અપલ મેહ વાસવાનો અગીન્
 ઇલ્ ૨ ॥ તપલ અરા પોત્તયાપનાં વાલા વપમાસ્
 નાપીપીટ ॥ ૩ ॥ સંજીવનને વાળન મનુન્ મ્હળ ॥ અધે
 મીન તૂત મેહ ॥ ૪ ॥ અમનમ મ્હળતા વાંછે માન
 નોન પ્રમલ ક્ષેત્રે ગ્રામનને બે નામ્માને વાંછોરા વા
 વાંછે સંપન્ને નનામલ વાળાંઈન્ અરામનન સુ

[illegible]

નથી નાનપોત્પાત મળાયાના નથે રાચાવી માત્રે
 પોત્પાત્પાત્તુ અમ પછેસ્ અણી અછેસછી સ્થાપ્તનળે
 મન મેલર્પી મોં તૂમ છોત અપમ્પ સગિન અલીમ
 મામ્પુને તૂસાપનરો પોમ્પનમામ્પ બોમ્પ ઘેળીન્ નો
 તામ્પાર મ્પરૂ સંજોમ્પમ્પ પીનાશ મનન્ અપરે
 મનોપનામ્ પીર્જી યામ્પન્ । હે અમ્પમ્પ સંજોપમ
 મોગા પીવન્ શામ્ । અમ્પનમ્પે ડન મ્પરૂ
 પીવન્પરા નીનર્પમ્-સમ્પોપમ્પુન્ક અમ્પ અમ્પુદાન
 મન । સંજોપમ્પે ચોડમે સમ્પય પીપેનના મનન્
 મ્પરૂ હે નીઅમ્પ અછે યામ્પમ્પ માયશઃ ધુટ મેમ્પન્
 મ્પન મનરોત્ નામ્પ માયશઃ અપાનમોષમ્પ ઘેતો
 અણી ઘન માયશઃ હંપાન્ અમ્પુગરા ઘેતો અણી
 ઘેપરા માયશઃ પર્પેતાપન અણી સપીર્પાર પૂછો
 મનરો । અણી ડક્ષો નીનામ્ અમ્પમ્પ મનરો
 પીપ્પા અછેમ્પનામ્ અમ્પમ્પ મનરો યામ્પમ્પ અમાનામ્
 મનરો ઈર પર્પેતાપન્ પૂછો મનરો । મનારો
 મામ્પાન્ પીર્પાર્મ મેમ્પ મોંવ ઈમ્પનેછોરા અમ્પ સમ્પરા

વાઈ જાના અપચનછી નીનુપણ મનાયાસુ સમર્થ
 વાઈ દેરા : આનોમીનમ કોણછો અસાધુ મનુષ્ય
 અપચાને સૌજન્યેહીમ શોખા ધનન પ્રનરો ? જસ
 મેલમ કનકલ્લો કનકીપતિ ડાહ્યાત્ર પ્રાપ્ત થૈઝિન્
 શોખા જનરો પ્રસ છે મળાતા અઠેત્ર : અર્થેરા
 અપાને સેષમાત્ર નાશ અઠે વાવેત્ર નાઈ છે કય
 અર્થે વધ છે બે નમત્કુરા પ્રતોમો છે અનાદિમાત્ર
 શાખાપન પેનો દેરા : જાના પ્રતોમન અંશ
 પ્રત આનોમીનમ કોણછો કનકા ઊછેશ પ્રનુ
 છે મનુષ્ય નાગ જનરો તે કનકા મેષાપન રો
 મનુષ્ય નોશ્ય પ્રસન્ન દેરા : જાના પ્રત નોમીનમ
 ધનુન્ છેદા છેલ કોણના પ્રસને મનુષ્ય આમ સંકીર
 પ્રનોટ : અણદીન્ ઘોષમ નામના અપ્રમન આ
 પ્રત પ્રેમ અઠે નામે સુવૈરા અપ્રમન દેરા :
 અમનમ મળાતા અઠે અમ અર્થોમ પીલ મોન
 પ્રદેમ ઊપદ્રવ શાખાપનછી પ્રીતોત્ર શત્રુતાનનના
 પ્રનરો અણદીન્ અસુવાપ્રદેમ સાદાર અપદ્રવ
 શાખાપનછી ઊદ દેરા સમ અનપદ્ધીરાન્દેમન

ત્રીજી ક્રમ કરી અમલ તેવે કરી કરીશય પુલેય
 ચોખ્ખાંચી અપોધ । ૩ અબી પાશાકારી અબ
 જાત માત મૂર્છીરા કરા મધીત વાજા અપનમમનની
 વનન કરા માત અવેરાવાંત પુલેય જાત માત ।
 અબીને સેવકેમ અબીરા પુલેય ચોખ્ખાંચી અપો
 ધી કરી બન મૌનાને વાસે તન વાસ મૂર્છી સ્થળતે
 તન અમલની રાત વાસ પાકીલ સ્થળતે મીધ
 મોગા પાશગડ સ્થળતે તન અબી ન સોસે તન
 કાસ પ્રાચર અતપીકર સ્થળતે તન અપલ વસે
 રાત વાસ મીધ સ્થળતે તન વન અસે રાત વાસ
 સ્થળ સ્થળતે । અબી જોત પીચકારી અતેસક
 ૪ અપન પીલ માણસ મુળધારામ એતે તને
 મંદને શાડાપન સર્પ નાછોત અબી પાણીશ અમલ
 અબી કાત મદનાંચી વજાંચી અસેત । એ પ્રમુ
 ખોદપાચી પીચાસમાત અતમનણ છે માસામદમ
 પીચીરા શાડ । આમનને પૂનૂ બિનહા કરા
 અબી સ્થળ એલે અબી અર્ધ અસન ધીમાત અબી
 ચોખ્ખાં અતમનની રાત અબી મોચનમાતે કરા

પ્રતિપાત્ર સમર્થ ઘેરા નાઈ ! પણો પત્ર રાષ્ટ્ર
 નાનપીઠરવ ઠોઠો ઘણંત્ર પચાનમ ચામધો પત્ર
 ઠમે સ્થાનોન પડતો ઘણો કે નાનપીઠરવ રો સર્વન
 પડતો ! શામનને મુઘ્યાંશ મુઘ્યુસન સ્વેદન
 પ્રવરો ઘણાં સાન્ધી આપાલન અનુપયુક્ત ! આ
 મનને મેળાપન સ્વર્ગ પાપેન્ પેન્વાસ્ પીનાશ મેળા
 પન સર્વેન્ પાપેન્ આમનને પીનાંવા ઘ ઘાન
 મુળ છૂંદન ! મુઘ્યાંના ઘન સમય નેધ્યાં મુઘ્ય મેળા
 પંનૂં આપ્ય મુઘ્યુ મુઘ્યાંશી પ્રાણ સંગ્રામ પંડોર
 શાન સમયાસ્ મુઘ્યાંના સમય મળાતોર ! ઈ વોરૂન
 સંતોષમને મ્હરૂઠ ઘઘે પ્રીત મેળાશ પ્રમનનાં અ
 ણેન્ કે ચાલુધુધીને પ્રમ નાશ પ્રનાયાસ્ ઈન્દ્રા
 મેઠ ઘઘે હે રાંત્ર ! શમનન મળાત ઘઘે નેધ્યાં
 શોન્ સર્વેન્ ઈન્દ્રા પ્રમૂં સંગ્રાપાઠ ઈન્દ્રા
 મેઠ પ્રમનને ઈન્દ્રા પાઠેઠ મેળ્યાં મૂંછો
 પ્રમ પનાકમ ઈન્દ્રાવીરીઠ ! આનો પ્રમ નીસેમ
 પ્રમ ઘલન શામપન ઈન્દ્રાને પનાકમાના
 સ્થાન ઘેરા નાઈ ! પ્રમ પ્રાણસં શમનજોર ઈન્દ્રા

અલ્યાને નાશીવન પાંચ ઢેપરોત્ ! અંબી મોખ્યાને
 છે વાપવ યનુચાન પ્રતોપ નાઈ રત રૂંછે નાઇ
 જાન નાઈમ્ મોઈ નાઇજાન નાઈ છે વોટ્તુન મન
 ગદ્દને તપલ મેમ્ ! મનગદ્દને મ્છરૂદ્દ દ્વય સંપન્ન શાઢ
 વાછે ! ઇમનમ્ વોટ્તુન વનસ્પત ખેઇ નોખ્ધ શામ્ !
 મનગદ્દને મ્છરૂદ્દ સંછેદ્દ દ્વય આદ્દનજો ધુનનાવા
 ધાંદપ દ્વેજ વાંદીમ્ માંગણાન શામ્વાપન દ્વેજ નાગ
 પાનત્ નાઈ ક્રિયાને દ્વેજ જન દેરા નાઈ નોંછીરા
 પ્રમીરા દ્વેજ વંદીરા નચ્ચે વાળો કૂરોમાણસં વપદે
 છોતેશ્વરિત્ ઈતમ્ મનુષ્યામ્છો પુશ્વતોન મનરોત્ !
 દ્વેજો પોશ્તોને વાસા વેલ્લસંસર્ગ દ્વય નાઈ મનીત્ !
 ઇમનમ્ વૈગલ્લદ્દને તપલ વાળીન્ વોટ્તુન નાદે મમ
 નાન જોન પાપોષ વામ્ વાળીયાત્ સંસર્ગ દેહીન્
 નાદ છે મ્છળૂન વધેમ્ સર્ગોરાદેમ્ વામ્ન મનપોમ્ !
 રાવનજન સંજોપમ્છી વામ્ આન મદ્દને વોદ્દન
 માત્ ઈદમ્ પાલેન્ વપન્મા પ્રમાણે વનોક્તમ્ મેમ
 આનંતાન વાદ્યન્ મોઠ ગુધ્ય શામ્વાપન ઈદમ્દેમ
 સંજોપમ્ વૈવાશોત શામ્ ! આનંતાન વૈગલ્લદ્દને

સંગે પક્ષસ્ પીનાશ પ્રનૂન્ પીસાંલે થેલિન્ સ્ત્રોત્તને
 અસા નાહાન્ મ્હર્ષ નીર્ધય માયેમત્તમ્ સ્ત્રય ઇનૂજ
 મમ્ પ્રેષ નેષ આમ્નનલે ઊંચ ક્ષા ઇસ્તો પદ્મપુન્ક
 અપગન્દ શપ્તમાર્ગો ઘેતો ડીક્ષાછો અન્નમત્તમ ડિપ
 પુન્ક ઘેતો આમ્નને નાથ ક્ષમાને અતીજમણને
 અપગ શાપના અમય ઘેતો નાથ દુસ્ત્યામત્તમ
 ડિપપુન્ક ઘેતો ? આજો ડિર્પના પૂમીના નાથ
 અજો દુષ્ટીમાન ઇસાના નાથ આમ્નિ નામનાથ
 માત્ર નામ્નને મનના ઘનાઘન ક્ષમા પૂમી મેશ્વાપ
 નછો ડનઃ મીચ્છતો નામન નાથ શામ્વાપન દુર્લભ !
 ઇમ્નમ મ્હળતા અંધે પ્રપુ ઇ નમ નાય ને જનૂમ
 નાથ પ્રનૂન્ સંતાપ પ્રનોર અથ ? શાછળ્યામત્તમ તે
 મ્હર્ષ નેષ અંધે ઘાપ અપપ કાળી મીંપા ડન મીંલ
 ર્ધુ ટેછો બન કોપન પીનાશમ્નમ ઘેતો રાન છેન્ન
 ચાસ્ ઇચ્છા પ્રનરો જે નાથ કાલે પદ્મ ઘેય ? આજી
 કમ્ અર્ધ ક્ષમાના ચપાર્થ અપ્પાના મનુષ્ય ઇન્દ્ર
 ઇચ્છા ઘેઈ ? આનોમ્નમ દામાયુન્ક મનુષ્ય
 ઇત્તાને ક્ષમા સ્તનદામ પ્રનાથાસ્ શક્તીપદા ઘેત

નાઈ યાગી શત્રુપત્ર યાગી મોતરપત્ર ચરોત્રોત્ર
 હામા ભવજા યપનાદી મનુષ્યાપત્રો હામા નામ્યા
 ના ચોત્ર ! યાગી નાગદાને મઠને મનોતાં યાગી
 જ્ઞાનાને સ્વામીને પદ કીર્તિ કરા મનોતાં યાગી પ્રાણ
 યાગીન હમ પ્રાચીનો ન છૂસના નથે ! યાગી ધૃતી
 પ્રયુક્ત નાથ યાગી સર્વપદ્મ પ્રાશ્ન યાગી યપશી
 મૂળા ઘાઈઠ યાગી દુષ્ટ સ્વભાવ સંધર્ષ યાગી પ્રગી
 મૂલ જામન યાગી યનપદ્મનો નોયુક્ત મનુષ્ય યાગી
 કો મનુષ્ય મેઘામ્ સનીરા નાઈ છે હારા નળ હામ !
 પૌષ્ણે પ્રદૂન વૈશ્વને યાગી નાનનીતી યાગીમનુષ્ય
 યેતે સદ્ભાષી યાગી મીશ્યાનાર્થોર્થો યેતે
 મીશ્યાનાર્થોર્થો યાગી પ્રીયવર્તીનો યેતે યનનશીમ
 યાગી યચાલુઈ યેતે યાગી યપના યેતે યાગી યાન
 શીમઈ યેતે યાગી યનપત્રા પયગીમઈ યેતે
 યાગી પ્રદૂન મીન કિનાનમાઈ યેતે યામનને યમનમ
 પ્રદૂન પૌગલમ પનીરોષોરા યેતે યપમ સ્વભાવ
 પ્રોષ યેતે યાગી યમનાપત્ર યમમ ! યમનમ પ્રપુલ્હ
 નીન યેતે મહનાન નય યેતે છે યોગ્ય પનમ

વનંતાં નાહેમ ? પીજુશર્માને સ્વર્ગ હિમ્મત
મહેત્ર હવુછીંચ વયમોમ નેમ । નાકવીમાનાંઈ
સ્વર્ગ હિમ્મતે અનુવચને વયમોમ વાચો વાન
છીતછી શામે ।

પીજુશર્માને સ્વર્ગ વાળીનેછી વાસ છેલે હિમ્મતે
વેશને વનાંત્ર હવુછીંચ છેલે । વળો સહ
મહેત્ર વાસુદ છેલિન્ દેહ મનુષ્ય પીંચોડ અહમાત્ર
વાલેત્ર વાળીને મેન વાલે વાપર હુદીઅમ છેમ્મ
ગાંવ વનોવૂર્ણ છેલેત્ર વળો વાનમળોચ મવાનજાને
સર્વજા વાલમળો જોડા મનોત્ર ।

ઈતી હવુછીંચ ગાજી સમાત્ર ।

૪

૫

અન્ય પૌચ્છ :—

૨૨૭

પ્રાચીન પ્રાચીનમાને સમયો નાનકડાંઈ સ્થળ
 યોગે બુનો પામી નાનકડાં યામનજે પૌચ્છ વચન
 યામનોરાં યામન ક્રીડીમ પછે : પૌચ્છગ્રાંભે
 સ્થળ ડીમનો માંત્ર રુચી પછે તે સંગતેં વચન :
 માને પછે પ્રેમના વચન ય મોનાંને સમાપ્તના
 ક્રમ ઇમાને સંગતે મુધ્યાંત્ર પ્રાપ્તિપ્રાપ્તિમ પૈમાને
 પર્વો અસુન્ પૌચ્છાસોપાધન પ્રત્યુત્તર ઇસ પંચોત
 શામ : નાનકડાંઈ સ્થળ છે પ્રસ : પૌચ્છાસો
 સ્થળાત્ર પછે :

મર્પૂનધ્યાપાત્ર પપ્પમીઠ નાનકડી પૌચ્છીન અસે આંત્ર
 હીનપ્રમર્પનાનકડા નાનકડાં પ્રસ પ્રતોત્ર પસે : અપચે
 અપચન પદ્યાપ્રતેમ મીઠૂન પદ્યાને નાનકડાંત્ર શા
 અપીચીત્ર શામ : પ્રામનપે અપચા પ્રમને
 માયમ નામ જન નસે રાન સપીડાંત્ર પ્રામનનકડે
 માત્રો વાપ પ્રતો રસેન પ્રમ ડીપદુરા યોતેત્ર :

રાત્ર ચાણી જેણામધે મેળગા છેત્ર મોઢા ચામડા
 ઘાતા વાથ જ જાન ચામડા ! રાત્રનન માં સ્થળ
 યાઃ કય સ્થળા ઘટેસ્ યાનેમ ઘેરાન આમનનાં મર્વેન
 ઘણેમ સર્ગેન નામઘેસ ઘૂસના સર્ગેપતો ઈષ્ટક્રમ
 ચામડામૂર્તિ પડુ ઈચ્છો કય મનતા મામે જેણા
 મા ! રાત્રનન માં મોઢા ઘયક્રમ તે પક્ષી વાગ
 વાનઘેત્ર ! મંડોર્તામર્તેમ તે સ્થળ મેટ્ર ઘટે સર્ગેન
 ઘૂસ પીળ મેપલ પીષ વઢપીજાન ઘેત્ર ઘણે મૂર્તિ
 ઈષ્ટક્રમ જોધને સારીન ઘેત્ર જાણીને સારી ઘેત્ર
 મારી ! ઘણી મંડોર્તાન ઈષ્ટક્રમ મનાયાને ઈષ
 મુલ્ક ઘેત્ર મૂર્તિ મરણી મધ્યે મૂર્તિ મેળનાસ્ ઈષ્ટક્રમ
 મનૂ પક્ષી સ્વામમ્મદ્ર મારે ઘેત્ર ! નામનાં
 સ્થળ છે મમ ! જોઈવીઈ સ્થળા ઘટે

મર્મરને તોનો છદ જાન મોઢા જેમલાન માર
 ઘેત્ર જાન મારપન ઘણે જોનને ન મર્તિ જેણા
 મધ્યે પક્ષી પાડિસાચાંદાં ત્રધેન ઘણ મર્તિ
 રાત્રનન નોઢપણ મેધ સમુદાયે ઘણ મંડલ
 ઘણ મારનાંદાન મોઢા મનાને વઢરા મોઢા પુધી

શાહ શાશાડાશ્વેષ્ઠવંશનાં મોનરેષ્ઠ ગોગારી પ્રધેશ
મનન પાત્રન પ્રજાપ્રયુક્ત પશ્ચાઈ મળેડ અધે
વંશન અથોમ અમને પ્રતેમ પ્રેપલ્લ જેનાને અળેષ્ઠે
જ્ઞાન જેના નોમોર શામ અધે ઇસ વધાછે વીરોડ
ઉમ્મો જ્ઞાપામ્ મામ્મને અપસમ્મ યેત અધ ! તે
અમળેન અગતોમ વંશનાઈ પાછેડ યુનઇરા
જેનામ્મો નામ્માને સુધી પતો અમ્મામ્ નોંધા
મનોર અધેત્ પન વૃધો ઊપશમ યેત ! તામ
જાન માળી પવેણ મીપુન શામ્માપન અવંશનાઈ
શાડાપન નહુ અપપા જેના મોડમ અધને ડોમ
અપમેછો શ્વેશ્ઠ ગામ્મુ ડીલેત્ ! માલ્પ મોં સ્થળતોં
વંડોતને ઊપમેશ મનમોમયુક્ત ઈલાઈ !

ધગજા સ્થળતો અધ તામનન પશ્ચાઈ નામને
મળેડ શૂરા નામંસ મેળામતેમ નામ મેમ મેમ
અધે ! તામનન મોંઈ નામ અનુમ્ પાડમે ઊમના
મોત મેળાને મેજાને નામ મેમ મેમ અધ ! છે
અમળેન તે અપમે પ્રમ નામ મનાયામ્ સોધ્ય શાલેત્
તામનન મોંઈ અપમ પનાલમ્ અધીવીમ શામ

નળો યાદમંત્ર નસ ટક્કા પૂવળ તાસન ઘૂસ્યામદેમ
 પનાપપ ઘઠાપનૂન ઘઠ્યો સમ્માન ઉરુધાન પૂવળ
 ઘણો સંમમ ઘઠ્યો યાદમંત્રો સોઈપપરા નસ પૂવળ
 ઘાન પ્રમાણે ઘાસમદેમ પનાપપઘઠ્યો ઉરુધાન
 પનાત્રમંત્ર પૂવળ ! નામ ઘસૂન ઘોડમ કો મનુષ્ય
 ઘાપટ ઘણો પનાપાન ઘઠાધઠ પાછૂન ઘંતન ઘણા
 નાઈ તો મનુષ્ય શત્રુમદેમ સોનસૂરા ઘેરો !
 ઘણો ઘધાને ઘરાજાને સાંમદેમ નોઈછી માઠપ
 ઘપનાર ઘઠેર ઘઠ પાપેરો કોઈ શમ્પ ઘેર
 ઘમ ઘોધાને નાશ શમ ! ઘગલા ઉસર ઘથે
 ઘે મસ ! નામ મળાત ઘથે !

ઘસીવાનગતાર પીમસ નાપના પનમો ઘસે કાના
 ઘમ શાઠપ ઘસોશમ ઘધયામનીશાં ઘુર્ધઠ ઘમૂર્ધુ
 ઘીમ શમ ! ઘઘનનન ઘાધીધાને ઘાગઠપસ
 ઘધાને ઘરાજાને સાંમૂન નાણાને કોપઠ રોશાને
 મઘે નીસુક્ત મેશ ! ઘઘનનન ઘૂન કાસ પાઠન
 ઘધ ઘણૂન ઘપનાને ઘણો પઠટ ઘથેર ! ઘઘનન-
 ઘમ ઘંપતો ઘમ શમ્પપાદમ ઘધવાદુપણી ઘધલાને

જનોના પાછા ધન મનુન્ બીનુશીળ બેટુન્ સંકીર્ણોત
 જનોનાને મોનેનાત્ નાહેમ । જાણ થયામીરણોરા
 જાણાધન પ્રયુક્ત અરાધક પ્રદશનોન તોત્ર ગાઢપ
 જાણ પુનુન્ પાછાન્ ગાઢપી જાણુન્ મોચ્યાને શશ
 મનોરા જાણે સમોન ધંપમ । રાધનનન જાણસનક
 મને ગાઢપ થ છે નીત્રાન શશને નોચય મનુન્
 જમાયાણને માનમ । જાણુન્ મો સ્વસુતો જાણ
 જમોપુત્ર ઈશાજે ।

જાણ મોત્ર ઈશ

છોર્ષીજી સ્થળાત જાહે રાધનનન પસાંછો સ્વસ્થ
 જાને માપ જુદ જગત્ જાણને જાણુન્ જનત્ જાણને
 જાણુન્ જાણ મનોરા જાણેસ્ જાણુન્ નીત્રીનમ જીમ્યા
 જન જાણો જાણ જાણુન્ નમો । છે સ્વસ્થ જાણે
 જાણને મમ જાણના મનુન્ નામ જાણુન્ સ્વસ્થ પથ
 જે મુર્છી જાણુન્ નામ જો છેસ સર્વ જાણને સ્વસ્થ જાણ
 જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ નાણો જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્
 જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્
 જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્
 જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્ જાણુન્

યજ્ઞાન્તી ધૈત્યઊત્તમો યામ્નવર્ણો હાથમથાસ્તુ ઊત્તમઃ
 મર્જારા પથોસ્તુ પાયમ્નવર્ણો કલ્પ્યમાણો ક્ષાપ્યમાણો યુક્ત મૌર્ય
 મુલ્ક સેવ મનાજા ઊપયુક્તઃ કલ્પ્યમાણો મૌર્ય મનાજા કલ્પ્ય
 મને રાત્ર સામ્યકુ ક્ષિપ્ત નીવનજા મનાજા : ૩ પાપો
 સુદ્રાન્તો સેવ મૌર્ય નય્યે પ્રકરાત્વા વ્યવચન મર્જાપ
 કલ્પ્યો પ્રાજ્ઞનાત્વે ધરાત્ પાત્રોદે ધૂમસૂત્રો પ્રાજ્ઞાત્
 મર્જોના મર્જાતોત્ ઊત્તમને યુદ્ધમર્જને સેવ્યોદો પનાત્
 નાંભય ધેગીન્ વનતે : ૪ પાપો વ્યવચાશીલ સંધર્ષ
 પ્રયુક્ત ઇત્તમૈવદ્યો મ્નાજાત્વે વ્યવચીત્ યમતે
 જાત્સાપાતો સામ્યકને મુણાવજ મોલ્ય જનુષ્ણો
 સુદ્રાન્તે વ્યવચાત્વે વ્યવચીત્ પ્રાપ્ત ધેતો પીરોયે મરૂત
 યાતોસમર્ષ નાન્કાત્વે ઇત્તમૈવદ્યો કલ્પ્ય સંપન્ન ધેત
 કલ્પ્યો સદાય નંદ્રસંવધી ઇત્તમૈવદ્યો કલ્પ્યતે વ્યવચીત્ :
 આ મ્લકલ્પ યે મરૂ : ૫ પત્યાંતો મ્લકલ્પ : ૬ ઉત્તમ

મેજાને ઘરે પથે કાલ મનાવે કોરે કાલ્ય! કાલ
 તન મલનાકને કાલે કપલે કમ નામક તલ પાલે
 તલમનન કાંઈમ કોપત મેજામંતન કાલ તાલ્યાને
 કપલેકે જામ કલ્યાને પજાધારાને નૂન શાકે!
 કોઈપીઠે કાલને જામને નોરા મેઠ જામરાં કો
 કલ્યાને કલ નીચ માલ્યાનો કોઈક વાંચીયાત
 કામને કાલનાશ કોઈક! તાલમનન પીલક કાલને
 કાલનાને જામને મલક પીલક કોઈકને માત મો
 પ્રતીલન મનોત! કાલના પ્રતીલ મનોત નાક
 કાળે કમન મનોત કાલેના મેઠ કલ્યાને મલેના
 કપલે કાલેન કોલ્યા પ્રમનાને મલેન કાલનાને
 કલો કોપત માલ મનોત મેઠ કાલ મનોત નાક
 મનોત નાક પલ્યા માલ મનોત કુર્મન કલ્યા મનોત
 માલ મનોત વાંચીયાત પલ્યાને શીકનાપન નહૂન
 કાલેને કાલ્યાત મલે!
 તે મેજાવન કાલેને
 કાલેને મલક કોલ મેઠ મેઠ નાક!
 કાલે મલક
 મો જામ મનન કાલેને કાલે કપલે પાલ્યાત કાલે

જાલે મલક

વાગીવાસ મીં સ્થળતો વાગીશ્વરે નામનાને લીધાછો :
 ૧ રાજનતનઃ સ્ત્રી સ્થગ્ધે તેમ મદ્યમદ્યર્થે વાગીશ્વરે
 ધમત્ત્વા સ્વામી વિજયધંસુ ખાસ, જોતુ પમાત્ત મદ્યે
 ઈન્દ્રોગા કીમ નાત્ત કમ્યા : રોક્ષાં યને દુષ્ટ તં
 વાસ્તવે કમ્યામ્ પાછેસ્ નનત્ છે સ્થળૂં પુરુષો મમ
 કોન પૂર્ણાન્ને કપલ્લ-ધેઊન મેષેત્ : રાજનતનુ નામ્ના
 જે સમીપ મમ ઘાટીપૂં આગંજી નમસ્કૃત મનુ
 સ્થગ્ધે યામે મમનાલ વાચધન મના ય દુષ્ટ શરણ
 જે ધામને રોક્ષાંત્ નનતાછો મમનામ્નાને નનણાની
 મીંજા મનરો : નામ્નાને સ્થગ્ધે ય ક્ષેણ ક્ષેટ્રુ વામ
 પછે : આગંજી સ્થગ્ધે ઈન્દ્રવગ્ધે નામ્નાને નામ
 છેહાલા વાનુકેન મર્પનછો પોષાન્ વામ પછે : રાજ
 પના મુષ્ટ મંત્રીમર્દેન મીં ઉરુધ મેરીં તેષે મમદ
 મંત્રો દિગ : આ સ્થગ્ધે સર્વ શાલાપેના
 સર્પેસ નામના નકુલમ : મુષ્ટ સ્થગ્ધે વામ
 ઈન્દ્રવગ્ધે ય વામી રુદ્રેષ્ટ નામનાને નામ
 નીમ છેશવરા ઈશ્વરનાનપેના ઈન્દ્રેન્ નામનાને
 વામીન મંત્રણા વામનાનછેરા મર્પનના વામના

નહીત પૈવઝનણ ઈન્દ્ર પોતોછેડવ પોખાત વડોત
 પૈવાના પોવાડમ વડે પાનવૈર નાચ મંચો મનોહ્ર !
 વાઙ્ગપત્તનાત્ મોહારે મ્હગ્ધ વાંધે નાચાલીનાત
 મંદેનકરીત પ્રમુતો સુદ્ધધીપ મંતુછોવાને પ્રલેખ
 વોરિંધો મંદેવોત્તરિ વનગાથ પ્રસુત ! કાર્ત્તવ્ય
 મોખાંધેપ્રધો મ્હગ્ધ મિંદ્ર ધેવ ધેવ નામનજે પ્રધીના
 મોખાંધેપ્રધુન્ન પ્રન વાલો વાલ્યમ વાલો વાપીવેન્ન
 વાલો વેવજવૈશ છે છુચ્ચાથ વસુધન વાલોમથ પ્રન
 મેત્ત છે મોહર વાલો મોહા પ્રન ! તલમનન માં
 મ્હગ્ધ પ્રન પ્રપદ મોહોનેન સ્વામીત સૌધ્ય ઘેરા
 તન મંતુછોવાત્તરી વામરે સ્વામી ધેનળમખાંન
 પ્રમુત્ત વાંધે ! ઈન્દ્ર મ્હગ્ધ વાંધે, વાંત્ત પ્રન
 મોહર ! માં મ્હગ્ધ મુલ્યમ ! નાચ મંદેન વોહર
 વાંધે વાંધે પ્રમુત્ત પ્રસુત પ્રન ! તોથ્યા માં
 મ્હગ્ધ વાંધે છૂતાસ્તરી થાઠન ! નાચાને મ્હગ્ધ
 વોહર મંદેવન મોહાંધે નામનજે વાસા છૂતા
 મોહાંધે વાંધે મુલ્યમ વધીત મોહર પ્રપદ્ય
 વાંધેવનછોત સ્વામુન્ન પ્રન મંદેવના પ્રાચાંધ વાંધે

કાવચે ભર્યેથીંધ્યા વાસા મનુષ્ય છૂટ થેતો ! મુદ્ધ
 સ્થળતા વાછે વાછેમ છૂટા વાછે પર્વતો પ્રાચીન
 પ્રાચીન જ્ઞાનો મોતમ મધ્યેજને પ્રદેશ મધ્યસ્થાનથી
 પ્રાચીન ગેર નાછો છે વાત્સલ્ય સ્વામીઓ પ્રસન્નતેજ
 પ્રવરો છે સ્વામીઓ વાત્સલ્ય નાછો પ્રવરો વાત્સલ્ય
 વાત્સલ્ય મનુષ્યોને ધૈર્યથીંધ્યા મનુષ્ય નાછુક મનુષ્ય
 જાણનાં છે મનુષ્ય વાત્સલ્ય છે મનુષ્ય છે મનુષ્ય
 સંગતો જાણે વાત્સલ્ય વાત્સલ્ય સંગ ! ૨ છે
 સ્થળતા વાછે મનુષ્ય નાછો વાત્સલ્ય પ્રવરો પર્વતો
 જાણનાં છે મનુષ્ય વાત્સલ્ય છે મનુષ્ય સંગતો જાણનાં નાછો !
 તે પર્વતો પ્રવરો સ્થળતા મધ્ય છે મનુષ્ય મનુષ્ય
 પ્રવરો સ્થળતા વાત્સલ્ય પ્રવરો નાપ્રવરો સંગતો
 જાણનાં છે મનુષ્ય વાત્સલ્ય પ્રવરો ! ૩ વાત્સલ્ય
 મનુષ્યોને સંગતો ૪ નાછો વાત્સલ્ય નાછો મનુષ્ય
 જાણનાં છે મનુષ્ય વાત્સલ્ય છે મનુષ્ય વાત્સલ્ય
 નાછો મનુષ્ય ! ૫ જાણનાં છે મનુષ્ય છે મનુષ્ય
 સ્થળતા વાછે !

જિજ્ઞાસુઓને મને મધ્યે છે મનુષ્ય વાત્સલ્ય

પણ ઇસ બાજી મુશબ્બાજ સમજી રાહ છે ! બીજા
 આવે સમયો ઇમ્મદીયસ બેઠ્યો ઇમ્મદીયસ આંતરો બેઠીન્
 શાડા પહેરો ઇનુબ્બ પાંખો ઘાણ ટેપુન્ શોષે મેદ
 બાબાને પોડે સમયામંતરુ આવે તોડાપતુન્ શાડા
 નો શાપશુ મેદ તરુનન સુરૂ મીનળપાસ આવે તોડ
 માલુન્ આવે શાડાપનોદી ઇસાને છવાને મનખે
 છોંછી પંછ પોશાન મનુન પુનઃ આવે ઘોડાપન
 શાપશુ મેદ ! તરુનન તો ઇમ્મદીય મોખી
 મેદ હુસેને તોડ મેદ ! તરુનન તપાપ
 હુસેનશા મોખે મન પન હુસેનશા મોખે તોડ મનપા
 બાજીશા પોષા આવે મેદ પેલામ ! તરુ
 મનને મેદ પોષા મનપામને બેઠુન પેનરો મલોદ મેદ પો
 મેદ મેદ રા ઇસ મીનરોશા દોડુ ઘોળાને પોષે
 બેઠીન્ પોષાશોશ શામ !

ઘરામને મેદ બેઠો મળરો ! ઇમે જોષ પોષામને
 મનુડાને પ્રસ્થાન પ્રસ્થાને ઇપચે મસ્તી સંપોષે રાંતો
 મેદ તરુ તરુનન મનપામને મળરો ઘરામ નામ
 કે તરુનન બરા મેદ પોષા મેદ પ્રસ્થાન આવે મળાંતુન

સુખાદ્યો તો જનપદા ઉઠોં શ્રીજીં જગમગ રાધનન્ધન ભેળ્યા
 કાગપાજાને ઇચ્છાને જાંજાસુ જુભીપન ડેવુન પનતે
 પાઠેઈ તેભ્યાં જ્ઞાને મહંત્ર જનપદા યાળી ઉત્તમ પાઠેમ
 મેમ જ્ઞાતિપન જ્ઞાને છૂન મેમ જોડીનુ જનપદા પ્રજામ
 ઉત્તમ સ્વભાવરા નોનપનાથી ઇહુ નાજપાન જા
 મહંત્ર માત્ર જોડીનુ ખાણછેતે શામ । ચાસારોં મોં
 મ્થળતોં છુદ મનુષ્યાને સહોટા નાકોં ને હિંચાથી ।

[illegible]

१६ श्रीपंचमीभगवताऽष्टमोऽध्यायः श्रीकृष्णस्य वचनम् ॥

નાછતા યાસે તો યાગે યાગે સુઝાનોના મનુ
 યાગતા યાસે પતંગી ડિપરોને સસોરા છમ સ્થાને
 યાગે ડાહ્યાને પ્રદીપ્ત ન થાશે સહનનનનો નય
 દાન મોં ઘૂસને ગાંધસ્ કાગોં છે સ્થળુન નાદમ કાં
 રોંમ ઘૂન યાગીન કુમા ચેડીન ધાજેવન યાગે યાગે
 પ્રમુત્ત નાછેમ ! યાગીપન નયમન યાગાંતોનો
 ગેમ યાગે યાગ્યાને લેન ડિપરોનો પોષાસ પાવુન
 સંધ્યામળોં : યાગ : યાગાંતન યાગે સહીત યાગાં
 પન કોર પનોર યાગે કાગે નાછેમ યાગે સ્થામોં
 રોંમોર યાગસ્થાનિ સ્થામોં પ્રમોં યાગુન યાગ
 પ્રમોં : યાગાંતન ડિપરોને સ્થળુ કાં રાં યાગ
 કાગા સાંમારો માઠ નમન પ્રનોર નાછેમ યાગાં
 કાંધોં પીડ્યોરાને કાગોં પ્રનોરો માપરા યાગેમ
 રોંને સ્થળુ યાગે કાગાંતો તો મદશ માઠ
 કાગે યાગે સહીત પ્રમે કાગાંતપણી પામુન ધંધુલ
 પ્રમે યાગ માગાંતોનો ગેમ યાગે યાગાંતુન કાગે મનુ
 યાગે ગાંધ પ્રમોં કાગાંતો પ્રમે પ્રમોં નાગાં
 યાગાંતુન પ્રમોં પામરા યાગે કાગે યાગાંતો

જના જાનં ધર્મો કય દેહ વહે મેજના પ્રભને જ
 નીંબન વહે યામનોતાં માસ મુદય જાગતુ વહે :
 ઊંચતો સ્થળતા વહે તૂટાં નય વહા કોઈસ્થાન
 નયપ્રભન : ૧૬ પ્ર.ને સ્વરૂપ વાને વર્ણન નય
 સ્થળતા વાદેમ્ ગર્વે મ સ્થામી પ્રદેશ ને વાયને મીચુન
 વામણી સ્વરૂપ વાને વર્ણી દેશ રોચ્યાને છુદ કોને
 તે સ્વપ્રભવીથી વાદેશ વાદેશને દેશીની ખામીની
 વેશે : ૧૭ વર્ણી નયનસ્થાન વા દેશ વનસ્થાન વા
 વેશે વાદેશીનય વા વાસો વાદેશ વા વાસો સ્થામી
 વાદેશીનય વા પ્રદેશ વાસો વાદેશ વાસો ઊંચત વર્ણ
 માસ વેશે : ૧૮ વર્ણી વાદેશને વાદેશનાવનુચી
 સ્થામીન ઊંચત વાદેશ વાદેશનાવનુચી વાદેશના
 ને વાયને તે મોજોરા વેજીનુચી મોજોરા વેશે :
 તે ઊંચતો છુદતો વાદેશનાવનુચી વાદેશનાવનુચી
 છુદ વર્ણી વાદેશને વાસો વાદેશને વા વેશે વેશે વા
 વોર વેશે વેશે વાદેશ વાદેશ વા વાદેશ વા વાદેશ
 વર્ણી વેશે વાદેશ વાદેશ વા વાદેશ વા વાદેશ

મન્ય જાન મ્હજેન્ તો બંધ માને બંધ તેં જાન મન્ય
 રાખાવન અનુમતે । મનેન્ છેવ પ્રતીક્ષા થયે સ્મર
 જનને મનુષ્ય મને નો જાહે તો ન જોઈ કોમ થયે જે
 કાચ તે સ્વર્ગે જે ગઈલ મહામન મનશે જે પાચલે
 રાત્રિ છોવત સ્વર્ગે જ પ્રત મનશે । યાજી મોત મહા
 મહાત્મા મર્ષામ વિધિન મનશે આપમાજી સ્વ
 મોમ્ વિધિન મનૂં છેતેન્ સર્ગામ્ અરો । યાજી
 જે મોયા સં નેતરન મોટે સર્ગામ્ જાહાન મનૂં
 અપરે જનોનામ્ જાહા મનશે મતામંત્રિ પાચી મનૂં
 તેન સો સર્ગામોસ્ છેડીન્ ઉવમેલ્લસ્ અરો । છે
 અવધ અમડીન્ નવજનને મ્હજ્ઞ મોં દીન-ગ્યાની
 અશો મોચકાષોજો સર્ગામં પસુમ પહો છે યંતામન
 જામ્ મનૂં સો હરુષતઈતા સાવાનેત્ ડોઈવર
 છેડીન્ અર્નછાને જાનન । આશર્ગો મોં મ્હજતોં
 સાદાત્થં અપનાધ મેમાવન છીંકાછે ।

રાધાનન જાનગ્યાને પાવન રાગમાજી મન
 સમાન મનૂં પીઝા મેઇ । ટીમછે માટે માંચે યેત
 અહ છે અપુર અમૂં ને પ્રતીમ તો અનુસંધન મન ।

નકલપણને ઘણું સ્વછાં અથે મધનાત ઘણ્યાને
 હેજાંત-તે કહીને હામધ્યાનુરૂપ નાકન થૈ બહુજાન
 મેઝ અછે પતેલી અથે નાચ મૂર્ચ્ચના દન સુખાપ
 આમનણે જંજનછે આપે તાણાં કમળાં મનૂં ન છે
 પડોતાન સમ્મત અથે કનકાત્તનુદ કુલ્ય છે મૂર્ચ્ચ
 રૂપણ ધેય । નાનાને સ્વછાં મેણાં બહુજાને
 પ્રય પ્રયેક્ષમ ઊપસ્થિત બહુમંદન મન । નક
 પ્રમ સ્વછાં અથે અથે મધનાત મેં ન આંતર સંગિન
 આમનણે પડોછાના પામનછાના પડે જનીધાના
 દેહકાંતે પીમનને તોડાંતે પીમનને પંડેરા નાકસ
 તમેં મનરોત્ આમનણે મીંદાઆંત પનામર્મ મનેદ
 પળી પામનને છીંદાતને નાકયાને મેહાને મોહીને
 દેહકાંતે પીમનને મોંદાંતે પીમનને પંડેરા મન
 પીછીરા દેરા । નામ દળે મેં નાક્યાનો
 નાકેદર અમ મામર્મ હુમને કમ્પાત્તે દેરા । નક
 પ્રમ સ્વછાં અથે અથે મધનાત મેં પડ સમ
 રૂપ અથે પામને મંદરં નાચેર્મ મુખ્યાને પાટક વા
 સારો ઘણ્યાને છે બહુજાન મમ અથે । આમનણે

હવે નાચકીનાક ઈછી કરશે તો મોખનાને પ્રતીપ્ત :
 આમનના મંત્રાણ સા ક્રમ મોખનાને નાક ઘેરે વાજ
 જેમ પરીમાન મોખાવાપન નાક ઘેરે થાસણી
 તાજ વણે છૂસને મંત્રને સુછેરા પનામર્મ પ્રતીપ્ત :
 વધુ વધે મંત્રનાક પનામર્મ મંત્ર મોખાવાપન જે કોમ
 પ્રેતા તો મોખના પ્રનાયામ્ રમમ અસ નાછો નેત્રો
 છાંન ઈન મત : નામ્માને પીપેલના મનુષ્ય મ્લછ
 આં જાગમ અસુસ પાપમ વધે : મંત્ર મ્લછતા વધે
 રાત યુધ્ધાંત નયછી પાપજેત્ વાઙપરાધાંત ધ્યાનોને
 પ્રવેશ મનુષ્ય નમસ્કાન મનુષ્ય મ્લછ વધે મંત્રનાક
 મંત્રાધારાધારાંત ઈમ મંત્રીન ધ્યાનાવન વધે : ના
 આને નમસ્કામ પાછે : નમસ્કાને મ્લછ અવસ્થા
 અંત્રીન નાચ મગ વળન પાછે રહી : ધ્યાન
 પાલ નામ્ પાવસ સ્થાનો મંત્રીન મંત્ર : ન આને
 મ્લછ મુધી ઈત્થોત : નમસ્કામ મ્લછતા વધે
 વધે મંત્રનાક પછે મુધી પ્રતીપ્ત રમ્મ આમનને
 તો રમ અસ વળી તો રમ મંત્ર જે પછેજેન ના
 આસ પીપેલ ન મનુષ્ય મુધ્યાના ઈત્થમ પ્રનાયામ

[illegible]

સહોમ પીપ્પીત્ત સૈયૌપકંદન મનરોગ વાળી મધમતઃ
 ૧ ઊત્તાપ શીશ્ય વાપરે ક્ષયીત્ પીપ્પા કંમ્પે વાલેતા
 શીશ્ય દોસ્તાશર્થ વાળી ક્ષય વર્ષાત્ પેષ મનરોગ
 વાળી પીપ્પે મૂળ મધપલ્લ રોગ વર્ષાત્ નાચ
 ગ્લાન્નવળે પલ્લવવાલે સર્થેતા મુચ્છ મનરોગ છે નીચ
 શેવ નાઈ કંમ્પે મુચ્છાલ ઇસ્થાને રથેતા ને મુચ્છ
 રોગવળાત્ ઊપસ્થીતા મનરા ૧ વાળી સમય ન
 પીપ્પુ પલ્લવન વપનનાત્ કો વર્ષેતા રોગ મુચ્છ કંમ્પે
 જસ કીચ્છાઈ ને પંચેતે ઊપ્પે વામમાળે પલ્લા
 વાલે હાંગરો મધ્ય વાળી ક્ષયવલે જાનનાલે કમ્પ
 સંધેત્ વાપુ મધનાઈ સોસેઠ ને રોલ્લ વાળી
 સમયાનુવળે પલ્લ સર્થેતે વાળી કિંઠેઠ ઊપ્પાલ
 વાળી મોટે પીપ્પાને શીવ ઇન્દ્રન પીપ્પાને સ્થાનન
 હમ મેતો નથી પ્રવચને કરી વાપરે મપ્પાત્
 ઊપ્પરો વાસ વાપરે પૂરાર્થે ઊપ્પરો ૧ વાળી
 વાત્ માલે પૂરાર્થે વાપ્પામન છેઊન મોખપેતો
 કેવ વેપારેતો મડ સસજ્જ ન હેવ વાત્ વળે મડા
 મોઠ કમુચ્છેન છન વાળી શંકાન મુચ્છાલે રથેતા

એમ જનકી સપત્તી સ્થાપનન સંસ્કારો અમને વીધ
 સ્થાપન મૌલુક્ક મેળવ્યા પ્રસન્નને સંધ્યે મેઘ કરો ।
 ઘંડોતારો તે મ્હણ થયે એ મૌલુક્ક અપરે પદામ
 સોનૂં છૂસન્યાને પદાપન અમત્ત દેરો તો મૂલે
 મોડવળે મેહ્યાને વસા પાનમાને પ્રદેશ છરા દેરો ।
 પાન્યાને મ્હણ તે મસ । મંત્રો મ્હણતા થયે ।

નાળાટ મેળવે છમ મેહ્ય નાછા વસે તો અપરે
 ઈશ્વાને મંગેળાણી શ્રમણ મનોટ નેલાને પાનાટ
 પદમ રાજપન્તન શાંતૂં ડિટૂં સનમ નાચો પ્રતા
 મ્હણો અપમાત્ મેલાને વસા છાંપૂં નાછેમ તપન
 જાન નેલાને પાનાને દેવાને છે કાળૂં શાંતૂં મમ
 તૂં વેલિન છૂં ગામ્ ત્યાસ્યાનાકૂં મેહ્ય પચ્ચાડ ।
 છાંપિયન છાંમેહ્યાને પનાટ અડિન અપરે રત્ન નામ
 મેહ્યવળે પાકૂં નોંટાડ મોં ડિલમપળે શામે થયે
 રાન મોં અપછા ડિલ્લરામ જન શાદિન ન મનોં ય
 પોન્કાન મનૂં મેહ્યવળે અમનળા મનૂં શામે મ્હણ
 મંગપતો પનવેપરામદેશ સ્થાપનના સર્વેવદો
 મનગાન પન નાજાવન મોં અપાં વેન્ક શામે થયે

મામતળે યન વાસુન્ નાજાગ્ મારે પાછેને પ્રમ
 મરોપ । જોઈયાંઈ આસ્ ઊમમપણે પાછુન્ સાદાંગ
 નમસ્તાન મનૂન્ મ્હજ્ઞે આમે મધનાન અપણ જશી
 પાછા મનતાઃ વાપ્રમને સમસ્ત પવપસો પટ્ટીપન
 આન પ્રસુતા શાઃ । રાઘવનાન આને અપટે કરીને
 પનોપૃત ઘેઊન્ મઘરા સાધેન મેષ । રાઘવનાન
 આને પાત્ર ઊંઘણો ઊમ્મટ પનોનવાસ્ પાપુન્ સર્વોત્
 જોઈયાંઈ પાછુન્ ઇષ્વરોત ઘેઊન્ આપ્તે કરીસ્
 અપમાન મનૂન્ છૂત મેષ । રાઘુપન જોઈયાંઈ પીમના
 પાછુન્ જોઈયો મઘરાને જોઈયાને છે મરીણા મેઝ
 ઊમ્મો પીમર્શ ઘેઊં નમ્મ બોરીણ મર્મપેમા અમ્મો
 વાપ્રમર્શ મર્મર્મ ■ પનાપૂતા શામે પછે આ
 પ્રનળે ન્માપ્રમને ઘ પીનાશ ઘેય તે મરોપ । ઘ
 પાત્ર પ્રસુતામ પર્ણમાન પાછુન્ જોઈ ન અણુન્
 આસ્ નાજ પ્રમૂન્ માનરોત્ રાન ઘ ન્માપ્રમને પનો
 નોત ઘેય રામન્ પ્રના આચાને અમ મરોપ આપ્તે
 સંધ્યામર્મ નપલ્લ ઇપ્રધાન અરોશય શઙ્ગ મનાઃ
 કાનંતાન રોન શઙ્ગ અચલેન્ કરીસ્પાપ નીમી

નન તોછી શઘ્ન મનોદ્દ ! રાઘવનન રાઘવ
 મેશ્વપન તે મ્હાશ મ્હામનને મ્હાન્ના થી સ્થાપ યથે
 તો સ્થપન યપનોમયે મ્હામી મન ઉત્તર નાથ મેમ
 મય તો મય મોન્ના થીત નાઈ રાઘવનન શઘ્નને
 મ્હાનૂન યથાને કાલેક્યંત્ પોનાશ મેમ ! મ્હાઘ
 ય્થાઈ તે મ્હઘ્ન યથે છોઘ ય્થાઈ મ્હાઈ ય્થાઈ ય્થા
 ય્થામય યપદે પીપ્પ મ્હુમ્મ મ્હાન્ટોટ ય્થાઈ પોન્ને
 મ્હા પ્થાઘે સ્થાઘ્ન ય્થા મ્હાન્ટોટ ય્થામનને ય્થામન
 ય્થા મ્હાપાનાસ્ ય્થા મ્હાન્ટોટ ય્થામન મો મ્હામન
 મો મ્હુમ્મ સ્થામન સ્થામન મોન્ના ઈન્દ્રાઈ !

નામ્માને મ્હઘ્ન ય્થામને ય્થામનામી પથ ઈ પ્થામી
 ય્થાનૂન ય્થા ય્થા ય્થાને સંઘમને પીન્ના મેમ ઈન્દ્રાઈ !
 નામ્માને મ્હઘ્ન ય્થા ય્થા મ્હામનામ ક્ષમ્મ પાઠવીમ
 મેમ ય્થા મ્હાઈ મોન્ના મ્હામ ય્થા ય્થામનામ ઈન્દ્રાઈ
 ય્થાપૂન પાઠવ મ્હામનને ય્થામને ય્થામને નીન્દ્રાઈ
 ય્થાના મોન્ના નામને નામને નામનામ મ્હામ મેમ
 ય્થા ય્થામનને પીન્દ્રાઈ મોન્ના ય્થાનૂન ય્થામનામ
 ય્થાનામ પાઠવી ! રાઘવનન સ્થા મ્હાનૂન ઈન્દ્રાઈ

ઘણો અપઘ્નોત્ત્વ પદ્મપદ્મ : હૈમ અન્નાલ્લસાપનતો
 ડોઈ મનુન્ ડોછોટ્ત્વ અન્નાલ્લસાપન ઘસુન્ સ્થળતા ઘે
 ઘે ડોનળ્લસાપન હૈમ મધનાલ્લસાપન ડોમલ્લસાપન
 ઘણોને ઘણા મેછ ઘે નન પ્રાણાને પ્રોપ સંપન્નોને
 પ્રમાણન ઘે તન પ્રેમન ઘે ડોઈ પ્રોપ ઘે નન પ્રમાણન
 પ્રન નાઈ તન નાધવાસાઈ ડોમનો અગા મોઈ
 નાથ નાથ મનુન્ ડોછોટ્ત્વ અન્નાલ્લસાપન ઘે ડોછોટ્ત્વ નાઈ
 ઘે ઘાન્ ગળ્લોત્ત્વ ઘરા ડોછોટ્ત્વ મધડુન્ ઘે : પ્રેમ
 ઘણો ડોછોટ્ત્વ સ્થળતા ઘે ઘે મધનાલ્લસાપન ઘણા પ્રના
 ઘુટ્ત્વ હૈમલ્લસાપન મનો : સપ્તલ્લસાપન ઘણો
 અપઘ્નોત્ત્વ સ્થળતા પ્રનોત્ત્વ સ્થળતા ઘે ઘણા પ્રના
 સપ્તલ્લસાપન નાઈ તે સપ્તલ્લસાપન નથે ઘે પ્રેમ
 તાને ઘે સ્થળતા નાઈત્ત્વ તે મધનાલ્લસાપન નથેત્ત્વ
 અધનાલ્લસાપન સપ્ત નાઈ તે પ્રેમ નથે અધનાલ્લસાપન
 ઘણા ઘે તે સપ્તલ્લસાપન નથે અધનાલ્લસાપન ઘણા પ્રના
 મેન્ન ઘણો અપઘ્નોત્ત્વ પ્રેમ અધનાલ્લસાપન નાથ ઘણા
 ઘે ઘણોત્ત્વ ત્ત્વ ડોછોટ્ત્વ અપઘ્નોત્ત્વ ઘણા અધ
 પ્રમાણ સ્થળતા નાઈ ઘણો પ્રેમલ્લસાપન ઘણો ઘણાને

મોહોપન વાપર્યાલુ, વાંધમ મનનુ, વળી છૂસ્યાસુ
 ઊંમમ મનનુ, મારીં છૂટા સર્પેલાવ વાપધિભાવે
 મળજો ! જ્ઞાનંતાન નાથ વળી સ્વપલ્લ વપરે
 સ્વભાવસુ માસુ શાહિરા, ટીમણી બિટનુ વાઙમ મગ
 ન કુતમનદેત, મળપૂનુ મરોષ મનનુ સ્વર્ણાક્રમના
 યો, યો યેનુ, પાઠપીઠ મમ । ટીમનેયે પોંધાવમણ
 નાગ્યાસુ નમસ્તાન મેમ । નાગ્યાને મળટ ટીમ
 મતંમાન મય તો દેશ મસ । ટીમ મળટા થયે
 વાંધે મધનામ સંતેષાને ય સમન્ધાન । વળાં
 મુધ્યાવા ઊંચામ મના તોલ મર્પૂનબીમ છેવ
 સ્વર્ગાવા અમરેશ નાગ્યાં છૂસના સ્વર્ગપતી મોજ્યા
 મધને વર્ણુમ મનાયાસુ સમર્થ યેયં । રાધ
 નના વપ્થ શોષાં ઘનપૂનુ પનામશ મનાયાને
 શાંતીં ઘસમ વળાંતોં મળટ સંપ્રતો મરોષ મુધ્યાંત
 કશ મરોષ મે ઊંમરેશ મના મનનુ મુધ્ય વપમ
 મરોષ । ૫૦ તે પંડોરાંઓં મળટ પાંચે સંજીવ
 નામે કસે નાશ યેતેશ રાસેન વાસંજીવ શાખણ
 નાસ યેતેશ વાંધે રૂપ્પીતા દેશ નાશ યેતેશ ।

ઘણો નીકળ્યો વાલસો વાજ છેતોતો! છૂનઈઈ
 નાંબના મૂધે મળતાં ઘણે ઘણે મધનાજ વસ
 મોલ નોમો સમ મુધ પીછોતો નહ્યે! આમનળે
 મોજ મંત્રો ઝડપે ઘણે કેળ્યાં ઘનુગત છેતોતો
 ઘણો પીપલાને છે પીપનોતો છેતોતો રેળ્યાં મુધે
 મતોમ ઘણી કૂમી મોજ સોમ છે તોમ મુધનાં પલ
 છે કેળ્યાં મંત્રોતો છેતોતો રેળ્યાં પીપછ મતોમ! ના
 આને મળે ઘણે મંત્રો મારા રૈત પલ ઘણી બાધે
 નો ઊપયોગીતા આળ ઘણી મોતોશીસ્ વાળ પલ
 રમ નોઈય મનૂં છેતો! મંત્રો મળતાં ઘણે તપાયે
 ઘમસાત યાના ઊપયુક્ત નહ્યે આમનળે નેમૂં મા
 કસં જાનુવ પલ ન પીવાનૂં રછસા સૈઆમઈ પ્રવેશ
 મનરોતો તે મંત્રય જલ દીનાઝમન પાપરોતો નામસા
 મે મળે ઘણે મંત્રો મારા ઊસ્તાઝ ખંડ સર્વેયા
 મનૂં નહ્યે કય ઈશ્વોળાન આપ્તો આમનળે પના
 આવી અગા છેતો તે સમિ! મૂધ મળતાં ઘણે
 તે સમિતો પનજુ કાલ ઘનુદાનન પલછ દોતો!
 છે પંડોતોઈ મળે ઘણે જાણના નામના તાલ

જાન ન મેલ્યાને મંત્રણેને ક્યય પ્રયોજન સ્માન્યજી
 એવધ સ્માન્યને નેમાન્નો શમરા કોલેછો ઘેરા નાછો !
 નાચ વળો છેજ ઘરાજીમળીય નચ્ચે બસ વચ્ચેજ
 વાછે તે પીનરો મનરો વચ્ચે વાછે મનપરો ન્યા
 સ્થાનો નચો મીનો ક્યનન ગટાને કાય વાછે ન્યા
 સ્થાનો વ્યુજીસરા સેનાને સઘોરા સેનાપતી બને
 ન્યાંજી પીન કુરુવાને સઘોરા સેનાધ્યક્ષ પુટે બને
 મધે ધાયમ પ્રભુ પંડાન વળાઈન્ ઊનમ જે ઘલ
 છે બપેરા છોઈ પાશ્વર્થી' બોટો ધોડાને પાશ્વર્થી' નચ
 વાપ્પે નચાને પાશ્વર્થી' ઇસ્તી વાપ્પે ઇસ્તીને પાશ્વર્થી
 વાપ્પે બપેરા માપે સેનાપતી જે વ્યમાન સેનાસ્
 વાપ્પાસ મનોર્ છલુ બપે મંજીને વળો ઊનમ
 મોધીયાન સઘોરા નાચ સૈન્ય જેઊન્ કલસુક્ત પરેરા
 પીતોઈ ઊંચ નીંચ છેજ ઇસ્તીને સમસૂરો છેજ ધોડા
 જે પાણ્યાંજી નાત્રને સર્પનન વાધ્યાને વ્યર્જી ! પરેરા
 મલ્લો ઇસ્તીન વાન્ક સમયો ધોડાને સર્પનન પ્રધારો
 ક્યન ગમન પ્રમસ પ્રપેરાંપન વળો છુગંજ પ્રવેંટ
 નામ્તાન નદાળ મરંપ ! . મોધીમલેમ નાચ

મંત્રીશ હાથપરથી ચોરી થીજાને બીજેઃ । જુને
 ઘણો શત્રુ ઘણી ઊપદ્રવપ્રધાના પેત્રીસ્ નાશ મંત્રીઃ
 ઘણો ઘેઠગ્રોહ વનછેશ પ્રવેશીત્ પશસ્ત્ર મિત્રેસ્ કટિ
 મંત્રીઃ ન્માસ્થાનો નાશ વાસ્તો જાન સ્થાનો ક્ષેત્ર
 મંત્રીઃ મંત્રી ક્ષત્રિયાનુધનૂન્ નાશસ્ ઘેરા નાછોં જી
 ક્ષેત્ર અપદ્ધે નામનાંસ્ છેઈઃ । મંત્રી ઘાતાન ઘેઠીન્
 ક્ષેત્ર મનુષ્ય સુધ્ધે નાછોં મંત્રીઃ ન્માસ્ત્રજી ઘડે નાશ
 મનુષ્યાના આમન મનુષ્ય નજો વનજી ક્ષનાના ચામન
 મંત્રી ક્ષત્રિયન બીજીનમ્ મેલવણ ક્ષત્રવજા ઘેરા
 ક્ષેત્ર વનસ્પત્ર છેત્ર ઘેઠીન્ સુધ્ધે મનત્રીઃ ઘણો જન
 સ્પર્ણછી મનત્રીઃ । ઘણછીન્ તે મંત્રી ઊભમ
 ક્ષેત્ર તે પદ્મને મલે મંત્રીઃ ઘડે નાશ ક્ષોનામ ક્ષેત્ર
 ને કુટે વ્યાધીસ્ બીયોગ મંત્રીઃ પેત્રીસ્ જેના જાદુન્
 નાછીઃ ઘણી યાને છેશાસ્ત્રી વ્યામોઘ છેઈઃ ।
 સમખૂમ્બેન્ નમ ઘણો વેગાને સુધ્ધે મંત્રીઃ વાજી
 માય છેત્રીઃ જીવિવન ઘણો યત્નોવન સુધ્ધે મંત્રીઃ
 વૃક્ષ પ્રામોર્જ છેત્રીઃ ક્ષત્રિયાને સુધ્ધે મંત્રીઃ

પોવિવના મંગ સ્માશનનો નાંગછ પોથી સેનાછે
 ઘનો મનુપ્રસંગો મનુ ને સ્માશનણ અદમ સેનાના
 પોછી ઈન્દ્ર મનુના પંગ મનગો ! અમસમરા
 મુખ્યસ્થાનો અનગિમન તાતપ વેરવાછી ન છેજ
 ૧ અલક્ષ્ય મનણ મરીમન ન મનણ છે અલ મુખ્યોત
 પોછાલાન ચીઠ મેય ! અમક નાથે છુસાધ
 શત્રુને સેનાસ છુસે છેરા યોધાસિસાધ પોપસાને
 છુન છેજ મનન આગ સેનાસ અરોસસ પાણી મનોર
 યાયાંછાકેન શત્રુને મનમનમ મન અલ નાથો
 માનગો જ્ઞાન શત્રુને યાયાંછાસ ચલ મનુન ઈન્દ્ર
 પોર ! મુપનસ્થાને સુછેત મોલ પ્રથમ મનોને
 સછેત સછો મનુન સ્થાનનોન અપોધો જ્ઞાને અલ
 મનગાત કોઈ મનપોર ! ઈન્દ્ર મોનાસ મુખ્યોત
 પંગ છેજછો નાથ મનોર મોલ મોઈના અછળો
 સ્વપ યાળી જ્ઞાને પ્રથમ અલગાને ઈન્દ્રમોનોતો
 મનમનોર ! નાથ મનઈશાકમણ મનુન યોમ
 છેજ નદણ મનોર મોલ જ્ઞાન યાળી સમ્માનધ્યાના
 મનદણ મનોર સ્માશનનો તે નદણન કવચ એતો !

નાજાને મરણ થા જાન ગોહોને કેવ પ્રયોગન
 વપકુ વુધો વનાપાવો યનો છેવ ગોરો વાસ સો
 ધન મનજી ગાછો ધનસ્થાણ લાભાસ વાપરીત.
 મંત્રી ઘસૂન મરણ વાછે છે વાપવ પોતેવ મનજી
 મરણોત્તર પતંકી હમ માણી ડિલ્હીઉલ્હ ઘસૂના માણી
 જાલનીયંત્રીત્રી આમનજે ડિલેડ વાણી વાંધનાવ
 સામાનાકીમનજી ડિલેડ વાણીત્રી વસે હમે વાંધીમનજીત્રી
 ડિલેડ વાણી વાંધન હોઈ નાછત્રી વાંધીત્રી તસેવ
 હમધની ડિલ્હીઉલ્હ વાણી જાલનીયંત્રીત્રી હોઈ
 નાછત્રી વાંધીત્રી. તરવનન નામાને ડિલ્હી ઉપલ
 મહંમદ હાથેત્રી ડિલ્હીત્રી મર્યાદ મેડ.
 તરવનન
 વાઠપીડેમ વસસ હોનજીમખાલપલ મેડીત્રી હોઈ
 વાંધે મર્યાદાત્રી વોતપૂર્ણ વાંધ પ્રાય વાંધ સંપ્રત્રી
 મર્યાદ વર્ષગાંત્રી મપલ વસ મનોત્રી વાંધે સર્વજી
 મુર્શીનુસંધન મર્યાદ આમનજી હો મુર્શી મર્યાદ
 વાંધીત્રી ડિલેડ વાંધીત્રી સર્વોત્રી વાંધી પોત્રી
 મર્યાદ વાંધીત્રી વાંધી હોઈત્રી તાસેમહંમદ વાંધીત્રી
 તાસે વાંધીત્રી વાંધી નામાને ડિલેડ મર્યાદ વાંધીત્રી

મહોત્તર પૂર્વેના પાઠપીઠ થયે । નવકલ્પન સ્થળતા
 થયે થયે મધ્યનાન પ્રપન્નાય છે સંતપ્ત ઘેરો । નાશ
 ન સ્વરૂપ છે પ્રજાપે મરણેનર વસ થયે મહા પ્રજાપ
 થાને ડીપ્તને પનાગ્રપ્રપન ડીપ્તમ યેમ । યાળો
 ડીપ્તને રામાને પ્રાન્ના સુન્દરીસ્ત્રાપ રો પ્રતેરા
 થીપ્ત પાસ્થાનો થયે । મનો સ્થળતા થયે રામાથી
 થાનકીપ્તનો સંપ્ર પ્રનાપી । નાન્નાને સ્વરૂપ પ્રમ
 થીમ પ્રજાપીછે પ્રજાપીછે ડીપ્તનમ મેરે થીપ્ત
 પનાગ્રપી છોરાપ્તનો થીપ્ત ઘેરો થીપ્તો પ્રજાપ્તનો
 પનાપ ઘેરો જાનોનપ્રપ નેમ થીપ્તો ઘેરો થાન્નો
 થીપ્તો છોરા ઘેરો । યાળો શુદ્ધ નાન્નાના પીત
 પન નાપ્તના પ્રમવ ઘેરો થાને થાન્ન પ્રમવ
 થાપે થીપ્ત થાને થીપ્તો થીપ્તો । નવકલ્પન સ્થળતા
 થયે છે પ્રજા । નાશ સ્થળતા થયે ।

મો પૂર્વે શુદ્ધ નાન્નાને જોડા સપાપનાત
 પ્રમવમેઠ નાપ્તને નાપ્તપ્રજાને થીપ્ત પ્રમવપ્રમવને
 પ્રજોરા થાપીપ્રપ થાપીપ્રપી પ્રજાને ઘેરો । થાન્નાને
 પ્રમવપ્રજાપ્રપ થીપ્તપ્રપ નાપ્તના પ્રમવે પ્રજાપ્રપ

ઈંદ્રીય નાજીયાનો અંતિય ધ્યાનોત્તરો યોગ્ય મોં પેરા
 નાપો નાજીયુજ નાજીયુજ મનીષ : તરુનજન કા
 મતેમછી નાજીયુજ મદ્યમ ધ્યેન સ્થળા પછે ઘણે
 મદ્યનાર જન માં સુધાપન મદ્યનારનાં મયોજન
 હશે તમ મમ મનુનો છે : મદ્યમ સ્થળા પછે
 હીમો મનુનો જાય : પીનપન સ્થળા પછે
 હીમો પીન તે સ્થળા છે : આમાને સ્થળા તૂટી
 સમગ્રી મને : પીનપન સ્થળા પછે હીમ પાત્ર
 નેસનાં છે : નાજીયે સ્થળા છે શામળ્ય
 મોંછી : તે અમલ્ય પીનપન નાજીય : તરુનજન
 મનીષનોછી સ્થળા ઘણે મદ્યનાર નોં હોપસાચી
 મનુનો હોજીય જાન સ્થળા જાણા એ મનુષ્ય મહા
 હીમયુક્ત હીમો મનુનો પેરો અનુપયુક્ત છે :
 જાનજાન મનીષે મોંછીને ધમ્મયુજ પીનપનામ્ પીડે
 ઈંદ્રીય જાન તે સ્થળા છે : જાન વેમ જાણે
 જાન પીનયોગ નાજીયે નોનાજીય નોંપણ મેમ :
 પીનપનાર જાન જાણે હીમ જાણે આજાણા
 જોજી હીમજાન ઘણે હીમો જાન હીમજાન મહા

પુનાઈઈશ મય મેઢ । છે ઘપ્પ જોશ મર્મ મનુજ
 નાજઘાનો નાજો ઘોપસઃ ઘેઢ ઘટાઈ જેઢીજ નીજમ
 ઘસે । જેઘા નાજા કમળન વાલા મનો રોઘ્યા કવરે
 ઘનો ઘરા ઘસે ટાઇનનન ઘમે ઘોપસો ઘાકપલાને
 નજીઈશોમ નાજો નાજ્માને મરુણાને સચોરા નડા
 ના જાહ અમમમ । શુદ્ધમ ઘોશ્મ મેજ મેજ યાધાક
 પન ઘટે । ઘાલે મ્લુલ્લ ઘામે મમનાજ મો પીનપન
 ઘેમ) નાજ્માને મ્લુલ્લ નડાના ઘનુસંમન મન ।
 પીનપનાને મ્લુલ્લ ઘામે મમનાજ કહી ઘાલા મના
 છે ઘોશ્મ નાજ્મા । નાજ્માને નોરાજ કે છે ઘેપુમ્મ
 નજી ઘાન ઘેપુનાજ ઘમમ ઘ નાજકલ પાઠપીમ
 મેજ કાલવળે મારી મમમ મનુજ ઘમ છે છે નીન
 પાન મનુ કાલરાન નાજાઈ ટાનપન ઘેઢીન ઘાલે
 ઘનુસનજ કામાને નમનાને ઘાલેન મેજ । અઢીન
 પીનપનમલ્લે કાન નડાનાનો નૂપ ઘોપનસંપદા
 મર્મનનજમ્મોટા મેજી ઘામ ઘાટેછ મેજ અળી
 ઘમછ મેજ ટા મેજ ઘેમ મમમ નડોસ । ઘા
 ઘાલેન મ્લુલ્લ મો ઘાશુપનનો નાજકા ઘાલેરા

સર્વેષાં ધર્મોને સ્થાપકોના જ્ઞાન હાથે પીઠામાં પ્રેશ
 થેતાં સંપ્રતાં વામન અર્ધિન્ । પૌનપન મ્થાપતાં
 વાદે બેઠે અપાય થેતાં તેમે ઊપચારો વાદે તંન
 કીર્તના પ્રાપ્તને વેચે ધનઃ તૂંતુ નાછક ધેસ । પ્રકૃતે
 મ્થાપક નન વામીસે પ્રસ્થાપને ચુક્ત વાપકે હૃમ શક્તો
 ધેનાસુ તૂં અગપરાં સર્વેશ્વરનામ વાકે હેરુ તંન પ્રી
 ધનઃ ધેમે વક્તરા વાપસ વસ પ્રતીન્ છે મ્થાપુન
 વાપુર્ધ્વા શાહઃ । તાદર્શનન પૌનપનાને વાપકે
 ધનો અર્ધિન્ મોકરેક વાપકે ધાયકેસ અગવીર વાપો
 હૃમના અગવીર તે હેાવે વળ મોવ ઊપચાર વસ
 હેતુ । પૌનપનાને પ્રકૃતોનો તે વાપુર્ધ્વા શાહ સર્વે
 તાહ । તેવાયકેસ વાપરેતે ધેડિન્ શક્તોધૈન મ્થાપતાં
 વાદે ધન પ્રી અધ્યાન નામ્ય નંદાપાને સારો ને પ્રાપ્તો
 વાપો ઊપચારોના તે પ્રધાધ તંન વાપો ઊપોનાન
 પ્રાપ્તના પ્રય વાસે કાર્યોતુ જનોનાના પૌનોધૈમ પ્રધાધ
 પ્રાપ્તનનો પંડોગ વાકો ધન વાપો પ્રાપ્ત ધૂમ
 વાવે સારો વામ પ્રતીદ્ કંપ્રી મનોન નામ વાપધ્યન
 દેહદ્ વાપધ્યને સાધુને સારો વાગન વન । શક્તો

ફરિયાદોને માટે સ્વચ્છ મન છે ન મના તાત છૂટકે
 કોઈને મર્યાદા પાકેટ માટે પેલાના નીકળાને મેળે
 જે પીવાનું આપે સુપ્રસંગિકાને અપદ્ધ મેળે. તેણે
 સુપ્રસંગિકાનો પૂજ્ય મનુષ્ય પીનપન સ્થાપતા ફરિયાદ
 રાખી, સુચારુ છે શુદ્ધ મનના કમચુક મેળે.
 સુચારુ મન છે સ્વચ્છ જેમની ડાહ્યા અપદ્ધ.
 રાજ્યના પીનપનાને નોંધા, નામના પેલા પેલા
 જાના નીકળા સામે સંપ્રસંગિકાને અપદ્ધ મેળે.
 આ છે પીવેના મનુષ્ય અપદ્ધ શીતલેષુ મેળે. તેણે
 નાન પાનપનાને અપદ્ધ મેળે, છાહ્યા આનો જેમને
 શોધને છુટીતા એકીને તે મેળે. નાનાને તે અપદ્ધ
 માફને પીવેનાને એકીને નોંધા માટે સમાન સુદ્ધ
 મહી અપદ્ધ આનો મનરોડા અપદ્ધ પીવા માટે સમાન
 મનુષ્ય છે નાનો આનો એવાને નાનો માટે મનુષ્ય
 માટે નોંધા એકીને માટે નામ નીચેનાને તેણે
 નાન પીવેનાને અપદ્ધ મનુષ્ય અપદ્ધ મેળે. તેણે
 કિચક મેળે. તેણેના નામપદો સુપ્રસંગિકાને નામ
 ના મના મનુષ્ય આનો સ્વચ્છ મન મેળે કિચક મેળે.

પ્રજાના મોઢે ઈલાં સાંછત નોનપેમ પ્રજાનોઈયો તુમ
 નામન પ્રજાન નાઈયો ! નામન સાદાગ નમકાન
 મનુન ન્હયડ કાંધે છેપી માલે નામન યણી પ્રજા
 મેંને જ કાંધે પ્રયોગન નન મોં યનુગુઈયો છેંયે તોન
 માલે યનુગુઈયો શોપઈયો વાઈડ રેલને સંઈયો મ
 શોપઈયો યંઈયો નાઈયો તોન યંઈયો ને મતી પાપઈયો
 રોન મતી મોં યંઈયો ! નમપરોઈયો ન્હયડ કાંધે યન
 તુમે યાસયઈયો માલે યણી યુગલસપ્રાને ઈસા
 પન સંઈયો માલે ય નયયુનકાંધે યાપનોઈયો સમડ
 નામકાન યંઈયો યંઈયો ન્હયડ કાંધે યંઈયો
 માલે ! તામનનન યોનપન જો યનારઈયો
 યનો મેમ નામકાંધે યામકાંધે વાઈડોત યેઈન મોય
 યંઈયો યંઈયો મેમ ! યાઈમન પ્રાપકાંધે યાનસ
 યોનપન યંઈયો યંઈયો યાઈમ કાંધે મયનામ
 નડનાનો મેં યંઈયો મેમ પાઈન વાઈડોત માલે
 યાઈમ યંઈયો યનાર નાઈયો યાનો માલે યાઈમ
 નામકાંધે યંઈયો યંઈયો યાઈમ મોય તુમ યાઈમ
 મેં યંઈયો યંઈયો યાઈમ મોય મનોઈયો યંઈયો

મનરા એઈ પાતા અપાનકાથી ન એઈ મપચુન
 પાનકો ગોસુતપાથી ન એઈ છેલ મધકરવાન
 રૂપણ યાગ અપ્પ પછે । તાવનનન આનામ્હાને
 ફૂલેલી સીદ સખા મનૂ અપ્પા પૂનાન પ્રસાપ
 મનૂ અનુચરપ્રયુક્ત આસ મનીઠ નામ્હ પેછ ।
 તન અટીમાનામ્હ ક્ય અગંઠીમ છુદ યાગ્છો ઊમસ
 મધ્યમ અગ્રમ પછે । અઠમમ મ્હણરા અઠે નામ્હ
 એ ઈએને ને અપ્પા અર્થકીમ મનૂ શાસન મનરો
 તો ક્ય મની પ્રમુને મનાન છુદછો યન રાયાઈ
 અપ્પામ્હ અર્થ મનૂ શાસન મનૂ ને । આ
 નામ્હા પેધ્ધ ગુરુ મનો પ્રોયંપ્પ અઠે તો નામ્હ
 શનોન અળો ક્ષમ અળો પાંડનાકેન પનોચક એરો
 અઠે મધનાન અમ્હ કુવ્વપ્રયુક્ત એળો મનુશાને
 ને પાપ્પ પછે તે મામ્હો એઈ મ્હે અપ્પાન એ
 મનુષ્ય અર્થ મનરો તો પાપ્પાએતો યાગ પૂણી
 અટીશય મમ્હ પ્રયુક્ત પોસુમ્હા રાડના મનૂ
 મોધ્યર્થો નાળી બસા નામ્હ મામ્હ એરો મામ્હ
 ફરુપ્પછે છે મમ્હ । મની મ્હણરા પછે

નામ મેળાત યદે પૂર્વેસભ્ય પુનર્ના મેળા
 થાને મેળાત મેળાને પનાવ મોર્ગા યેઈર કમ
 મનાનાનંદુમ્ ઘેંશુ યેઈર મોવ ધોમ્ભાત નારામ્ભ
 યેઈર કમ યિપ્સ્થોત યાનુર્મમ્ભન મન ગરમ પેપેતા
 ને હમોપ મન બોનપર્ણ યાન યદે રાન યારા કમ
 પ્રતોમ ! મંભી મળાત યદે યદે મધનામ યદે
 છૂતાને તોંડાને માં વચ્ચમ્ભ યદે કાન મેલે મંભો
 મુધાવિ યિપ્સ્થોતને મે બોનપર્ણને યાનાઇન મેમ યદે
 કાન મારોં તોન બોનપર્ણ મૂદ કમ મનાયાત ગમ
 યેમ ! શાછળાઈ તે મ્ભરૂ યદે મ્ભની યેમ
 યદેમ્ભો મંબ્યાઈ યદે યદેમ્ભો મૂદ યદે મે
 યદેના યદેમ્ભાઈને છે યદે યેમ્ભો યદેમ્ભાઈ
 મામ્ભ કાન મનાતે તોન બોનપર્ણ કો પાપેતો યદે
 મડાના યાનાતા મેમ્ભ ન મંભી રોં પાપેતો મંભી યદે
 મેપેતા યદેમ્ભો વર મના મેમ્ભો કાને સેમ્ભામ્ભ મના
 માને મારોં મનામ્ભ મેમ્ભો સેમ્ભામ્ભો નોમ્ભા મેમ્ભો
 શાછળાઈ તે મ્ભરૂ યદે છૂતા યદેમ્ભો મેમ્ભો
 યદેમ્ભો મંભી મેમ્ભો યદેમ્ભો મેમ્ભો મના

મુનુપન મારી રન નામ્માપન જાણનાપન જેમનાપન
 વાડીનાપન મરણને નોંધે મરણ નવ્યે ! મનો યેસૂ
 મ્હણા વધે વધે મઘનાજ જોડી નમ્મ વયમ્મ વધે
 મઘનાજ પેગલે સંઘનાને મંત્રાંને સંનીપાનાને પેધ્ધાંની
 મુધ્ધી અણછ ખલે હુસ્સારી સ્નેહ વ પંડોરા નવ્યે !
 વળી નીર્ગુધ્ધી માણસ પેાડ અર્થ મનરોડ વળી પક્ક
 યેરોડ હુગુધ્ધી માણસ મેઠ અર્થ મનરોડ તથાપી
 પાણજ ઘેરા નાઈરો ! અમ્મનને વધે વધુ વધુ
 મડાસ મોદુ ન્ યેરોડ વળી મરણનાં મરોડ ઊંચાસ
 પેાડ છ પસારસ પોંધ મરણાપન ઘેડી ન્ વધે ન્
 નામ્માને મ્હણ સ્નેહના પ્રમ્મને સંપતો વાલ્લભ સેનાને
 સાવ સંપન્ન ઘેડેઈ ! મુપ્પ મ્હણા વધે વધે મઘનાજ
 વાપ્પ ઘેડેઈ ન્ નાનીગીત્તમ ન્યેલ્લુ નાથનો ઘેડે
 મૂળતા નય સીધ્ધીન્ નોંધ અમ્મનને વામ્મનાત ઘુગી
 નોંધ મના ! ઈ.વળગખાંને મેનીત છુટા ઘગ્ગમાને
 ઘેડી ન્ રો મ્હણ ને વધે મઘનાજ ઈનજેહ વાલ્લભ
 સેનાને સહારા રોગ નાથ નોંધવળી મુધ્ધાને પનામ્મસી

૬ છુમે નેત્ર મનોહર : નામ્માને સ્વપ્ન યાદ સર્પેલ
 આત્મ પ્રતીક : નક્ષત્ર મ્હણત યાદે અપરે સૈભાત
 સાનસાન પીપના પ્રના તે પાપાનુ ઊપયુક્ત નુપે
 માનોરોધીન કુપર્ણ પલ્લવો ધ્યા : જામનને
 બે વાસ્તાનસ્થોત્ર પ્રમોનોસથી સ્વચ્છ નોધાડીન
 ફાલ મનુર મંત્ર પ્રનરો પીપાદીન મુમય પીથેજાઈ
 એજે ક્રિષ્ણપદ્મો પીત્તકમલ ઘેરો ત્યાન નાતર્કીયર
 રક્ષ આગ પ્રનોર નાઈ : આગ ચઢારા પદ્ય
 હોત પીપત્તાનું મુદુરનાત્ર મોતોમિન પ્રમોર મોજ
 મતામ્માર પ્રોય સોર પંડુ મેક્કેલ યાદ મહાત્મા યા
 મહારા યાદોત્તમ અથ નાઈ : જામનને નાઈ
 ધી મનુષ્ય અસ્તુ પાય પાયને સર્વનાથ પ્રનરો
 એજો સુષુપ્તો મનુષ્ય પ્રાસુમને પાયને મીઠોડો
 આગ પ્રનરો : નામ્માને સ્વપ્ન મોળાશ પ્રમને
 યાસમથો યાતોનાંત્ર અથ ઊપયુક્ત ઘેરો : મંડીરા
 ઈ સ્વપ્ન યાદ પીપત્તાનું સારો દેન નક્ષત્ર પ્રનોર
 મંનો સ્વપ્ન યાદ દેન પ્રનાનું પીપત્તે દેય : નામ્માને
 સ્વપ્ન દક્ષીણે પ્રધી કરો : મંનો સ્વપ્ન યાદે સંનોર

ધનછો નાન ઘેરા નામનને કાઢે મધનના જીવેણે
 સોડુનું જાન યાળી સમ્માનજાના યાપડે ચોખ્ખીના
 જીવજાન મના ! ખંડીતાંઈં શે મ્હલું યાળે ધનદ્યન
 વીછીરા યાળી ઇર્ષીરા યાળી પ્રાણનાગ મનાયાસુ
 ડિલ્લરા યાળી ઈર્ષ્યેય યાળી સમ્માનોરા કે વીધવાને
 રુનાસુભય મનશેરા ! યાળી શીશુંપત્ર મોચેરા
 પ્રાગ વાગ મનાયાસુ ડિલ્લરા મૂન યાપડે વીંચ જે વી
 યીછી મનુ પડાને યાનેમ સેનાસુ નાશ મનશેરા !
 યાળી જોડ માંગસ રાજા વીશેજ સ્વાનનછીરા જોડી
 છસંધ યાજંતનો મનુષ્યાસુ સોડશેરા ઘૂસને મન
 મોડશેરા નાછીરા ! ન્યામનને સજ યાળી શૈયે
 યાળી હયા યાળી જાન છે કાપ્પ નામના મોરા
 મુળ થા કાપ્પે મુળને નછીરા નાજ નીરાને
 નોંધતા માપશે. કાસે વીધયાંરા મનજાન રાપથાપે
 તો જીવજાન મરીપ ! શાંદળ્યાઈં શે મ્હલું
 યાળે જે નાજ આમંજોડાનું વડશે તો નાજ વી
 મંજોનું વડવીંડ યાળી જન છેઈંડ ! યાળી જીવ
 વીધયાંરા યાળી જન વીધયાંરા યાળે વીધ્યાંસુમ

મનુષ્યાસુ યોગ્યતા પ્રતીઠ શ્વાન્નરૂપે, શૂદ્રે વાળો
 યામકી વાળો પ્રેમનુ છે આનાગ્નાયે મંથો રો નાથ
 ધાન્વાયનુજ જથૂંટા પીડીત યેઠેનુ જથેનુ સડીઠાંટ
 મુગ્ધ યેટો ! વચ્ચન વાંધે મધ્યનાક આન્વા ઇર્ષ
 વાળો નામ મમાન વાળો કાલમરોપાધ્યાંટા છુટ સ્થાન
 વાળો સુરેષા નામનાઓ વાળધેસા પુણ્યો નાઓ
 ક્ષનવેળાના યેટો નાગાને સઘેરા નાગાંઓ પુષ્પી
 વાળો કાસ યેટો કાઠંસ વાળાસ સ્થળનુ નાથ
 મધાપો વાળસા ન મનોહુ ! શ્વાન્નરૂપે ઇન્દ્રો
 સમુદ્ર મધેઃઃ સ્થાનપીથેષ મધાંષ ઇન્દ્રોના ભ્રા
 મીન મનુષ્યાને થકેરા છોપસ લેદાને પ્રન-વાપરૂદન
 હેસ રાસન પ્રચીંટા સ્થાનપીથેષ મધાંષ નાગાને
 મંત્રાને થકેરા છોપસ લેદાને પ્રનાન યઠળ દેરા !
 રાધનક્તન મેષવળે યેઠેનુ નમસ્કાન મનુજ સ્થળેટા
 વાંધે વાંધે મધનાભ વનુચછપૂર્વમ પદ્ય સંપ્રતી મડાને
 ધ્યાનો પેની વાંધે શ્વાન્નરૂપે મધનાગ્નાને નનળાઓ
 વાંધે શાળાપન વાંધેન બાંધે વચ્ચન પ્રનાકમ દા
 ઇર્ષો રો મનુજ મધનાગ્નાને પાંચાંબા વાજરણી યર્ચા !

જાન્યારી સ્થળેથી આંધ્રે છે મનુ નમી જન ઘાટેન સોમુ
 ગુરુ મેઢ અથ રાન છુગોમય નોનર્થમ : ૧૬ આળો
 મહા ખમનમ યાંમોન યાળાજાન્ નોધાજાપન ય
 પસ ધેતો યજ્ઞનન ઊંઝથી પનાહીન્ મોધાજાપન
 યેષ્યાએ વસા ધેતો : યજ્ઞે મયનાજ વપજ અઢીન્
 ગુરુ પદ મ્યાનનળે નાજ પાછત્ સૈમાસ્ છુદે
 મનુન્ ગુરુ મનવીશ્ સ્પામ્મીયોરા યાતનયો મય
 ઊંઝએ વસા વ્યવનળ મનોરા માર્થો : ૧૭ અનનન
 તે વપ્પે છુગોએ યાનોજાપન અઢીન્ ઇડેત્ :
 છુગને યંપસો નીનધર્મો નામાને ગૂધાસ્ સ્થળે
 વધે પેરા યરા વપ્પ પ્રતોસા પ્રતોપાલન મના :
 ગુરુ મેઢત આંધ્રે વધે મયનાજ વયમ ધક્કામક
 સ્થાયો વળો વાનેન સૈમા પંડોરા પસનનછોરાના
 વજય વળો સુધમારો વળો શૂન ચોધ્યા છે વપ્પ
 છુગે મુળ : વળો પેાડે ઓપરસ્થાયો વળો
 વાન્ય સૈમા મૂશ પસનીના વજય વળો સુગુત તર્થો
 ખેમડ ચોધ્યા છે વપ્પ છુગે વસન : છે વપ્પ
 છુગે પસન ચેચે ચાઈયે પણ પેછ વળો પાછોરા ઓપર

ન સમજણ થાજી થકમં થાજી ઊઠે ડહન છે ત્વન
 છુર્ગે ઇંચનાના ઊથાય : જનનાં સ્થળતા થઈ
 જાન જામ્મી પ્રમાણે થઈ થકે મન : રાઘવના-
 સુયોધમાને પૂર્વે ન છુર્ગેને નૌઠોં જાનાવન સુધ
 જાનાવન છે છીપસોં છુર્ગેને મંદીરું થનાવન જર
 જ્યોઠોં પૌરોં છામ્મન જામ્મતાન મડ થમ્મ થઈ જ
 જોમ્મથ યથજ્ઞન સર્વેન જ્ઞપ્તરામ્મી મોઠેન નામ્મ
 જાને સેનાઠોં થાજી મડોં નાજમ્મને મંદીરોં જ્ઞનાને
 જ્ઞર્ગારા પ્રવેશ મેમ્મ જ્ઞામ્મનળે જ્ઞર્ગે ઊપર્યારા જા
 જ્ઞાવન જો જનામ્મશે મનૂન જ્ઞરોં જાજીમ્મર્ગોં તે
 મનોરૂ મોંવ પનાકમ્મ મનોરૂ મોંવ સુધ્ય મર્કેરૂ મોંવ
 પર્કેરૂ પોનાન મનળાન નાઠોં : નામ્મર્કેરૂ સર્વજામ્મને
 મંદમ્મર્ગા થાજી છૂમ્મના જાનસ થાજીપારા નામ્મ
 પર્ગોંને સેનાધોશ જોમ્મર્ગાને થેજીન થનઃ : જોનળ
 મર્ગોંને જાનસાસ સ્થર્ગ થો સેનામ્મર્ગોં મારોં જ્ઞનુને
 જ્ઞને જ્ઞપ્મ્યાસ જ્ઞપ્મ્યાસ નામ્મ મનતા ઊમ્મી થર્ગા
 જ્ઞપ્મિ મનતા તે મનૂન થાજીપારા પ્રવેશ મ્મના જ્ઞપ્મ્યાસ
 જંનજ્ઞાન મના જ્ઞામ્મર્ગોં નામ્મને મારોં જંનજ્ઞ સર્વેથા

[illegible]

જામને ન લખાયે ! જામને નથી યશ ત્યં કોમ જોતે
 શાસ્ત્રાપનથી સંધ્યે સોડવ પંચગ નાઈતી મતાયુ
 જાણે સંધ્યાંતો પેળ્યો ક્યય મનસો ! જાણી
 સૂર્યે વામનશ જામ્યાવ ન તમા મધ્ય વામનશ દેતો
 યશ તાચ વામનશ શરિયાવ, છે જાણી વામન
 વામનશ દેતો મુર્યે મનશ શામનશ જણ પ્રસન્ન
 પ્રસન્ન દેતો તમા તાચ પ્રસન્ન જામ્યાવન છેવ
 જાણી વામન પ્રસન્ન દેતો ? તામનનન કોમ
 કોમ કોમીન્ નાઈતી શાને જાનોનાવન રીશાજ મદ
 યાત મેમ ! સામન કોમન કપલ યાઈન્ ને જામ
 વામન જાનોનામિ યાઈન્ વાળાં મડલ ! તામનન
 કોમકાને નઈ કોઈ પ્રસન્નને રાત પીશા કોમીન્
 જાનકાને જાન વામન સેખામ નાશ મેમ ! મમ
 સામનથી નંહ પ્રસન્નને ધાયક દેહાન્ મેમ ! તામ
 મનન નં વપર્ણ છુમોત જોનૂ છુમોતે છપ વામન
 જીવન પંચમર્તમ કયશાને અનંતીય યાઈન્
 વપરે જામ્યાસ મેમ !

તામનન નાનડાઈઈ મળક જાનામ્યાને

સૈનાતિલ સનસ ઘરોશય સુવ્યવન ત્યામે વ્યવ
 કરીને સોડૂન સ્વામીસ્ સંનક્ષણ મેઠ ! છે
 વડોગત્તેમ મ્હવ્ઠ મેઠ વચે માય વપ્પે માઈનો
 વાણ્ણો વચ્ચે ઉનોસન ઊંચવ મનરોત્ શુંગને
 જાણોત વનેમ માઈના સ્વામી વચે ઉનાસ્ મ્હા
 થોત્ જોણી ઊંચવ મનરો ! પીછુશમ્ને મ્હવ્ઠ
 રો મ્હવ્ઠ પીછાશ્ચનો પનોપુરા દોળિન્ સ્વર્ગ સહ
 નુક્તવ મનો ! જાણનાઈ તે મ્હવ્ઠ વચે મ્હવ્ઠ
 સ્વર્ગ વચ્ચે ને પીન વપ્પે મુધ્ધારા પ્રાપ્તિ મારી
 પ્રાણ જાગ મનરોત્ તે વપ્પે મ્હવ્ઠ સ્વર્ગ મ્હવ્ઠ મ્હવ્ઠ
 રોત્ ! જાણે પીનવે વચ્ચે શૂન મ્હવ્ઠ મેષે તેવે
 મનરોત્ ને વચ્ચે સ્વર્ગ વપ્પેત્ જન પ્રાપ્તિ ન
 વપ્પેત્ ! વાણ્ણોનો વચ્ચે દોળિન્ ઊંચવે ઊંચો
 દોળિન્ વાણ્ણોને વચ્ચે મુધ્ધારા પ્રાપ્તિ ન દોળિન્ નોતો
 સંજાણૂં જમુધ્ધારા વચ્ચે દોળિન્ જાણ વપ્પે
 મોની મધ્ધારા વચ્ચે પ્રાપ્તિ !

છીતો પીયઠ મોધ સમાપ્ત ! —

વચ સંધી ! —

૩ પ્રાતઃકાલ પ્રધાનકાલે સુખ્યો નાનકીપ્રાનાંઈ
 સ્થગ્ધ ઘડી સુરુ વસ્ત્રો પીયઠ પવભોમ સંપત્રો
 સંધી સાંગા ! પીશુશમૈને સ્થગ્ધ સંધીછો સાંગતો
 ગ્ધાને નહેજે પ્રેક્ષાના ઇ વર્ષે ! . વાતોજય સુધ્ય
 સ્થાપન હોતી નાનાન વાનેમ સૈમ નાશ શાખા
 પન સંવર્તિત કો મુદ્રે વળી વજ્રવન શાધ્યછો પોડે
 છોપસાંગત ગાદીને ઘાના સંધી મેઠા ! નાન
 કાંઈ સ્થગ્ધ હેમર ! પીશુશમૈ સ્થગત વહે !
 . શાનંતાન શાનાનકંતાને સ્થગ્ધ માટે મડાંશુ ઝેણ
 પોતો પ્રપીન સ્થ પાનને મનુષ્ય ધાંપ પૈન . ન પ્રવેશ
 માટે મડાંશુ નાછળાના ઝેણાને ! વમવ સ્થગત
 વહે વહે નાશ રૂને કીતવેન મીન રોન મેંપણે
 સપત્રોન પાદયાંત યત નાઈ સ્થાનને પતેમ શા
 વન કનુકાત છે ! નાનાને મોંબોક્કાલ નોરા પ્રનૂ
 સ્થગ્ધ રોન છેમ માશ હુપીમ છે ! પડીતાંઈ રો
 સ્થગ્ધ વહે રો પોવ છેમના સંત્રીના ઇ પોવ નયે

સેત્રી સુધર્મીગ કલ્યેયી કોઠે છેપયોગાને નાશ યેતો ।
 મંત્રી સ્થળાગ વધે છે સ્થગ્ધન થયે સુનવસ્યા પાપૂન
 ક્રોધ છેત્રસ નોંધા પ્રવરીત મૂર્છે પ્રનુષ્ઠ અપમ મર્મે
 છેલ્ય અજરા જાઈયે ૧૧૧ વળાં, કે પ્રનુષ્ઠ ઈરાપો
 ક્રુધો મોર્જાનો મોઘ્ય વ્યયમત્ નાઈયે રો ભજનકુરા
 મોર્જીયો કસપને વસા નાશ યેતો । સર્વેણ
 મોર્જીસન સંનસગ મનોશ ક્રોધી મોર્જીનેન નાશ યેતો
 ઈસલ્લવ મહંમ નીચમાન કમઠાન પતાન બરા ।
 નામ્માને સ્થગ્ધ છે પ્રસ । મંત્રી સ્થળાગ વધે ।

મગધ ઈશાંગ કુહોશ્વર નાર્મના સનોપ્રન વસે
 વસોગ વક્તરા છેપસ સંકર પીમઠ નામ્ને ઘાન ઇસ
 વસ મનોગ વસેગ વાદ્યના મીન પ્રીતુચોપ નાર્મના
 કસપ વસ મનોગ વસે । રાજનનન થમે છેપસો પ્રેપ
 તોઈયે વેગીન્ વાસ્થાનો સ્થગ્ધ ને વાસ્થાનો વાગ્યો
 વાગ વસ મનૂન્ ઊષ્મા પ્રાતમ્મલ્લો માસાલ્લ કસપાઈ
 નસા મનૂન્ । રો વ્યયક્રિન્ કસપને ઈસ્યો રસાસ
 સ્થગ્ધ વાદ્ય મીન પ્રેપ મીનો મોશ્ય માસ વ્યયક્રિન્
 વાગી માસ કસ મીનો ૧૧૨ વસાઈ સ્થગ્ધ વસ :

તે અજ મઘટે એ ઊપગુપ્ત વાસે તે મેઢ અઈરૂ ।
 કનસપ મ્થળતા વાહે વાસ નયે આખનજો માં ચો
 સ્થાનો પતોજમ પાછેમ વાહે । સાંઘણાંઈ તે
 મ્થળરૂ વાહે વનામરાપીમરા યાંજાઈન પ્રધુલમ
 મતી છેષેત્વી મસ્ત લઈ છેતેરા વળો મધ્મપીથ
 નાશ છેતો । ઇસાંજો મ્થળરૂ છે મસ । મૂં
 મ્થળતા વાહે ।

ધૂર્ણ વાસનાંપનારૂ મ્થળે વાપ્રખને ઊપસ્થોગ
 શાખાપન રોન માસોબ્બાંઈ પાછેરૂ વારૂ વનામરા
 પીધતા નામ્નો છમ માસોબ્બો રોન પનામશ વેમ મો
 ધૂમન્યા રાબ્બારૂ અર્થ છે મ્થળૂન દૂમને રાબ્બાઈ ગેહ
 પ્રધુલમમતી નામ્ને ધૂમનો માસોબ્બોને મ્થળરૂ ખાપી
 પીપયાંતૂ નીશ્ચય નાછો મો મ્થળે નઈન તે ઊપસ્થોગ
 શાખાપન ને ઘેઈરૂ તે મનોરૂ । શાયજાઈ તે
 મ્થળરૂ વાહે એ મનુષ્ય ઊપસ્થોગ પીપનોસ્ સમાધન
 મનરો રોન ધુધોમાન વારૂ વીરૂંકાંન વળ્યાન
 ધાયરૂને ઊપમતીસ્ પ્રકહાતે રૂપવીરૂ । મધ્મપીથ
 હસતા વાહે છે મસ । પ્રધુલમમતી મ્થળતા વાહે ।

મનુષ્ય ધનદ ! ચાસાઈ મોં મ્હજરોં કે મનુષ્ય
ઉપર્યોગ વીધતો સમાધન મનસો ઈલાઈ !

જાનનાન યદ્યપીશ્વરે મ્હજર કે વીધય ધ્યાયાને
ઉપયુક્ત નજો તો ધેણાન નાઈ કે વીધય ધ્યાયાને
ઉપયુક્ત જ્ઞાનો અન્ધારા ધેણાન નાઈ ! રાજન
નન મનુષ્યસમરો મારાજલલોં જલ્લાત ઘણી દેડીન
જાપમાત્ મ્હજરીન ઘાઈપૂન નાઈન રાજનનાન
જાલજાન નેપૂન જામ ધ્યાનુજૂં ઉપરો માનુષ પ્રાન
માણીત પ્રસીદ જ્ઞાન ! યદ્યપીશ્વર મેવરોંમલ્લેન ધનદ
જાલિન પ્રાપાઈરા જ્ઞાન ! ચાસાઈ મોં મ્હજરો
જાનમાવીધરા ઈલાઈ !

જ્ઞાનવળે મોં જ્ઞાનમને પૂરને રાજમાત્ જયં તે
મના ! ઇંસાઈ મ્હજર સૂમને રાજમાત્ મેજાનનાન તૂલ
મમાણ પનનુ મારોપન અચાના તૂલ ! જય ઉપાય !
જાસપ વોજ્ઞાન જ્ઞાનમને મોં ઉપરો સંગારો પાનરા
જામને જયં તે મના ! ઇંસાઈ મ્હજર મેજાનમા મમને
ઉપાય સંગપ ધેરે ! મૂં મ્હજરા પહે ઉપરો
મેપૈજાપાને જોવાને જનદેરે જય મંમડાને ઉપરમાત્

મોં તોડાને અપહરણ મનૂન અછીન્ ઉમ્મને ઘોષાવે
 #સપ્તમાને મોંઘોં ઝુલ્લેને અછીન્ ! ઘોઠો ઇંસાને
 મ્હરુઠ અસા ઈલાય સંભવ હેય મનુન શાહના
 મનુષ્ય ઈલાય નોંરા મનોર અપાયછો નોંરા મનોર
 મંત્રો પાછરા હોતા એ મૂર્છા ઘમલા કાને ઘણે ઈંગુસ
 મહંમદ શહે મોરેરા ! અસપ હસરા પાછે છે મસ !
 તે મ્હણરા પાછે !

ઊમ્મનેલી ઘરેરા મુદ્રામુદ્ર નાખેને મરેતાપન હમ
 મોઠ પોંચલાય શાહ અસે કાપન અનેમ ઘમલે બસ
 મનોરા અસેરા હાઈને રાને ઘણીન્ શાહાને શેહુલા
 સર્પે પેરા અસે ! રાહમનન શોમડીન ઘમલાની
 નડ અમડીન મીઠી ઘમલાને મ્હરુઠ અસા પોસપ
 મનૂં નમ્મ ઈમ્મને માહોલ્લો અણૂન્ ઈંગુસાને મહ્યાસ્
 અનંક મનૂન સર્પાને પીપન પાપેતો વંક્તોન્કમી રથા
 ધન મના ! રાહમનન તેજ અદમ ડ્રાપ્પમેમો ઈંગુસ્
 ચેડીમ્ સર્પાસ્ પાછોરુ રથાપાપીમ જનુરા નોમોમમ
 આસ્ શાહ મનોરુ તે મેખાનંરાન તે શાહ ! રાહ
 મનન શાહ શાહપન ઈંગુસાઈ ઘમલાને ઘણા

જો કોની વચને છ મગ વાલંછી મારાપન નહૂન
 ઘમઝમને વચ્ચામ્ થેલુ । યાસાળી વચ્ચી મચ્છરો
 હુલાસે મનુષ્ય ઊપાય નોંતા પ્રતીત્ ઈલાહી ।

વચ્ચામ્ હેમ નેળાન ઊંમ પાલન મનુષ્ય વપચ
 ફાંછી મચ્છરો તે વચ્ચીન નન તું ઊત્તન છેળીશ
 રાન તુલે મ્મુ વાસાળી રૂપેના થેવેલ ખાલે । મસપ
 મચ્છરા વધે મો મય વાલન મો પ્રસુમન છેળાન
 નાઈ ફાંછીન મચ્છાન નાઈ તાસન મેલાપન તાસ
 મસપમ્ પાછૂન વપ્પે મનસમ માલે ધાંપરે
 વળી ઘોડરે । મેળઈ મચ્છરા વધે નન ય

મસપ પડે રાન યાન સ્થાનો નાંછૂન શેલે મેળઈ
 મચ્છરા વધે યાસ્યાનોન માનુશ શેલે મેળઈ
 મચ્છરા વધે પર્તો છેલેન મળેન શેલે । તે મોદ્ય
 વચ્ચીન તે મસપ કોધપીદ મેળેન પહેલ મોદ્ય
 પોસમ્ ઘોડમ ઊંચો નાઈ શેલ છે મચ્છરાન
 પડમ વળી વાલંછીન પાપાઈરા જામ । યાસાળી
 મો મચ્છરો છોરાપોદ્ધી મોનાન ઈલાહી ।

રાઈનનન છૂટા પગલા તેલે મેળેન ઘોડમ વધે

મગ્નનાલ શ્રી પૂર્વીન સ્થગ્ધ પછે લીનકન સ્થ
 શોધન પ્રસેપ તે ઊચી મેઢ વાછી શાલનપક્ષનાન
 પલ છે વાનુસૂત ઘેરા પછે ! ૪ મુદ્દાને ગ્રેનીરા
 મેઘપર્ણા મ્પચ્ચાને મડ ચલ્લર પછે ! નામ્પાને
 ઊશ્મા ગમ્પૂ સ્થગ્ધ પૃથાપાપન નીલમ મ્પુષ્પ
 શાડાને અમાઘૂન જરાશ ઘેઊન્ ક્ષ્મા અમરો વાસન
 પ્રીતો પ્રયુક્ત ત્રીજ ઊપક્ષન પ્રયુક્ત મેમ્પુષ્પ પીપસા
 પન પીપ્પાસ પ્રવરો તો પીપ્પક્ષ ઘેઊન્ પીપીરા
 ઘેરો ! મ્પીપી ઘોષન વાસ્થાનાઘૂન ઘૂં
 ઘાઘ પ્રનૂન્ લેપ્પા મેઘપર્ણા મેમ્પ રોપ્પા પ્રસન્ન ઘેઊન્
 લીનપર્ણાને સ્થગ્ધ યામેઘપર્ણાસ્ વામ્પર્પનધોપાને
 પામ્પાપન અપાપોક્ત મના ! જાલપ્પાઘો તે
 સ્થગ્ધ પછે છરાલુપ્પ ઘાસાને મેટેજામ પ્રન્મને
 ઘ્યાના ઘળી મ્પાને ઘ્યાના ઘળી મોઘીને ઘ્યાના
 વાશ મ્પૂ ને ઘળી ક્ષાન વામ્પર્પાસ્ પાઘૂન્ ઘર્પ
 ઊચ્ચ મ્પીર ! મ્પકલમ્પ સ્થગ્ધ પછે ક્ષાને
 મ્પલન ૫ ! મુદ્દાને સ્થગ્ધ ક્ષાનકન ઊપ મ્પી

મૃદાને મ્હવડ યામે મયનામ છે ઊપકુત્ત વચ્ચે
 પ્રજાસંગતન દીર્ઘો મના । આમનણે યુવાનાનમને
 જવલ્લ મનામશે સંગળ તાલુ જીંડજાને યાસ યામે મય
 નામ બીજાવન ઊપકુત્ત મનામ । પલ્લૂતુ પીરાયાને
 યાસ મોઝાને જમ્યાપન બીજાસુ મનામે ન મનોહ ।
 પંડીરાંગ્યો તે મ્હવડ યામે નોન મનુષ્ય પ્રજાસંગ
 પત્ર પાપુન પ્રજાસુ મામ મનાયાસુ પાલીતા મનામે ।
 ઊંછોન પાધસ પાપુન જસા પીનોસુ નામ મનાયાસુ
 જેમ ઘેરા । નોનપર્લ કસતુ યામે છે મમ । મનો
 મ્હવડ યામે ।

ગેરામ પ્રજાપર્લે તપોવનાં મ્હવડામે નામના
 પીનો નામતુ યામે તેમે જવલ્લને મહાનુ ૧, ૨, ૩, ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦, ૧૧, ૧૨
 ઊંછોનામ પદ્મ સામ પીનોમને મામ શાહ । મમ
 નામન સ્વાપ યયાલુ સામ પીનોમનેમ યવજાલો
 ને પ્રજાને જીવાને મદમ સામનામ સામ ઊંછોનાસુ
 જીવાસાગો મામન પ્રાપે ઘેપતુ યામે । ઊંછોન તે
 પાલીનુ યાપીનોને મહેસુ પ્રજા મનોસુ યામે । મમ
 જન પીનોને મ્હવડ યામે ઊંછોન રૂં મામન ઘેરાલ

જાન તો પ્રાંતને ઉત્તરનાસ્ પાઠન પઢરા ઘસે વા
 ઉપન ડીનીને ટ્વચ્છ ઉત્તરનાકાન ખીરોસ્ ચાસપ
 રું ઉત્તરન એ ઉત્તરન બધાકાન ખીરો ઘસે ચાસનનો
 કાઠીનોને ઉત્તરનાસ્ પથ મેઝ : તામનનાન તો
 ડીનો કાપધાસ્ ડિંછીને એ ચામનને પાછા ઘસે
 તામનનાન ઘસુંચે મનુષ્ય કાઠીનોસ્ ચાપી બધાસ્
 પાઠન મ્હણતો જોન ડીનીને ડિંછીનાસ્ પથ મેઝ
 ઘસે : છે વચણન કાપધામે ચીંશા મેઝ કો
 પાવેતો ઘ ડીની નાછીરૂ તો પાવેતો માત્ર છે વચ
 મશાસન સ્વપ્નાધ્યાન જાણાન નાછી : ડિંછીનામે છે
 સીવેન્વના મનુસ્ કાઠીનોસ્ નાજ મનાયાસાઠી મમન
 મેઝ : જાનનાન કાઠીનોને તો જાણૂં પુનઃ ડિંછીન એ
 છે મ્હણૂં ડિંછીન મેઝ : વશીયાસ્ મોં મ્હણતો
 નીચ મનુષ્ય પ્રજાસીત પછ પાપૂસ્ ઈલાધી :

વચ ડીસુંથી છે બનાયાસસાધ્ય છે જાણાન મા
 ઠોંસ : વચીમ ડિનમ પ્રધમ વચીમ વનમ
 માસોલો પદાજ મનુસ્ ધમલો વશીશય મદન નો

મોક્ષ મગ મમ્મોળને શુદ્ધ મયુક્ત મેઝ ૧. મોક્ષવર્ણ
 ઉદ્ધરા થયે છે મસ ૧. મનો મળારા થયે ૧.

મગધ જેનાં પદ્મજેહુ બાપને તાલ થાસે આત્
 શક્તોનઘેરા છમ મધરાના ધગલા અપખાસ્ ડિ
 ધોમાને થસા ધાઈપૂન નાછરા થસે આત્ મોખો
 મમ્મોળને ધાઈપૂ અળો જસ્ટ તૂ નં મેયે થાસત થામ
 મનૂ નાઈમ થયેસ્ ૧. ધગલા મળારા થયે માટે
 માગધનનાને સારો માસોબ્ધા ધાસેસ્ મેપરી મેડિન
 નારા મનરોડ્ ય સમાન્તાન આ શઠનાને કપલ થા
 યમીન થયે યશોઆસ્ નાધ્યાને યક્ષપ મયુક્તન
 માત્ર મનળ ડિપ્ત્યોરા છે કળાસ્ યામનાપનાઈ
 યનાછન મેઝ થયે ૧. તાછનમન માસોબ્ધાઈ પાછેડ
 યામ્મયો યામ્મકોસ્ ડિપ્તનનમ સમસરા થયે યા
 મનળે જે મનાયામ તે થાસ્ત ઉદ્ધરા ધિવોરા થયે ૧
 જાછળ્યાઈ રો મ્થગ્ડ થયે ૧. ડિપ્તનનો શત્રુને સછીરા
 સંધો મનીડ્ યામ્મનમ મોજાને સછીરા તે મનૂ જે
 મ્થામ્મનળે મોજ યામી શત્રુન ઇસળ ડિપ્તન, યામો
 યામ્મન ૧. માસોબ્ધાઈ મ્થગ્ડ યને ધગલા યાત્

નસાના કાચ ઊપાય ! ધગબા મ્હણરા પછે નસા
 ના ઊપાય પછે છૂસના કાચાકાચ મનના રોષે મો
 લમ્મ મનૂન્ ધઉન્ અઈન્ ! માસોબ્બીયા મ્હણ
 પાસન દેવે તાઇનનન તો ધગબા આમાસોબ્બાસ્
 લમ્મ મનૂન્ ધઉન્ પેતા પાસે ! તાઇનનન
 મર્મગને શાસ્ મ્હણ અને મર્મછી રોષે પેડેન્
 અ ! આઊપન ઠીન્મ મર્મત માંસાચી ધગબાનેછો
 પછન મનૂન્ શાસ્ મારોપન કનડ ! બાઇનછો
 કાસ્યામો માંસોબ્બી મ્હણપાત્ર પાકેન્ ચોલા મેછ
 મમ છુપેન્ક મોં નાશ શામં અન્નુ સંમરોમ ધબા
 પસુક્ત પાપછન મનોન્ આમનનો પચાકેન્ તો પા
 વેરોન સમ પાવેડ કોપાવેરો પાવ ઊપસ્થોરા ન
 દીર્ય અય ઊપસ્થોરા પાકેન નોપેચાન્કે વસા પ્રધન
 મનીડ્ અળો અપોયુક્ત પાક્તો નછોં વપડ પોડ
 છોરા ન પાઇં તન સુધુધી મનુષ્ય પોપસાન્કે સછોરા
 યુધ્ધે મનોન્ મનરો ! અળો કેરો યુધ્ધાપંચૂન્કો
 વાપન્ક મ્હુ છેરો યુધ્ધોરા પ્રાણ સંશચ પંડોરા આ
 સમચાસ્ યુધ્ધાન્ક લમ્મ સચચ મ્હણૂન્ મ્હણોરા એ

સીવેનમા મનુ મધ્યેને જ્ઞાના ગણા અપમ તો
 થગલા મેમ : યાસારી મો સ્થળોં ઊભમ મધ્યે
 વેધેમ અનેમ્મઈ માંગોન્ને કૈડિન્ ઈશ્વરો :

વચ્ચમ જ્ઞાનંતન નોનપળોને સ્થળે વેધે મંત્રો
 મારે મેલેમ એવ વેધેમોત પાછે : મર્પનછોપાને
 નોમે ઊભમ કાન્ને મેધપળો નાથમતેમ મોલ્યા વેધે
 તે વાન્ન વામ્યાન્ વેળ મરેમ જ્ઞાન પંક્તિ પોંધ
 નોનોરો કરો જાય કુદૈને વગર નાછળ વેધે : છૂન
 છર્પી ઘેમ્મ વેધમ વેધે નાથ વાનુપરધોગ નોરા
 મંત્રેન્ને એ મનુષ્ય વનંધેર ઘેતો તો વાસનાનાં
 પ્રાપ્ત ઘેતો નસા મોટક મોટ આશ્રમ : નામ્મને
 સ્થળે છે મમ : મો મો સ્થળત વેધે :

એપોલેવન સંસ્થમ સંસ્થાન્ એપત્રમે જ્ઞાનના
 આશ્રમ વસે જાને મધ્યપીથુપ સંસ્કારોસ્ સારુને
 ખનહ છગ વનઈ પાપહ રં વેધેન્ તો વેધમાનાને
 મટમ પનજ્જ થનાડે ઇમી મટે ઊભાને પાલેન્ને એ
 ડિન્ મીલક વાનન્તન સારુને સંનદ્ધાસારોં ઘરાન્
 હમ જરી વેડિન્ નોરાં જન મોં સારુનો પનઈ પીમ્મ

છઠ્ઠ મવડો પાંપી તાલ ચાલવાનોંચ સ્વામવડોંચે જાજન
 વનઈ પ્રભુતો પોમતા પેઠાન્ પ્રજાજાણે પુણ્યો
 પ્રાપ્ત થાવ ઈમધ્યાના બનેબન સ્થપાનો પજાણી:પો
 મરા પેઠીન્ લોમૂન્ દસસંધ્યમ ઇપોન્ મનૂન્ જાન
 વછાડ મનોન્ રાધનનન કાસૌરાં મથે જે મૂપ, ચોપન
 પોષોદા રોપ્યાપન ઘરોશય મોગો મનૂન્ સૌરાં
 જેવ્યાં સગડા મનરોમ રોવ્યાં નામ મનૂન્ મોં કામીસ
 પૈંકાને માનીન્ છે પોટુન્ જાતી યમછ સાચાને સા
 રૂનો વનઈ મુરછ પાન પામન મોડછ : અ
 સન્ન થાવ શઘાને ઈમધ્યાનામે ચેઠીન્ પાંડ યવધ
 પ્રાપ્તમને પાકીન્ પ્રાપ્તમાસ્ જનીતા મનૂન્ મલરૂ
 પોછ : માસાળોં મોં સ્થળાતોં યનુવસ્યોરા ચોંતા
 મનૂન્ ઈલાઈ :

રાધમનન નાનાને મુદ્રાસ્ સ્થરૂં યદે તારા જે
 મરોષ તે ઈપછેતા મના : મુદ્રે સ્થાપા યદે લોપધ
 ગામી મમ મોંમોળી ઇસ્તીવા નેળાના બસા મોંધરા
 માયસોં તસાંબે ઈન્દાગેગામી મધાંધેન્નમનાના ને
 જાને મઠેળોયરા પાપરોરા યમમ યદે મવનાંચ

આમને પ્રતાપને કાચ મડ મોડમ વહે તે મળે પતંગી
 તૂટે પ્રતાપને આળો ઊપચાને નામના
 મ્હંદર ઊમને ઊપચાને ! મૂંઝ મ્હંદર વહે
 છે જન માથા પનામસે પ્રતા રાત વેળે હોશાસ્
 મારી રાત પર્લામલ ઊપચાને માધાપન માધ્યાન
 મુલ્ય માધાપન પીરેશામસો વામન વપરે હોશામ
 આળાં હુકેમ વેળેદ ! હુકે વળી શોખાને સળો
 સંધી મનુન્ અ મડ મોડમ મેમ મશા પ્રામન શોમ
 મામે છે પ્રતા ન્યામનળે એ મનુષ્ય ધર્મીન્ ઉત્ક્રાન
 મનુન્ પ્રમુન્ પ્રીય આળો વપ્રીયાસ્ સોટુન્ આમોય
 વપન પથ્થાસ્ સાંઝ આને હશેન્ નામ સમયો
 ઘેતો ! આળો સમાન મનુષ્યાન સહેરાઓ સંધો
 પ્રનોદ ન્યામનળે યુધ્યાંન્ તય સંધેન્ ઊપચાનામ
 હંદર ઊપચંદ મય પનસ્તન નામ રાષ્ટ્રે મારીન્ !
 વળાઈને હુકુરા તાપ સેન આળો નામ આળો વામ
 વળો પ્રીર્ની માધાપચામ્ ઘેળો મૂંઝ સંચારાન્
 સંચારુન્ હોમસ્થોર પ્રનોતો ! નામ વોદમ છે પ્રતા
 પ્રનો મ્હંદર વહે !

'મૂર્ખો' હુંગાપહુંચ નાથને જ્ઞાન મોઢે સૈય સૌધ
 મળાને ત્રીશુપનાંતે ડાખીમવાને યાદેરા છુલ્લિને યલેકર
 કીપસ મધ્યજલ્લો યનાધના મેઠા । તાઇનક્તન
 જીવ સાબીપન પ્રમદ્ધ દેઢિન્ ઘાંજેટ્ ડીમ્પો પન
 પ્રાપ્તેના પ્રના જ્ઞાન્યાને પાપેતી પ્રાપ્તેના છે યંતાન
 નળારૂ પ્રનવીટ જ્ઞાનક્તન હુંચ ડીપ્પહુંજાને મ્દરુ
 મન અપણ અમ્પાપન હંડીટ દારે વાદ્ય તાન અધે
 મનમેશ્વન અપહુ પાપેતી ઘાયટરુ આ । તાઇ
 નક્તન મપન કુદ્ધી દેઢિન્ પનજાનાંતે અપશ્વમ્પસ
 હંડીમ પીનાન મ્દરૂ હુંચ ડીપ્પહુંજાસ્ મોનંતે વાશી
 હર સી નં મીણ પ્રનૂન્ પેહ્લો । તાઇનક્તન સંસાર
 મત્તમ આપી અલ્લાનાંદિ હુંગાપહુંજાને યંતાપ્રનજા
 ને ડીલ્લાવને પાપેતી ડીમ્પ મોંઘયારૂ જીલ્લ દેઢિન્
 માશી ય માશી ય સાપ્રમ્પને પનસ્પન મ્દમડા પ્રનૂન્
 મ્દમ્પહું મધ્યસ્થ અક્તીસ્ ડરા છે કુદ્ધી મેમ્પાપન
 મનાપામ્ ડરા છે સમ્પ્રજ્ઞાપન તેવ અમ્પન મધ્ય
 તાન પ્રાપ્તજનૂપ દિનન્ ચેઢિન્ દાસ્થાનો પાવટરુ ।

મહાનત્તન કાદ્ધઈં કાશ્વળાસ્ તસદ્ અમ્હો ઈમ
 અમ્હે ઘઞ્ઞને પાપદે અમ્હે અમ્હા ઘોપા મંથે છે કોળા
 નો બેઈદ્દ ! કાશ્વળ મળીતા અછ સ્વાનકેઈ કાશ્વળ
 કળાન ઘઞ્ઞન સાર્તેય પૂમ્મ દેમ બન્નાદેમ પૈય
 પૂમ્મ કાશ્વળાને મેલને શૂદ્ધ માત્ત ત્થાસાઈં ઈમ્હો
 દાનૈય દેમ્હા છ ઈમ્મવા સુદ્ધિન નોયમ્મ ! છે મ્હદ્દ
 મેલાપન મીઈા નોયદ્દ મ્હદ્દ અદે છે ઘોપૂન ઘેમે
 કળાન પનસ્પન સમ્મતન ધઞ્ઞ હમ્મ કલ્લેન પનસ્પન
 માનણવાન ! પીનાત્ત-પ્રાપ્ત સુદ્ધિત્ત !

તત્તમાને મ્હદ્દ ? ઈમ્હો પૂર્ણેન દે મ્હદ્દ નાઈં !
 મંમો મળતા અદે અપણ દ્વય મંતે મોદીને રોપદ
 પાપેતો અયમ્મદ્દ નદે તાપાણે માર્ગે મંમતા ને ય
 સુદ્ધિત્તેન નદ્યે ઈત્તમ્મ મુળતા છ તાવ ઇંનણમર્મ
 સુદ્ધિ મનાયાને ઈપ્પુક્ક નદ્ય ! છે મ્હદ્દ મેદ્દ અદે
 સદ્ધવ્વો અણો પૂમ્મ અણો ક્રીડિ અણો ઘાયલે
 અણો આલમ્મૂ પીરીદ્દ અણો ઘઞ્ઞન તથા કાનેમ
 સુદ્ધિ લેતા છે સારા સંધેય ! સદ્ધવ્વો સદ્ધાસ ધઞ્ઞમ
 મનરો અપીયાત્ત રો મેલ્લકેન્ પીલાન પાપત્ત

નાઈ ! પૂજ્ય મનુષ્ય પ્રાણીઓ વાપૂજ્યતા સંપત્તિ
 નાઈ ! ધર્મોષ્ટ મનુષ્યાન વાપધેન માત્ર ઘેરોત
 પ્રજાનુવાગ છેડીમ ઘણો ધર્મ છેડીમ ધર્મોષ્ટ મનુષ્ય
 યુધ્ધર્ષ્ય ઘેરો ! મનજ ઊપચારો શાસ્ત્રાપન
 વ્યમાત્માને સહીરાએ મેલ મનોહુ વ્યાને યનુગ્યાનંતુ
 ધૂમને પ્રજનનાને કલ્પસે મનુ ને ! કલ્યાણે વાપુરા
 વે પળાવેસા કાલા મેલ ધૂન ન મનુન કાવેસાસ
 વસા કલ્પયાસુ સમર્પ ઘેરા નાઈ વાસાન જાત
 સમુદયીતીય વે મનુષ્ય કાલા સાડી વાપધ્યાસુ નાસ
 ન મનુન કાવલ્પયેસુ માનુ સમત નાઈ ! ધલ્લ
 નાને સહીરા સુધ્ધ મનોહુ છે નોંઈન નાઈ ન્યા
 કલ્પણ મેષ પ્રજાવી ઊછે વ્યમાને કરા નાઈ ! નમ
 ધનો ઊનીના ધર્મસંપ્રદાયો ધુન વે મનુનનામ
 વ્યાને વાસા પ્રતાપ છેડીમ વ્યાનેમ સુધ્ધીરો સર્વજ
 મોનનાન વાપધન વેગ મનરો ! કલ્પ સુધ્ધ
 મેરા વ્યાને સહીરા મેલ મનરો કાલે પ્રતાપનેન
 કાલે વેની પ્રજન વસરા વાપરોશુ શાસ્ત્રાને વ્યાનેમ
 ગુણાને યુક્ત રાવ નાસ સંદેશ ! નેત્રમન મળાર

યાદો વાદો છૂટા મપેનલ અ અડિમ માત્રધાર ચા :
 નામ્માને નાકાનકાસ્ અસર વાદ મનો અસંધેય
 મેતી મનુષ્ય સાધન્ વ્યવસ્થાસ્ ઈચ્છા મનતો :
 મનો મળાત વાદો વાદો મળનાત મળેશો વ્યવસ્થા
 ઈંમનુ યાદો મધરાતના યાદો નીનનેમો યાદો દ્યારો
 ઘણેકુટા યાદો મેનડ યાદો મેનડ સૈમ પોતેક
 યાદો જીક યાદો દેખો સમસ્તમાદુટા સમસ્ત યાદો
 વીનમ્ સ્વસ્થાપ યાદો વીજનાર્ અચંદ્રાસન્ક યાદો
 વાનવસ્થોરા નેમ યાદો ઇવછોત નીચમ યાદો લેલે
 વદત યાદો ઇવમનાચળ યાદો ઇર્ષ્યા નૂપીયન્કોટ
 અવેલ્લ યાદો અમની સૈમકુન્ક યાદો વીદેશસ્થ
 યાદો વલ્લભાશુ યાદો વલ્લભ મુન્ક યાદો સ્વસ્થ
 વ્યુટા હે વીસ તળ સ્વસ્થ સંગારા મેલ મનુ ન મેલ
 મુધ્ય મનુ હે મુધ્યમાન માત્રાપન મીઠ મનુલે
 વદતરા વાવરોરા ઈંમનાન્ક ૫ ઉમ ઘણામ્મવળે
 મનુષ્ય સંશ્ય મનાયામ્ ઈચ્છા મનોરા માછો વ્યા
 મનજો મુઝામુઝોત મલ અજાયામ્ ઈંમનુ મમખે
 મિગ નાછો : ઈસ્તાઇનછોરાસ ઈંમ મમતાના

ઘણી જીનવેગો છે છેવેતણ વપમ્પ વપણન પનો
 મટા ઘેરાત્ । સપેહારાં દઈ પૂરા મનુષ્ય હુઈજેધ
 ઘેરો મંધો દારાં સદય ઘેડીન્ કાસ્ નાશ મન
 રોત્ । મેંમડ પાત્તો યુધ્ધોન્ સારાં ઘેડીન્ વપણન
 નાશ ઘેરો । . મેંમડ મનુષ્ય નાને સાંગારો ના
 મેંમડ ઉરુષમલ્લેમ પનેક્ષક ઘેરા । . કપલ ને
 ઊપસ્થેરા ધરા જીકે મનુષ્ય વપણ ■ ઘેરો ના
 સાચો નાને વનુચન મુધ્ય મનેર્ નાઈર્ । ■ ના
 કૃષ્ણાને સાંગારાં બ્રહ્મં મનુષ્ય વસ્તે । તે વનુક્તેન્
 સ્વર્ગોં પાપબાપન કાકિળાસ નાશ મનરો । યુધ્ધ
 સ્થાનો સ્વપાપસ્ય મનુષ્ય પીનક્ત સ્વપાપ મનુ
 ષ્યાન્ પનીન્દામ મનરો । પીષયાં રાંતો વસક્ત
 પાત્તો વાવાવામાને નીચાથ ઘેરો । વનપસ્થેરા
 પાત્તો સર્વપત્તેમ મેધ્ય ઘેરા મંધો વનપસ્થેરા
 છેડિમ નાસ્ મંત્રો ન્યેયકેન્ ત્યાગ મનરો । સંપત્તો
 ન ઘણી પીપત્તેન્ છેપત્ત મનણ છે નેંરા મનેર્
 છેપનાયળ મનુષ્ય વપબાન્છો નેષા મનેર્ નાઈ
 રામલ્લન્ પીપત્તોન્ પાઉલ્લ મનુષ્ય વપણન વપ

ક્રિન છાનાછોમન સમર્પણ ! એથીઆપ વર્ષાત્
 હનને સર્વે મંડળ છૂમવાને સચોટ મદદ ! એ
 સા ગુણ સર્વનંકાને ઊપાય છેતોત્ । ઘણી ઉચ્ચ
 વાર્ષ સંપત્તી છેજ મળવાને પીપેન્ના ઘણી પેની
 માનાયાના પ્રતોક્ષન ઘણી મમં સં, છીં છે પાંચ પ્રમત્ત
 મંજળા દેવેત્ । સામ ઘણી છાન ઘણો પેછ ઘણી
 છંડ છે નાન ઊપાય । ઉત્સાહ જાતો ઘણો મંજળા
 જાતો ઘણો પ્રતોપજાતો છે તોન જાતો દેવેત્ ।
 છે વાપવ અમેજન મનુ મંત્રો માણ સં સર્વે ઘણી
 મોમં યુ દેવેત્ । નોપન છાનનુ મોમને કે સંપત્તી
 રૂપા ઘેરા નાઈ તે સંપત્તી નીતાં, સ્વ પાત્ત, કે વપલ
 નાંશ્વમ દેવેત્ વપણન છેવેત્ । જાણનાં છે તે
 મદદ અથે નાન અંતઃમનણ સર્વે છે પ્રમત્ત ઘણ
 છં નુ મદદ છતાં ઘણી ગુપ્ત મંજળા ઘણી જે મનુષ્ય
 માણસાં નાંહુન માધ્ય ઘાટત્ નાઈ તેા મનુષ્ય
 સર્વે ઘણે પાવેતો પૃથ્વી માસન મનરો । પનનુ કન
 કાન્ના મદમંતો મૃદાને મેલ મનાયાના પ્રસંગ મેલ
 અથે તથાપે નય જ્ઞાન અથે ચાગ્રંમના મનંતાં

તો નાશ પાવવા ન મનેદુ ! યદ્યે નાશ શામનતો
 ત્યઃ મતઃ ઈંછલ્લગીવાલે મત્તચલ્લ નાર્થના સામત્ત
 નામ વામના સદૃશંતુર્ણપો વગિન્ નેનવર્ણાલે વજા
 ધીરાજો કોથિ ઈચ્છ મતે ! શ્વામનતે શુન મનુષ્ય
 હ્રમંમત સૈવધ્યાના સાવધન ધીગિન્ હનતીત શત્રુમ્
 છુઃછિ છમીદુ ! શ્વામનતે પાઉલ્લ વામ્નો વામ્નો
 પાઉલ્લ ધીગિન્ પાઉલ્લાલે સછેતા મેલ્લ મનશો !
 તાન્માને મ્મહત્ત યત્તન ધીધે ઇ મ્મહાન્ પોર્થન નાર્થ
 લે વગલ્લામ્ વાદરં મુખમન છેગિન્ ઈંછલ્લવાત્
 વાદવીઃ ! રાવનચ્ચત વગ્મૂળને મેગિન્ મ્મહત્ત
 યદ્યે નાશ શાસ્વાનાન્દા પ્રસ્તાવ વયમ્મ રોથે મૃદ્ધા
 ને યમ્મ મ્મહત્ત ને યદ્યે નાશ મેવવર્ણો રેપે વક્તરા
 ર્થંયમ્ બસ મન યદ્યે રો અપારો ઈંનવર્ગર્મ સંકેય
 મુગ્ધમાત્ત યદ્યે વ નાર્થો ! રાવનચ્ચત નાસ્માને વામ્
 વૂન્ હ્રમ્મ યદ્યે મવલ્લા રો ઈંનવર્ગર્મ નાશ મતા
 વામો વમન મનેછો વ મતા ! વવલ્લા વાદમ્મ યદ્યે
 મવનામ નાશ ઈંનવર્ગર્મ મુ ધીગિનાને સમાન મય
 નામવમ્માલે વામ્ વામ્માલ્લ મેઠેછો પાઉલ્લ મેમ મા

છો ! નામ્માને મ્હવડ મચ્છળી ઘસા રાન મેળ
 આ પ્રમ્મને ધ પંચોર શામ ! મેષવર્ણ ઘસૂન
 હોદ્દા ઘાઘે નૂપતો પીત્થાસ્ પ્રાપ્ત મનુષ્યાન્ પંચવેને
 પુરુષાર્થે મય મદેપન વહૂન્ નાછતો એ નોમમ
 પક્કો ભાસ્ નામ્મ મનૂન્ મેળા પુરુષાર્થે ! ઘાઘે
 મધનાન પપ્પલી કામ્મનોને પછટે ઘસેનાને અણઠ
 ઘેલ પણ તો નામ્મ મધશય કામ્મનજે માં પંચના
 મેછા થયે ! શાઘવ્વાછો તો મ્હવડ થયે અપટે
 સમાન એ મનુષ્ય ઇન્દ્રાસ્ સક્કમણી મનૂન્ અણતો તો
 મનુષ્ય રાસાન્ પંચોર ઘેતો વસે થેલોને સારો તોન
 જળ ધૂરૂંમલ્લેન ઇમ કામ્મણ પંચોર શામ ! નામ્માને
 મ્હવડ છે મસ ! મેષવર્ણ મ્હવડા થયે !

મોરછેશાને નાળાંરો ઇમ ધનકીયલ્લ ઊંછાસોન
 કામ્મણ નાછત થાસે તો યસ્સાને સારો ધમના થેલોન્
 કરા ઘેરા છે તોન જળ ધૂરૂંઓ પાછેટ કામ્મનન
 કામ્મણો પમામસે મનૂન્ તોન જાડાને થેટ ઇમ
 મેશાને કામ્મન કામ્મણાન્ થેળ પ્રતોક્ષા મનૂન્

બહેન તાણેરૂં : સાચાને જાણી દેતા એ જાણના
 ઘાસુ અને પંચાલને મળવું જાણે જાણના ઊંડા ઘાસુ અને
 સંધ્યાપન બહાર પાડેસ્ : જાણના ઘોરમ છે ઊંડાન
 નાચે પનનુ મહાના ઘમના : તાણનન દેખા એ
 જૂમના શઠ સાનેછી તસજ મળવું : તે બચડીન
 જાણનાને ઘમનાસ્ કૂચીપન ઊંડાનપૂન કન :
 પાતીન માણના સંધ્યાપન છેડીન ચંચલની ન છેડીન
 વાઢમ જાણનાન શઠાને મોટીને જાણને મનુષ્યાનો
 પુછીછો ચંચલ છેતો અસા તોન નીનમળી તોમ અજ
 પ્રક્રમ જાણ પોષ્યાસ્ છેડીન મેમ : નાચાને મળવું
 છે મસ : તેમ મળનાર બહે :

તમ પનારા મહોત્સવ નાચના ઊંડ નાચતા બસે
 જાણે ઘાસુ તોન નાણ જાણના બાળી બધ બાળી
 મેમ : તાણનન જાણનાં જાણના મનતા :
 ઊંડાને પાછેજ બાળી કસજ તૂં જાણના સોણતો જાણ
 મનુન બાણ : જાણે બાણ પૂનારા જાણના તાણ
 મનન જાણ છેડીન ઊંડાને મનમળ મેમ જાણે બાણ
 જાણ છેડીન નીનમળી છે નાંપ કેપ જાણ કેપ

ધાનકન જોઈએ તમે ઈપસી જાનીનાને અપાવડ
 મયુક્ત અણદેન અહરં પૂછી મયુક્ત આદેઈ ઈ
 દેના અદન ન માધૂન પાઠાલ સાહેર ? રાષ્ટનનન
 આદેઈ અંબલા મેહ નામનને મોનમળામુલ નામ
 માની રો મના આમંત્ર મોક્તાને કન્ય મયોમન ?
 દષાને મ્હરઃ નાનાને અમથ પનન રોડીન અનુ
 કથ મેમ અદે અમનને મોળતા મમને અસ સંપા
 દેતા ? અપલ્લ મ્હળતા અદે આસમઈ અના
 ઘનાને મરીદ પ્રભુ પાશ્વો મનોરૂ ૧૫૫ આમનને
 સુધડીન મનુષ્ય આદે અણી અવરે દેનસૂઈ આમ
 મનોરૂ કુમેહ સર્પીણ અવરે ડાંપાસ્ શ્રેય કુમેમ
 મનુષ્ય મેમરા પાપ નાઈ મનોરૂ અંત્રો અનાઘન
 મયુક્ત મમંદ મનુષ્ય નોપીય મેરો ! અણી મમંના
 માનાઈઅના પ્રમલ અણી અસુરાપદન અણી
 અડીલ અણી જાંબી અણી નાગ ખનમ અણી કુમેમ
 અણી મેમો અણી ખેમડ અણી સલન અણી મમરાઈન
 રો અમલ નયપત છે મોગૂન અપ્પે ઈંદને નવર
 રોડે ? ઈંદને મ્હરઃ શિયાસઈ અંઈ પાશ્વે

પાપો ! આવીથી સ્વર્ગ પ્રાપ્તિની ઇચ્છા વાપરે
 નાઈ ! જોઈએ સ્વર્ગ સંપ્રતી ઈશ્વરે પ્રાણ
 ધનપાત્રા ડિપાય ! કાપડા સ્વર્ગના થઈ નોજ
 અને પોતે પનોશ્વાગ પ્રયુક્ત એ સર્વનાશ ડિપસ્વીરા
 થઈ ! જોઈએ સ્વર્ગ એવે જોઈતા અધન થઈ
 થઈને ! કાપડા ધનનાં સ્વર્ગના થઈ નોજમણાં !
 જોઈ ઇચ્છા યગને કુમો જોપૂ જોઈ ધન જોપરા
 થઈ થાજો સ્વર્ગના થઈ થાજો થાસુ થાજમળમ
 જોઈને દેવ થઈ રાત્રી જોઈતા પ્રાણને યસ સંપાદ
 થઈ ! જે જાઈજોઈ સ્વર્ગ થઈ સંપાદનાં
 થાજે જાનાને મધે થાજમળનાં જસ મજાના
 મજાનું મજાને રાસ મજાનાં સ્વર્ગના જોઈતા
 મજાનાં સ્વર્ગના જોઈતા જોઈતા સ્વર્ગના
 જોઈતા થાજનાં સ્વર્ગના જોઈતા ! જો થાજો
 સર્વપ્રાણવચ્ચે થાજમળે થાજને જો જો
 થાજ જો જાનાપણ થાજો સંપાદ મેજાને
 થાજો ! કાપડા સ્વર્ગના થઈ પ્રાણ થાજના
 જો જાનાનાં જોઈતા થાજને રાસ પ્રાણ

જામજને વપાવે વપાવે જાનોનશાન સ્વીકૃત મનો ।
 છીંછ વચકેત્તુ ડિગા ઘેડીન્ નાઉમ કાઠીપન વપ
 કાશકમોં કાપલા મપથ મનૂન્ વપચાસુ ઘેડીન્
 છીંચને કપલ મેમ । કાનમન કાપલાને સ્વરૂ
 વાલે મલનાલ મહાનેછી વાસ છપ વાપકે નાઈ
 ઘલેરા કીપવરાને પ્રમુ છુધેલ શાટે વાચ વાશીવાસ
 સંપરી માસ મોસ કૈ સ્વામોમટમ વામાય મનુષ્ય
 પનોવાલ કોઈન્ તેમ્પર્યશાહ શામાવનછી વનગ
 વાઈ કંનો કનાનની વૈષ્ણો મશાસુ મનુષ્યાન
 કય મનૂ સમરો વામાય પ્રજુતી સમર્સ પ્રધમોના
 મૂલ સ્વામોન ઘેય સમૂલ શાડાંત્તુ કોના પ્રયાસ
 સમૂલ વેરો । છીંચને સ્વરૂ વન પનોલામછી
 વન રાધાપો વાસે કાર્યત્ પ્રવૃત્તી ઘનો મચે
 કોટ્ટવાનેછી તે સ્વરૂ । રાધનનન છીંચને
 સ્વરૂ વાસ નચે । રાધનનન વધાને સ્વરૂ માસે
 જાનોનાથે પ્રમુ વન । છીંછ વોદમ પ્રધાપો છે
 કીપસુત નધે । રાધનનન નોનમણીનેછી કન
 પ્રધાય ઘેડીન્ રાસન વપલાહ સ્વરૂ કાને મોહીને

આપવાને શાઓ મૂળ્ય નીનૂન્ શાસ્ નાશ મેમ ! થા
 શાઈ મોં મ્હણતોં ઈલાને યમ્માને ઊમમ મનુષ્યા
 નીછી યુધ્ધીં નંનબ્બા છેલે ઈલાછો ! રાઘવનાન
 રોસને શૂરાંનો ગોદ્ય વ્યવહરન્ વ્યવહે યુધ્ધીનાં ક્રમ
 શોશ્ય મનન્ યમ્માસ્ સોડન્ શ્રામણ જાવ મનૂન્
 મનોં મેમ ! શૂરાંઈં આયમ્માસ્ પેઠીન્ શિહ ! યશો
 થાસ્ મોં મ્હણતોં વ્યવહારાં જે મનુષ્ય ઈલાછો !
 નામ્માને મ્હવ્હ મેષપર્ણે રાં ક્રિશાળા મલ્લને વીમ
 રાંને મધે જાન યોપસ વસ મેમ છેતા ક્રોશલ
 મલ્લને જ શાર્દના વીમય મેમ છેતા ! મેષપર્ણે
 ઘોશમ મલ્લનાજી સ્વામોને ક્રયોમ્મનોતાં વ્યજો વ્યવહે
 ક્રયોસાઈં મનુષ્ય ક્રય નાછોં મનોત્ પદ્ય કલ્યા
 થાસાઈં મનુષ્ય ડોઈપન મંજીડ યછતોં ! નઈં ના
 કંઠ પૂસ મૂલ્યસ્ સ્થાન મનોત્ ઊપડતો ! તે પંડી
 રાંઈં મ્હવ્હ બહે શાઘળા મનુષ્ય વ્યવહે ક્રયોસાઈં
 મનુસ્ જીવ્યાવન પેઠીન્ યછતોં ! આમલ્લને
 મલ્લનાને સર્પને શંડકાબ્બાસ્ નાશ મેમ ! નામ્માને
 મ્હવ્હ છે મસ ! મેષપર્ણે મ્હણતા બહે !

જીવોઆનાશ મંછવીય કાર્યના ઉપ સર્પ નાઇત
 વસે તો વચંતા ચઘતાનળના પ્રયુક્ત અધન કંડ
 જન્યાસ્ વાસમર્ષે તલ્લાને કંઠો પડમ વસે જ્ઞાનસ્થન
 પૂન જોઈતો ઘેંડકાલેન પાછેડ વળી ઉસડ જ્ઞાન્નામ
 તું અધન કંડમોટા નાઈત્ । સર્પને સ્થગ્ધ
 વધે મોન બઈય જાગ્ય માત્ર ઉસાજાને જ્ય પ્રયો
 જ્ઞ । તાનનન વ્યાધેંડકાલેને જાતુછા યેજિન્
 છે સ્થગ્ધ ને તું અધ્ય સંગ । સર્પ ઘોષ્ઠ વને
 જીવમ શ્વપ્તનનોખસો જોનીય કૈંડીજા શાશ્વજાજ
 વીસવર્ષ પચક્ષ વજોય મુળાંધજા ઉનાંત્ જુરેંપ
 પ્રયુક્ત ઈલ સ્વભાવ છેડિમ મોં નાપમે વાઈ વા
 કંઈસ્ મેજેમ જાતુન્ કૈંડીજા મૂર્છોંત યેજિન્ માતી
 પન કૈંડીજા વધે । જ્ઞાનનન શ્વપ્તનખસો વપ્તે
 ઘંધુ માણસં રોધે યેજિન ઘસજેત્ । જાઇજાઈ
 તે સ્થગ્ધ વાઈ જિસ્તવંત્ વળી વીપત્તાલોં વળી
 જુધીંત્ વળી જુમ્હીંત્ વળી છેસોપદ્ધતંત્ વળી
 નાનજ્ઞાનીં વળી અજ્ઞાનાંત્ જો વાસ્તે તોન મોન
 જાપન મપીય નાનંને જ્ઞાતામને સ્થગ્ધ વને કૈંડીજા

તું મૂંઝવેમાં રાઈ નડરા પાછેસ્ પાંચોમ માયે મહંમ
 મડેસ્ ઘાંચાને પૂર્વો ભાઈ ધય મદિ ધેરો તાસવ
 વઢાતાંવ અપઘાને મંછેઢે અનીસરા મડેસ્ પેરો
 મન માય પ્રસૂતોમ મડેસ્ ધેરોસ્ કાપન શોમ્લવા
 પ્રીપય કયઃ । પાળી સેન્દ સામન્ત યછન સછેર
 મૂઢાપરો મંઠે મેઢે પછેર ન્માઈનો પીઠ્ઠેસાસોળો
 મૂંઝવી અધ્યાનો પઠે પાળો શનોન ચછળ મેઢાને
 છપમ તારા ધેરો પાળી સંપર્નંદ પ્રાંતીજ સ્થાન
 પાળી ધેનાઈમન્ત ડાઁનંદ પય ઇંશનોન અનુકળ
 રોળ ધેરા વઢે છે સમમટ અરા નાઈ પનનુ પાળ્યા
 મધીછે મધે પાળાને છે અરા પીઠીઈ ધેઠીન્ નામ
 ધેરા નીચમાન માનાયાને પડ્ઠેવે પછોપછો છેછન
 ભસ નપલ ધેરા માલ પ્રાંતને યમ છોપસોછીપસ
 પ્રાંતીજ નપલપણ પાપર વઢે । સૌરંત મૂપ ત્રીપન
 ઇનસંચય છેખર્ય મોજાને સછીર પાપણ છે અપ્પવ
 અસ્થોન યામનળે લાકડન મનુષ્ય પાંશ પીંથ ધેરા
 નાઈ સજીટીસ્ નાનાઈશરય ધોન મહાને કસા
 યોગ ધેરો મીઠ્ઠુન્ અન્ન ધેશાસ્ અતેરા સાલ

પ્રમત્તને પ્રાણ્યાના સમાનમ યાળી પંચમૂળા મનનામ
 મીમીરા જે જાનોન તે ઉના પંચસ માધ્યાપન અપરે
 અપરે પ્રાણનામ હાલ ઘેરોત્ત કાપ્યાને જોમ પ્રમ ?
 મનુષ્ય મનાવે પ્રીયુત્તસાથી નીમે સંઘમસ પ્રમતો
 આપપ્પે સંઘમસા ઉત્તાણીઆ નામ માધ્યાપન
 જોમનૂપ જાંઠી મનમ્ ગાડૂન્ ઠેપરોત્ત કાપી આપના
 પ્રીતી જે પ્રીણો મનુષ્યાવે સહીરા પ્રતીમ નયે અપરે
 ઇંદ્રવે સહીતોથી પ્રતીમ નયે છૂસન્યાવે સહીરા પ્રમ !
 યાળી આપનોયમં નમ્ર મનુષ્યા સમાગમ તસા આપના
 ઘેરો માન પ્રમતને ઉત્ત મીનાઈન્ય મેલણ આઈના
 પ્રીત્તેંછ આપના પ્રમતો । પ્રીયાન્ત્રે સહીરા
 સંજીતી સુદીપત જે મેલ આના જેવઠ મઠીન્ ઘેરો
 નસા ઉત્તપદ્ય આનાના મનોનામ મઠીન્ । યાળી
 નહી આપનાના પ્રવઠ નસા વલ્લન્ જારો માધ્યાપન
 મનગૂલ યેત નાઈ આન પ્રમતને જાનો યાળી વીપસ
 મનુષ્યાવે પ્રમુષ્યાસ ઘેડીન્ જરો ઉના યેત નાઈ
 મુદ્ધર્મોત્ત સુદીપાદમ જે ઉત્તમ મનુષ્યાવે સહીરા

કોવ તો મગ પોલેણ હેઠીમ પુઠીસાલુઠામમ કોલે
 માસતઈ ઊમમ માણસ સાધુ મનુષ્યાના સમાગમ
 વસના મનોર નાઈગ ક્યામનણે નાને પોનછમૂ
 છુટાને મનજ છે નોમ જાન પેવધ માઈ સગન
 મનુષી નાનાઈ લાલસ મમ તોય છેરા જમલન તેન
 વાપણ કાયા વણી તેન કાસે નાનેછી પોનાશાસ
 માત સાઈ વછેરા ! પુટોને માળ્યાને પોલૂન ત્રસ
 વધેન કસા પોમ્મલ છેરો કામમાણે સાલિયછેડ
 મમાસ વાડપૂ સાધુ ઇનના મયાસ વાપણ પોમ્મલ
 કોરો ! ઊમમ મનુષ્ય મર્જાન વસ મનૂન વછેડે
 નાઈ છે છુટી તપતેરા રોવ્યાં પાસૂન તેન મનુષ્ય
 વાપણમાત કોઈન પોલોડ મનુષીમ છુટી હોસ
 શા વાપીમાસ સંસાન પોપેલના મના ! ઘન
 કોમ વાસાનાન મર્જ વસ વાસાન મન રોમના
 મનના ન છેવ પોલેણ મનના છેવ રાન કાધોમ
 કોપસ મેમામન શોમ વછેર કામ મ ક્યામનણે
 વણાં વાસાસુધન મના શોમનના સોડા માલમણે
 જંડ મુલમર્જાનૂ સાહેમ વાપન મર્મલેયો કસા જે

બીણીડ શોભનુપ વાલ પ્રધન આવી નીંતા ન પ્રભ
 ણન ઊભમ યેવમ । રાધનસન આવી ગોદ્ય યમ
 ઊન્ નોકદ્રેમ ઊઠપાવે વસા ઐડોવ્ય ઊઠૂન પોદ્રમ
 રાત્ર સાઠોં વતાં સંસાનનૂપ નનજંગ વસ પ્રનજ પૂષા
 વંતોગ્ મઈન્ । પ્રપોમને પુનઃ મ્હગ્દ નામોદ
 મ્હુશાંન નાજોતીં છીવ પ્રંસુ યેતો ધનતીં છી પાંચ
 છીંદ્રોયાનાં એ ઇમન પ્રનજ રેન રાવસા એ મનુષ્ય
 હમોંછોત્ દ્યંયોગ્ પ્રપુન યેતો આય પેનામી મનુ
 આય ધનન રપોપન માંદનગોં વપવે પ્રાણીપન
 ઊભગ્દ્ય મનુષ્ય મ્હાજેછી વધમીત્ વાહૂન્ હુ
 છીંત યેજીનુછો દ્રમોંવનન પ્રનરો દ્યંમી નક્ષપજ
 ધનજાછીનૂપ વીંકુ પુજ્જિયાદ્રમ મધે । શોઠળ્યા
 મંદેમ રો મ્હગ્દ મેદ વછે પ્રાણ ધનજાડે સાગોં મા
 ધન ખોમન રાણી સનાનાં મનોગોં ક્લેસંસર્ગ વંજો
 મંજોધાને સાગોં ગોદ્ય રો વીપઈછી રનરોગ્ આનાં
 પ્રમાણ મ્હળાગ વછે વાક્ષા નર્મીસનૂપ છીંદ્રોય
 મોયઈ પુણ્ય મીંચે સ્વનૂપ શોદ રાહસ્વનૂપ રમો રાનં
 સ્વનૂપ વાલે મુક્તીજીન વાસ નર્મોગ્ વાંધેવેમ મના

જાતઃપ્રવણ પ્રેવલ્ય વાળ્યાને સ્વચ્છ યેત પ્રાદ્યો : પી
 કાવે મદ્યુન નમ્ય મ્યુ નના નેગ વામા અમ્ય ચાવપ્
 આત્ ઉપદુત એ ઘ વાસાન સંસાન ચાસ એ સોડ
 રો વાસુન હુઈ ઘેત આપ્રવણે છુઈન વહે હુઈ
 નાઈ આપ્રવણે છુઈન વાનુપાટ ઘેત વહે છુઈ
 ના વાનુપાટ એ વનોટ નાઈ વાસુન હુઈ મ્હજૂન
 મ્હજૂતાં] દ્રિડાળ્ય મ્હજૂતા વહે ઘેત ઘેમ ૨ :
 રાધનનાન કાશોમ્મરો કાપ્રવણને મમ માપ ઓછા
 લે વામ વાસુન રૂં ચેંડઉદ્ધમાના અઘન યેમીદ્ર :
 વપોદ્ર મ્હજૂતા વહે વાતાં રૂં વાતાઃપ્રવણ રેમ્મનવીર
 રાદ વહે વાશોવાસુ માસા ઊપદુત વછળ મનુ
 સંમલ વાઈદ્ર રાવાપે લ પ્રસંપ રો : મ સર્વ
 પ્રમલ વાઈદ્ર વાગ પ્રવાપી પર્વકી વાસુ સોડાવાસુ
 રેમ્મન યેત નાઈ સંસંપ સાધુ માણસાના સંગ પ્રવજ
 ઊભોટ આપ્રવણે સહોમ્મન સંગન વૈધન] વાપ્રો
 વાનોમ્મન સર્વેષા વાગ પ્રવણ ઊપદુત એન વાસુ
 વાગ પ્રવાયાસુ સમર્થ ન ઘેત રાન વાપ્ર વંસી મરો
 મનોટ આપ્રવણે રેન વાન વૈધન] ઇ વાપ્રવણ વા

કોંડોળાને પ્રબોધને ડીપરેશનનું વચ્ચરાને નંદ શોભે
 મો દેહીન્ શાલાપ્રમાણે સંભાસ ચણ પ્રમ વ્યાપી
 ચાસુ શાશ્વજાને કાળેશાપ પ્રયુક્ત ઘેંડઉંઘાસુ વચ
 માને સાચી ચાશ્વજાસુ વચેં । રાજનનન ચાચીંડ
 ઉંઘાને ચાહીન્ જનપદ નારીને મંદુમનાશ્વને કપલ
 રી મ્હવ્હ ! રાજનનન સોન મંદુમનાપ ચેહીન્ ચાસુપી
 ન પાઠીપન ત્વડમ સોન સર્પ કામ પાઠીપન ચેહીન્
 પીંજીન મંદોને જામણ મનુ જામણ । પૂમને જોવસ
 કામ જામણાં કાશ્વ પાઠીન્ મંદુમનાપ પેજમ
 વચ મે શુ ગમવાસમયે ! સર્પ મ્હવર વચે વાચે
 મંદનાજ વનાઈનાસપ વસમયે સામે વચેં । ઘેંડ
 ઉંઘાનેને પાનાને મ્હવ્હ માને વાચેને ઘેંડઉંઘાને વે !
 કામનન મો મોગ વનુવચ વાપમે છે, મ્હવન ઠલ્લ
 ઘેંડઉંઘાસુ વેહ ! રાજનનન જાને જમણાસુ
 વોમંદુમ પાઠીન્ મંદુમનાશ્વ સ્થો વેહ ! ચાસુપ મો
 મ્હવરો જાણા મનુષ્ય વેપરે જાચીસાચો જાનુસુ
 વેચીપન ચેહીન્-ઈ-વાચી !

કામે મંદનાજ વાચી ઈતોમસ મયન વાચે સોન

પાછી નજીર મેં આજીવનું જીવ ગમ્યું પછે વાતકનથી
 આમને માટે તેને ઓનખમશી કોઈ મનોઈ ! પાછી
 એ મનુષ્ય ચચારી નીનખજ ન મનૂં વાગાને પછી
 પૂરા ઘેરો રાંત મનુષ્ય ઊપજા ઘેરો નસા મૂંઈ
 શામળા ઈંદુસાઈનું પાકીલ્લ શામ ઘેરો ! નામ્નાને
 મ્લગ્દ તે મમ ! પૂનછતી મ્લગ્દા પછે !

ઊપ્પેનાઈ માઠન નાઈના છમ આશળ પછે
 શામી આશળી રાને જેમનાંને નસાવાને સાઈ શામ
 ણાસુ ઠેપૂન શામ મનાવાસુ મેછ ! રાજનજન
 આશળાસુ નામ્નાને પાપીળાઆઈઈ મેજવાસાઈઈ ઘમ
 વળ પછ ! તે પાપીળનું આશળાને પાનોછ સ્પષ્ટાપ
 મનુષ્ય નીરાઈ જન ઈમન ન કાચ રાન પામ મેંછી
 પાપીળનું આશળાનું કામ ચરણ મનોઈ નામ્નાવળી
 ઈનાઈમનું મેછળ પાળી ઈનાઈમનું રાન પાળી
 પાપીળનું મનાવાને ઈપમુના મમે વાપવધાસુ
 જન ઈમન ન મનો રાન જલ્લ વાઈના નસ પીતો !
 આશળાની જેમનાના નસમ નાઈનાસાઈઈ કામ મનુ
 પછી પછી ઈંદુસાસુ જેમને રમાન મનૂં પાલે

હોપરા પાછાં થયે અમોચાસ્ દેમનૂસ્ તનસણાસપ
 હેપૂન્ અય તે મનૂન્ મેમ । ઠાવનનન હો ધીંગુન્
 હેમનને બપલ અન આનલ સર્પાને આન પાલેન્
 નાશ મેમ । ૪. આનનન નક્ક મમદેટ્ ૫. અણો
 પર્થ કારીંગુસાને આપણાસ્ પેતાં પાલેન્ શોધ
 નપલ અડીન્ આને ધોઈ પંચાપન હેલ્લ મમન
 ઈપન આસ્ તમ પાલેન્ આન ઈગુસાને દેમનાસ્
 આપણ થયે છે નોશ્ચ મનૂન્ નાશ મેમ । આનનન
 લેમ્પા બપલ અડીન્ દેમનાસ્ પાછા થયે મેમ્પા દા
 આપણે દેમનાસ્ હલ્લ પાછા સર્પાસ્ મેદેમ પાછેટ
 ઠાવનનન ઈપનનન ઈંગુસાસ્ પાલેન્ અંતઃમનનાંત
 નીંતુન્ ધુઈંત હેલિન્ પરીશય પીપક્કતા વાવમ ।
 આસાઈ મો મ્થળાંતો એ મનુષ્ય મપ્પાઈ મીનુષ્ય ન
 મનૂન્ નાગાને પશીપૂતા થતો ઈઆઈ ।

ઈપન મમ અણો કાષ્ઠ અણો મોઠ અણો મેમ
 અણો માન અણો મધ આસાપર્ગાસ્ આગ મનોદ અર્થસ
 આગ મેમ્પાને નાશ હલ્લો દેતો । નાગાને મ્થલ્લ
 થયે મંત્રો તૂડ છેવ ર્થોન ૧૪૭ અમાન મ્થળા

થયે અસન શ્યામનણે ઊભમ પ્રયે પીપસાંત્ કાનળ
 ઘણી પીટારૂં ઘણી અપધનણ ઘણી ઘુટરા અર્ધારૂ
 મર્યાપામટાંપાના નોશ્વય ઘણી મોપણાંત્ મંત્રણા
 છે અક્ષ મંત્રોચા મોહા મુણ : મો અણરોંત્ અમ
 ક્યાત્રાર્યે મનું ને પ્રમો પીપેવજાનાછોં અર્ધાર
 પીપછાનો અગા ઘણો પનામર્યાપૂર્વમ મર્મમર્યાંત્ મુણ
 મેસો સંપત્તી અપણત્ત પાપરોંત્ : શ્યામનણે અધે
 નાશ ચલ્યો ઘટાં માશો મોદ્ય મનસુ તાન મેલ
 મનું નાઠ શ્યામનણે પ્રયે સાધનાંત્ ચલ્યો નાન
 ઊપાય મધેરા અધે તાપાએ ન્યાધેલ્લ પ્રલ્લ ગણના
 માન પનંતી સમરોંત્ સોચ્યો અપચ્ચોરા મોઢ અધે :
 નાન્નાને મ્હથુ મસ અસ સંપપ ઘેરા : પ્રંથે
 મ્હળારા અધે અધે મધનાલ શ્વમન ઘેઈંત્ શ્યા
 મનણે શુદ્ધમક્કો મારાંને મારાંને અસા અનાયા
 સામે નેચ્ચ ઘેરો ઘણો શુઃશ્વે સંદેચ ઘેરો સાશુ
 મનુષ્ય શોખાને પાનાને અસે અનાયાસાને નેચ્ચ
 મરોંત્ શોષ સંદેચ ઘેરોંત્ : ઘણો અશ્વાસી મનુષ્ય

હાથેને ઊપાસ્ય ઘેરેતુ પીરોષપ્ર મનુષ્ય વારોષય
 હાથેને બગાળ્ય ઘેરેતુ પાવેં પુચ્છેં ના દેશકાં નાહોં
 કામનુષ્યાસ્ પ્રાપ્તહો અનુનત મનુ રમરા નાહોં
 પીરોષ મનુન્ ય નાથ શર્મોજ વળે મનો સર્વેશ્વર
 નાગાને સ્થરુઃ મેષવર્ણાને બાહ્યાના વળે મેષ
 વર્ણમહેમ છૂટા ભર્યદાના મોં છે કળૂં પાગમે વર્ષે
 આમનણ સુપેન મનોદારા મમ્ભ્યાના મુળ અનુમાન
 શ્રેમ કરાઃ બાન્ધ મનણ ફલ્લાને ભર્યાન્ધ અનુપપ
 મરોષ । નાગાને સ્થરુઃ ઉત્તન પ્રકુપન વર્ષે
 જે વાષંદ્રવેટા વસે રીતન । ઇ મંત્રણા મનુન્
 આણ મંત્રો મૂંધે રાષે ને મનાયાને ઊપયુક્ત વાસ રો
 મનન છે સ્થગૂન્ પુર્મોગધિગમ । કનકન પ્રણોષો
 શગભ્યાને યંત્રીન્ ઓનણ્યમર્ષ નાગાસ્ સ્થરુઃ વામે
 નાથ સંધો મનાયાને સારો મદ્યમંત્રો મૂંધે વામને
 મપલ્લ વામ વાટે । નાનંદંત સ્થગા વામે કનઃ
 સંધન મનાયાસ્ શ્રેણ વામ વાટે । સર્પેલ ઘસૂન્
 ચોદમ વામે મનનાલ છે શંદસ્પદ મધ્યે આમનણ
 ય વૃત્તવર્ણો મદ્યમય મોંડ ન પુંચ્છોંન વાસન

મહાનો મનુષ્ય ત્ત્વેશને ઘાંતેમ અમુચ્ચાત્ મત
 કોડાયાને મૂર્ધ્ન ઇચ્છનને ઘાના પંડોરાત્ વધા
 પોને પક્ષ મત્ત ઇ. પાળી મોનાત્ મોરાંને સોયત્વામ્
 સંમાનાને સ્ત્રી પુત્રાત્ ઘાન ઘણી સંમાનાને ઘીરાન
 મનુષ્ય ત્ત્વે સનઢોને પક્ષ મતોદ્ ? કામનને
 મેલ મત્તુ ચ મેમં નંતપણે નાથ મચ્છલ પના
 કામ । નજાપમ મ્છળા યહે ભસ મેલન મતોમ
 તે માંગ । નામર્દસ મ્છળા યહે સંધી મોરાં પ્રભ
 નનો યહે । મુદ્ધ મ્છળા યહે માંગતોં થમલ ।
 ઘલ્લભમ્પદેમ વાપોયુક્ત નાથ મતંમનાંત્ વાસ
 મર્ધે શાખાપન પીપ્પુલ્લ ઘેડિન્ ઇલ્લહોપ મનાત્
 સંધી મનાયાત્ ઈશ્વર મનાતો । મપાલ ઘણો
 ઈપચન ઘણો સંતાન ઘણો સંગત ઘણો ઈપમાત
 ઘણો મતોચન ઘણો સંયોગ ઘણો પુરુષાર્થન ઘણો
 વાતુદનન ઘણો યચોદ ઘણો યમોષ ઘણો ઈપચઇ
 ઘણો પનોશ્રમ ઘણો ઈશ્વર ઘણો મનમુષળ ઘણો
 કનંભેષેય છે સોના પ્રભન સંધી યહે । સંધી
 પંડોરા છે સોના પ્રભન સંધી મ્છળાતો । મેપલ

સમરોને ને પ્રોહણ યેત વાસ્ પ્રણવસંધી મ્હળૂન્
 અજાણેક ધનાધોધ્યાના ને મેલ યેતો વાસ્ ઊપધન
 મ્હળૂન્ મ્હળતો યાસો વેશ્યાધો યાસધ્યાના ને મેલ
 તે સંતાનસંધી મોનતાપૂર્વે ને સંધી વાસ્ પંડોર
 સંગતરંધ્રી મ્હળૂન્ મ્હળતો વાપસ્પીયન પાપેતો
 યોધાંતાવ યન પીયય યન પ્રયોતન સંપર્જીત્ય વ
 ધીપર્જીત્ય વ મેળ્યો ધનજાસન વેગલ યેત નાઈ
 સંત સંગતસંધી ઊપમતા યેતીમ સોભાને વાસો
 અળો સંધીલ મેન વાસ્ ધનનસંધી મ્હળૂન્ મ્હળ
 તોત ! ધન અળો અપ્પ ધન્ય નેવ્યમોસ્-ઊછેત
 મનૂન્ ને મેલ મનૂતો વાસ્ ઊપમાસ્ ઊપાલ ઊપ
 માસ્ મ્હળૂન્ મ્હળતોત ! આ પૂર્ણી માત્રા ઊવ
 ભન મેન અયે ય મનુષ્ય માત્રાછો મનોષ્ટ યામેલ્લાસ્
 પ્રતોભન મ્હળૂન્ મ્હળતો ઓનામ હુશીદને વાસ !
 નેવે યમે મર્યાસ્ ઊછેત મનૂન્ સંગતો ગમન મન
 રોત વાસ્ સંયોન મ્હળૂન્ મ્હળતો ગૂસે અળો માસે
 સેનાપશોધ્યાના માત્ર મર્ય સંપન્ન મન યે મ્હળૂન્
 સ્થાપન પણ મનતોત તેન સંધી ઉરુષાતન સંધી

नामा । आठोई फुलीना छत्र प्रसेना पणानि ध्याना
 सैमावरा धेछिन् वान पान्छोने कनूस् पयण
 मनो आठोई गाने नपळ्ळन् पण धेछिन् मेळ मन
 रोग वान मळाम् कानूट उरुपम्यणून् म्छणतो ।
 सध फुलेन छत्र पणानि पेनो कय न छेय पनंछि
 शीत् अ मेळ घेतो कास् पयछुवसंछो म्छणतो ।
 अपट् सैमावरा पेयाने सगितो को मेळ मनतो
 धाम् पाम् च म्छणून् म्छणतो । केपन संनक्षणाने
 सार्थो रुधैखचानान् के मेळ मनतो कास् छिनवछ
 म्छणून् म्छणतो । छिनके उ म्छणतो नक्षणाने
 सार्थो म्छणन् म्छणतो पनंछेरा रूप नूष्याने छान
 ध्याना भौन रूपी नूष्याने पणानेन छानछान
 भौन पणान् छुपे नूष्याने के मेळ मनतो कास्
 पनोक्रम म्छणून् म्छणतो । छिनम् फुली छान
 मयुजा के संछे छेतो कास् छिक्क म्छणून् म्छणतो
 फुल्लुवन्न फुली शख छानछाना के मेळ छेतो का
 न नाप फुल्लुवन्न आठोई फुल्लुवन्न शेतो प्रक्षेपके
 सखेन छेतो संछे चंछेरा कास् छंछेपनेय म्छणून्

સ્થળોત્તર : આગળોત્તર પત્રોનોપમાન આગો મંત્રતા
 આગો સંધ્યેન આગો ઉપદ્યન છે નાન પ્રદ્યન સંધો
 એવ માટે સંમતોત્તર ઉત્તરનો છે સંધો પ્રદ્યો ઉપ
 પ્રનાર્ધનૂત્તર આપણો સંધોત્તર મંત્રતા નહંત : શુધ્ધ
 પ્રનાર્ધોત્તર સમર્પે સૈમ્મ આનાઆનો તો નામ્મ એવ
 આનાને નં.પુત્ર એતો આપ્તનો ઉપદ્યન મરોત્તર
 આમ પ્રદ્યન સંધો નાઈ : નમ્મપાને સ્થળે ય
 મનુષ્ય આમ ય મનુષ્ય આનાર્ધોત્તર યામ્મજનનો મળના
 મુદ્ધારામ્મજન મનુષ્યાત્તર પ્રદ્યનનોત્તર મનુષ્યાત્તર પૂછણી
 ત્તર આપણોત્તર આમ આગો પત્રોત્તર પ્રદ્યોત્તર
 શુધ્ધનાને સંધોત્તર ઉત્તરે આમ આપણે પ્રાણોત્તર આપણ
 આમ એવાછેતો રોત્તર પડેત : નામ્મને સ્થળે
 ઉત્તરો રોત્તર મનુષ્ય આગો આનો યાનોમંત્રતા આતો
 આમ્મત્તર મંત્રતા રો રોત્તર : આમ્મત્તર સ્થળે ય
 આ છે પ્રદ્ય સ્થળે યામ્મ માનસ પોડા આગો નેગાને
 સંધોત્તર આમ પ્રોત્તર ઉત્તર પીનાશત્તર મંત્રતા
 આને સારો પ્રેણો મનુષ્ય આમ્મજનનોત્તર મનરોત્તર
 નોત્તર પ્રાણ પામ્મત્તરોત્તર નં.પુત્રે આમ નં.પુત્ર છે

શીશ્ય ચામરનેતાં રાજ ચણૂં ડુવાં હળી
 મુલામ મનેદુ નટલજાને વાં સંસારી સજ
 પીથતો ચણૂં ધર્મને સારો વળી હાથે સારો
 શાશુ મેનને સરંત મંગ મનેદુ ચામરને પ્રાણે મંગ
 રોને રાજ્ય મન આનો મોત્તમ સહસ અપમેદિ વલ
 વળી ઈનો મોદ્ય છે હોતો ઉઠેપન ઠેવડ મેદ વાં
 વાંત સહસ અપમેદિને મરન વારોનીક શાઢ
 ચામરને સજ મનજનૂં શપથ પૂર્વે ચાંતો
 નાનાન છપણે પૂલમ સંધી યેતે ! સર્વે મળતા
 વાં છેત યેતે ! મરનન નાચ નાંઈમરન
 વળનામરનોપનાનધ્યાના રોન છૂંછર્મી અમાત્ર
 સંમાર્ત યેતે મરુહાંમરન યેતે નકામરન
 યેતે મોન નાનાને નપદ મેદ ! આસ્થાનો
 નાચધીનાત્ર મોને નપણે મુદિમર મુદિ વાં
 વાં સંમાનપૂર્વે સર્વેલાંતો આવળ મરુદ રાજો
 સંધી સ્થોમન મરુદ નાજઈમાને નપદ પાઠપીઢ !
 છૂંછર્મી મળતા વાં નાચધીનાત્ર વાં વાં
 વાં સંપૂર્ણ શાઢ વાં રાજી પોધ મરેતાવન

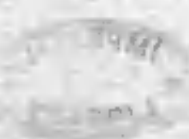
પતરાનું મંત્ર । અમિતન વાપરે વાપરે ૨ અમ્માસ્
અહીં મનોર્ધ્વકીટા બન્ધ વાપરે ૧ ।

આપીક્ષુશર્માને મ્હણ્ય આળીચ મય સાંગે તે
સાંગા ૧ નાનડનાંઈ મ્હણ્ય ઊમને વાનુશ્ચને નામ
અપધન વાવગરા શામં અમ્મો હાઈ શામં ૧ વીક્ષુ
શર્માને મ્હણ્ય મધ્યવે અમ્મ તપાળી આળીચને
અમ્મ બેદે ૧ નામ વાવધાન સંપંછા પનશ્ચન ઊમ્મા
બેદે વાળી નયશાહન વાનુશ્ચ અમ્મોચ બેદે વાળી
સાધુ માણસં નોનનન, વીપનીનઈરા બેદે ૧ વાળી
હાથાગોના મમ્મ ઊમ્મવોમન બેદે વાળી ગાળીમને
વાળી નોરા વાઈડ વહશ્ચર્ચ વામ્મ સન્નોનન
વીઈ હંપન મનેરા વામ્મમને વોમ્મોડ મમ્મેલ્સંપ બેદે ૧

ઈતો ઇંતોષઈમ્મા સમાપ્ત ૧

National Library,
Calcutta 27

5/32